

Torsdag den 20. maj 1999 kl. 17.30

Dagsorden:

Forskellige forslag vedrørende dagsordenen

- 203/99** Kapitalbevilling til fortsat renovering af hovedvandleddninger
- 215/99** Indstilling om, at Miljøkontrollen ikke meddeler ændring af vilkårene af 8. april 1998 vedr. registrering af bygninger med tilbagevirkende kraft og at Miljøkontrollen betragter vilkårene vedrørende registrering af opfyldt, hvis COMET for Ørestadsselskabet sikrer, at en bygningsregistrering er tilgået Miljøkontrollen inden 14 dage efter, at Miljø- og Forsyningsudvalget har færdigbehandlet denne indstilling, og at Miljøkontrollen anmoder Københavns Politi om efterforskning af den manglende efterlevelse af vilkår om registrering af bygninger på Islands Brygge, såfremt en bygningsregistrering ikke er tilgået Miljøkontrollen inden 14 dage efter, at Miljø- og Forsyningsudvalget har færdigbehandlet denne indstilling
- 195/99** Fordeling af IT-pulje på 15 mill. kr.
- 197/99** Udmøntning af puljen til Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring gennem en række tillægsbevillinger til udvalg og forsøgsbydele
- 198/99** Godkendelse af 3. handlingsplan for ligestilling mellem mænd og kvinder 1999-2002
- 199/99** Indstilling om, at Øresundskomiteen udvides med Vestsjællands, Storstrøms og Bornholms Amter
- 204/99** Tillæg til kommuneplan 1997 med VVM-redegørelse samt forslag til miljøgodkendelse for udbygning af I/S Amagerforbrænding
- 205/99** Etablering af et permanent fodboldanlæg på Kløvermarken til brug for Sundby Boldklub og en kunstgræsbane på Kløvermarken, samt etablering af boldbaner og udbygning af klubhuset ved Lossepladsvej m.m.
- 206/99** Tillægsbevillinger m.v. i relation til opgaver vedrørende de fysiurgiske klinikker og socialrådgiverfunktioner i H:S
- 208/99** Retningslinier for udgifter til bespisning på de enkelte valgsteder i forbindelse med afholdelse af valg og afstemninger
- 211/99** Godkendelse af beretning for Københavns Kulturfond 1998
- 212/99** Ændring af "Bestemmelser om prisbelønninger af gode og smukke bygninger"
- 196/99** Tillæg nr. 1 til lokalplan nr. 301 "Ørestad Nord"
- 194/99** Lukning af Christians Brygge lukkes for gennemkørende trafik fra og med mandag den 28. juni til og med fredag den 30. juli 1999 på strækningen fra Vester Voldgade til Børsgade/Knippelsbro
- 200/99** Forslag til beslutning (stillet af Hanne Nielsen, Karen A. Schmidt og Tanner Yilmaz, A) vedrørende samtænkning af fritidshjem og skoler

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 20. maj 1999

-
- 209/99 Forslag til beslutning (stillet af Hamid El Mousti, Winnie Berndtson og Sif Holst Pedersen, A) vedrørende indstiftelse af en miljøpris
 - 210/99 Suppleringsvalg til Børn- og Ungeudvalget
 - 230/99 Indkaldelse af en stedfortræder for Marie Jeppesen, Ø, fra 21. maj 1999 til 1. juli 1999
 - 231/99 Meddelelse fra Enhedslistens Gruppe om, at Preben Poulsen midlertidigt indtræder som medlem af Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget og Morten Kabell midlertidigt indtræder som suppleant i Hovedstadens Sygehusfællesskab under Marie Jeppesens orlov
 - 214/99 Suppleringsvalg til Lokalradionævnet for Københavns Kommune
 - 232/99 Suppleringsvalg til Kultur- og Fritidsudvalget
 - 207/99 Indstilling om kapitalbevilling til køb af ejendom
 - 213/99 Lånesag
 - 216/99 Besættelse af stillingen som økonomichef i Miljø- og Forsyningsforvaltningen
-

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): God aften. Mødet er åbnet.

Jeg skal indledningsvis og med stor glæde byde velkommen tilbage til 2 medlemmer af forsamlingen, der har haft sygeorlov. Det er Martin Geertsen og Vagn Hindkjær Pedersen. Jeg tror godt jeg tør tale direkte til jer og sige, at I er hjertelig velkomne tilbage til arbejdet. Velkommen, det er rart at se jer.

(Forsamlingen rejste sig)

Der er til mødet udsendt en dagsorden med i alt 18 punkter samt en tillægsdagsorden med 2 punkter.

Så har jeg modtaget 4 sager, som under forudsætning af forsamlingens godkendelse vil blive optaget. Det drejer sig om sag 230/99, godkendelse i henhold til § 15, stk. 2, i styrelsesloven af formandens indkaldelse af en stedfortræder for Marie Jeppesen, Ø, der af helbredsmæssige årsager vil være forhindret i at deltage i forsamlingens møder fra 21. maj til 1. juli i år. 1. stedfortræder, Preben Poulsen, indkaldes.

Det drejer sig om sag 231/99, meddelelse fra Enhedslisten om, at Preben Poulsen midlertidigt indtræder som medlem af Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget, og at Morten Kabell midlertidigt indtræder som suppleant i HS-bestyrelsen under Marie Jeppesens orlov.

Så drejer det sig om sag 214/99, anmodning fra Lis Petersen, Fælles Kurs, om tilladelse til at udtræde som medlem af Lokalradionævnet for København, samt meddelelse fra Fælles Kurs om, at Anita Aagot Johansen indtræder som nyt medlem.

Endelig drejer det sig om sag 232/99, meddelelse fra Den Socialdemokratiske Gruppe om, at Johannes Nymark midlertidigt indtræder som medlem af Kultur- og Fritidsudvalget under Mona Heibergs orlov.

Så skal jeg oplyse, at jeg fra Lars Engberg har modtaget meddelelse om, at han er inhabil ved behandlingen af punkt 2 på tillægsdagsordenen. Det drejer sig om besættelse af stillingen som økonomichef i Miljø- og Forsyningsforvaltningen.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 20. maj 1999

Jeg har i en skrivelse af 12. maj foreslået, at sag 208/99, punkt 9 på dagsordenen, retningslinjer for udgifter til bespisning på de enkelte valgsteder i forbindelse med afholdelse af valg og afstemninger, tages af dagsordenen, da sagen bør betragtes som afsluttet. Derfor foreslås sagen at udgå af dagsordenen. Den er udgået.

Så skal jeg foreslå, at punkt 1 på tillægsdagsordenen behandles efter punkt 1 på den ordinære dagsorden som punkt 1 a, og at pkt. 2 på tillægsdagsordenen behandles som sidste sag for lukkede døre som pkt. 18 a.

Endelig skal jeg foreslå, at de nævnte sager uden for dagsordenen behandles som de sidste 4 sager for åbne døre som punkt 16 a-16 d.

Er der nogen bemærkninger til, at sag 208/99 tages af dagsordenen? (*Ophold*). Det er der ikke. Så er den taget af dagsorden og dermed afsluttet med Økonomiudvalgets beslutning.

Er der bemærkninger til, at sagerne 230/99, 231/99, 214/99 og 232/99 optages som foreslået, og at sagerne på tillægsdagsordenen behandles som foreslået? (*Ophold*). Det er ikke tilfældet. Så er det godkendt.

Øvrige bemærkninger til dagsordenen er der ikke? Så er den godkendt.

1) 203/99

*Indstilling om kapitalbevilling på 10,0 mill. kr. til fortsat renovering af hovedvandleddninger i Københavns Kommune.
(Miljø- og Forsyningsudvalget)*

Indstillingen blev godkendt.

Tillægsdagsorden I

1) 215/99

*Indstilling om, at Miljøkontrollen ikke meddeler ændring af vilkårene af 8. april 1998 vedr. registrering af bygninger med tilbagevirkende kraft, at Miljøkontrollen betragter vilkårene vedrørende registrering af opfyldt, hvis COMET for Ørestadsselskabet sikrer, at en bygningsregistrering er tilgået Miljøkontrollen inden 14 dage efter, at Miljø- og Forsyningsudvalget har færdigbehandlet denne indstilling, og at Miljøkontrollen anmoder Københavns Politi om efterforskning af den manglende efterlevelse af vilkår om registrering af bygninger på Islands Brygge, såfremt en bygningsregistrering ikke er tilgået Miljøkontrollen inden 14 dage efter, at Miljø- og Forsyningsudvalget har færdigbehandlet denne indstilling.
(Miljø- og Forsyningsudvalget - standsningsret)*

Borgmester **Bo Asmus Kjeldgaard**: Vi har her at gøre med en principiel sag om overtrædelse af vilkår. Jeg mener, det er meget væsentligt for opretholdelsen af en troværdig fremtidig miljøhåndhævelse, at vilkår for meddelte tilladelser bliver overholdt, alle må være lige for loven. Så overholdelse af vilkår må og skal gælde for alle i Københavns Kommune uanset omfanget af projektets størrelse og de enkelte aktører.

Jeg skal i denne sammenhæng nævne, at Miljøkontrollen i hele dette forløb har været meget fleksible og serviceorienterede over for COMET, ligesom de generelt er fleksible og

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 20. maj 1999

serviceorienterede over for borgere og virksomheder. Men vi må samtidig fastholde, at de skal fastholde deres ulastelige myndighedsrolle i et forløb som dette.

Vilkårene i tilladelsen til COMET blev i sin tid givet for at sikre, at byggeriet af metroen ikke medfører skader på miljø og bygninger.

Situationen var den på Islands Brygge, at der herskede tvivl om, hvorvidt bygningernes funderinger var modstandsdygtige over for påvirkninger fra byggeriet. Derfor valgte Miljøkontrollen at sikre borgerne på Islands Brygge ved at få dokumenteret bygningernes tilstand, inden byggeriet blev sat i gang.

COMET har ikke overholdt det vilkår, og de har påklaget kravet til Miljøstyrelsen. Miljøstyrelsen har nu 2 gange i forløbet stadfæstet Miljøkontrollens vilkår. Men selv efter at vilkårene er stadfæstet af Miljøstyrelsen, agter COMET ikke at udføre registreringen, som det er beskrevet i tilladelsen, og det på trods af at Miljøstyrelsen tilmed har gjort opmærksom på, at manglende overholdelse af vilkåret er strafbar.

Vi har så behandlet denne sag i Miljø- og Forsyningsudvalget, før Venstre brugte standsningsretten, og vi besluttede i vores behandling af sagen at ændre forvaltningens indstilling, da det var udvalgets opfattelse, at vi ikke skal blande os i, hvilken rapport COMET skal fremskaffe, men stringent holde os til, at COMET skal overholde vilkårene, og hvis ikke de overholder vilkårene inden for den fastsatte frist, så vil vi bede politiet om at efterforske sagen.

Jeg vil godt til det sige, at vi vil få et fuldstændig retsløst samfund, hvis vi ikke anmelder COMET, og i det hele taget hvis vi ikke anmelder store som små entreprenører, hvis de ikke overholder de vilkår, Miljøkontrollen stiller.

Så har jeg hørt Preben Bille-Brahe sige, og det fremgår også af indstillingen, at vi skal se lempeligt på sagen, fordi vi har en egeninteresse i sagen. Hertil vil jeg sige, at det dog er den værst tænkelige begrundelse, man kan bruge. Det må være åbenlyst for enhver, at det vil være meget dårlig forvaltningsskik, hvis vi begynder at følge et princip om, at alle private entreprenører, store som små, skal overholde miljøkrav, mens vore egne institutioner eller selskaber, som vi er involveret i, får lov til at slippe mere lempeligt.

Jeg mener, at vi må fastholde et lighed for loven-princip, og derfor vil jeg også indstille, at Borgerrepræsentationen tiltræder Miljø- og Forsyningsudvalgets indstilling.

Preben Bille-Brahe (V): Min hensigt med at bringe det op her er, at COMET har berøringsflader med mange afdelinger i kommunen, og det er måske ikke hensigtsmæssigt, hvis Miljø- og Forsyningsudvalget alene bestemmer, at der skal ske en politianmeldelse af COMET, fordi det kan skade samarbejdet med COMET på andre områder.

Jeg har haft aktindsigt i sagen, men jeg har kun haft dem siden i formiddags og har siddet og læst og læst og læst, men efter det, jeg har kunnet nå at læse, er det da rigtigt nok, at forvaltningen fra Miljøkontrollens side har været meget fleksibel og har været udmærket. De har også fået medhold hos Miljøstyrelsen i, at de har ret til at anmelde COMET til politiet.

Men sådan som jeg oplever sagen, så kommer der et pres fra nogle beboere på Islands Brygge, og det gør, at man skærper kravene over for COMET. Jeg er meget enig med miljøborgmesteren i, at det skal være lige for loven, men det er mit indtryk, at man her laver nogle skærpede krav, fordi der er tale om nogle beboerinteresser, og det er så spørgsmålet, om det er rimeligt.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 20. maj 1999**

Samtidig må vi se på, at den fotodokumentation, man ønsker sig, er værdiløs nu, og spørgsmålet er så, om man skal insistere på, at den bliver gennemført, selv om det er for sent. Det er en slags at gennemføre bureaukratiet for bureaukatiets egen skyld.

Jeg synes sådan set, at COMET har haft modvind nok, og derfor synes jeg, det vil være rimelig fair, hvis vi herfra var så large, at vi sagde: Jamen nu kører I videre; så får vi den minimum færdig hurtigst muligt.

Helle Sjelle (C): Man må i hvert fald sige, at det bestemt ikke er første gang, der har været problemer med COMET, og det bliver nok desværre heller ikke sidste gang, at der er det.

Men når det er sagt, så skal det ikke automatisk resultere i, at de skal have en bedre, eller dårligere behandling for den sags skyld, end alle andre. Lovene skal selvfølgelig overholdes, og det gælder naturligvis også COMET.

Men der er ingen grund til den heksejagt, som venstrefløjen gang på gang laver i en sag som den her. Det hænger vel sammen med, at man lige fra starten af har været imod næsten alt, der har haft med Ørestadsselskabet at gøre. Det er desværre nok, hvad man måtte forvente, for alt, der har haft med vækst at gøre, er venstrefløjen jo notorisk imod.

I det konkrete tilfælde med COMET hæfter jeg mig ved, at der i indstillingens 2. »at« står, at Miljøkontrollen ikke vil kræve yderligere registrering, hvis COMET for Ørestadsselskabet sikrer, at den bygningsregistrering, der er udført for Grundejerforeningen Islands Brygge, bliver tilgængelig for offentligheden. Og Ørestadsselskabet har oven i købet erklæret sig villig til at dække de relevante omkostninger, der vil være i den forbindelse.

Jamen så er problemet jo løst, og så vil jeg opfordre til, at der fremover hersker en langt bedre kommunikation mellem Miljøkontrollen, COMET og Ørestadsselskabet, så vi ikke senere kommer til at stå i en situation som denne.

Venstrefløjen råber så ofte på en dialog. Det synes jeg også, man skulle benytte sig af i dette tilfælde.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Må jeg ikke som en af dem, der støtter meget det, Ørestadsselskabet beslutter, sige, at jeg mener, som det er sagt af flere, at alle skal behandles lige, og det uanset om kommunen er mere eller mindre engageret i den pågældende organisation, og at jeg agter at stemme for den indstilling, der ligger fra Miljø- og Forsyningsudvalget.

Rikke Føg-Møller (Ø): Så vil jeg bare sige: Jamen Helle, jamen Preben. Præcis den indstilling, som vi så på det sidste Miljø- og Forsyningsudvalgsmøde, er jo et udtryk for, at Miljøkontrollen har strakt sig uendelig langt.

Miljøkontrollen har simpelt hen næsten siddet på lårene af COMET efterhånden og fundet sådan en indstilling frem, som ender med, at man ved så meget om, hvad der foregår, og hvad forholdene egentlig er, og hvor er deres chancer for at blive lempet ud af kattelommen, at man ligefrem anbefaler dem: Se her, gør dog det her – selv om man mildest talt står i en dårlig situation, når man går ud og peger på præcis hvilken løsning COMET skal finde på sit problem, for det skal COMET selvfølgelig selv beslutte og selv finde ud af.

Når det er sagt, så synes jeg, det er en meget absurd situation, vi står i. Jeg synes, vi langt hen ad vejen i udvalget har været enige om, at COMET ikke bør overtræde loven, og at COMET ikke bør overtræde de regler og de betingelser, der bliver sat op for dem.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 20. maj 1999**

Så står der pludselig her, hvor vi begynder at trække i land, rent faktisk, hvis det havde stået til mig og måske også til flere andre, så burde vi have været meget skrappere ved COMET for længe siden. For jeg synes, dette er et udtryk for, at de trækker os rundt ved næsen og gør os totalt til grin.

Denne bygningsregistrering skulle de lave, fordi de var i gang med at lave et meget stort stykke arbejde, noget usædvanligt, noget, man ikke lige ser i København hver dag, og fordi der var begrundet mistanke om, at det kunne have nogle effekter.

Det kan godt være, at registreringen ikke har den samme værdi i dag, som den havde haft, hvis de havde lavet den på det tidspunkt, hvor de skulle have lavet den. Men ikke desto mindre er det jo set andre steder i København, at grundvandssænkninger ud over niveauet og ud over de acceptable niveauer kan medføre skader, også et godt stykke tid efter, at byggerierne egentlig er afsluttet.

Det synes jeg, man skal lade komme beboerne på Islands Brygge til gode. Man skal sige: O.k., hvis der nu skulle ske noget, om ikke andet har COMET i hvert fald en vis chance for at bevise, hvor alvorligt det stod til på det her tidspunkt, selv om de skal vide, at det er meget, meget sent.

Jeg synes også, det er noget pjat at bringe det op i Borgerrepræsentationen med den begrundelse, at fordi COMET har mange berøringsflader med forskellige institutioner eller forskellige udvalg i kommunen, så vil man have det på her i Borgerrepræsentationen.

Hvis vi skal føre den praksis over for alle, jamen så skulle hr. borgmester Søren Pind heller ikke kunne have truet COMET med at standse byggeriet, da de var ved at overtræde forskellige lokalplanregler, det ene med det andet.

Det kan slet ikke holde, at vi, fordi de har flere berøringsflader, ikke kan holde loven i de udvalg, som vi reelt har. Det er simpelt hen for dårligt.

Jeg synes altså, at vi står dér. Heldigvis fik vi da rettet i indstillingen sidst, så den ikke kom til at bære præg af, at vi i den grad er vidende om, hvilke muligheder COMET har og ikke har, og ved, hvor langt vi kan strække os. Det synes jeg er blevet en god indstilling, og det mener jeg ikke, vi kan gøre andet end at stemme for.

Hamid El Mousti (A): Jeg synes, at den sag er for alvorlig; der burde ikke gå politik i den. Jeg synes, hr. Preben Bille-Brahe, at vi burde have klaret den i udvalget og ikke have ulejlighet folk med den.

Vi må ikke glemme, at mange mennesker, der bor rundt omkring de steder, hvor COMET graver, virkelig er utrygge, og hvis vi ikke fra udvalgets side, fra Rådhusets side stiller nogle krav, der gælder alle, uanset om det er en offentlig myndighed eller et privat foretagende, så er vi langt ude.

Vi støtter fuldt ud det forslag, vi skal stemme om nu.

Lars Rimfalk Jensen (B): Det Radikale Venstre sidder ikke i Miljøudvalget, men vi vil gerne støtte op omkring miljøborgmesteren og Miljøudvalgets indstilling. De Radikale ønsker absolut heller ikke, at COMET får særstatus i forhold til andre selskaber.

Vi støtter også, at COMET afkræves at opfylde lovens krav, og såfremt det ikke sker, så har vi naturligvis ikke noget imod, at Borgerrepræsentationen eller Miljøudvalget eller Miljøkontrollen, hvem som helst, anmelder til politiet.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 20. maj 1999

Vi gør det ikke for at skade COMET, men de må lære at opfylde de samme ting, som vi kræver af andre selskaber, og vi kan ikke lade dem få lov til at springe over, hvor gærdet er lavest, beskyttet af Borgerrepræsentationen.

I øvrigt vil jeg godt sige, at jeg synes, at vi i denne sag nærmer os grænsen lidt for et misbrug af det, der hedder standsningsretten. Jeg synes, det efterhånden er ved at blive lidt for morsomt, hvad vi henter ned af sager her i BR.

Lars Hutters (L): København har meddelt verdensoffentligheden, at København er Europas miljøhovedstad. Jeg er da ikke ret meget i tvivl om, at sådan som flertallet er i dag i Borgerrepræsentationen med vores ganske udmærkede miljøborgmester i spidsen, så bliver der gjort ret så meget for at leve op til denne selverklæring om, at København skal være Europas miljøhovedstad.

Men hvis nu flertallet skiftede her i Borgerrepræsentationen, hvis nu Venstre og De Konservative havde flertallet her i Borgerrepræsentationen, hvad ville der så ske?

Jeg synes, denne sag er ovenud interessant, og derfor kunne jeg ikke drømme om på nogen som helst måde at anfægte, at nogen demokratisk havde en standsningsret.

Fordi det her viser, hvad Venstre egentlig vil, hvad De Konservative vil omkring miljøet. Kan man stille det spørgsmål politisk til Venstre: Er der forskel på, hvordan og hvorledes miljølovgivningen og miljømyndighederne skal anvendes? Kan det tænkes, at hvis det havde været en eller anden lille person, en Preben Møller Hansen eller en anden med en restaurant, så var der ingen kære far og mor, så faldt hammeren? Og er der forskel på, om det er de store selskaber, internationale selskaber? Det synes jeg, vi skal have klart at vide.

Fordi når jeg stiller det spørgsmål, så må jeg sige, at det ikke mindst i denne sag, hvad ikke mindst det konservative medlem af Miljø- og Forsyningsudvalget og Venstres medlem af Miljø- og Forsyningsudvalget udmærket godt ved, er en fantastisk grundig og langmodig behandling, faktisk efter min opfattelse en mere langmodig behandling, end enhver anden borger i København ville have fået. Men alligevel oplever vi det her.

Det her mener jeg ganske klart viser de politiske intentioner, de politiske forskelle i, hvordan og hvorledes man stiller sig til, hvordan miljøet skal forsvares i København.

Jeg kunne også godt stille det spørgsmål, ikke mindst til Venstre: Findes der en klar sammenhæng imellem medlemmer af Københavns Borgerrepræsentation fra Venstre og nogle af de store erhvervskredse, hvor man f.eks. holder møder, og når der er spørgsmål omkring miljø i enten Miljø- og Forsyningsudvalget eller her i Borgerrepræsentationen, så sætter hele apparatet i gang med de stærke interesser hos de store selskaber.

Jeg stiller det spørgsmål, fordi jeg rent faktisk har fået tilsendt en opfattelse, der kunne tyde i den retning. Jeg synes, det kan være helt i orden, at man har det, men så synes jeg, man skal erklære det klart.

Det viser, at dette ikke er nogen ligegyldig sag. Det er en meget politisk sag, og det viser, hvilke politiske signaler der vil være.

Jeg ved selvfølgelig, og det er jeg selvfølgelig glad for, at der ikke er nogen som helst tvivl om, at der bliver et stort flertal, der stemmer igennem, at der er lighed for Loke såvel som for Thor, og sådan skal det være her i Københavns Borgerrepræsentation.

Men der er altså partier, Venstre og Konservative, som mener, at der skal gøres forskel, og ikke mindst skal de store selskaber, som jo bærer et stort ansvar for, at miljøet ikke altid er lige godt, have en særlig behandling, de skal slippe lempeligt.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 20. maj 1999

Jeg er glad for, at overborgmesteren så kraftigt går ind og siger, at der ikke skal være nogen som helst tvivl om, at selvfølgelig, ligegyldigt hvem det er, også selv om man gerne ser, at Ørestadsselskabet meget hurtigt får udviklet det her, så skal de naturligvis overholde alle de former for miljøbestemmelser, som bliver besluttet af miljømyndighederne her i København.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Selv om Lars Hutters er glad, så synes jeg nok, indlægget rakte langt ud over, hvad denne konkrete standsningsretsag kunne begrunde.

A. Benhaddou (D): CD vil ligesom de to borgerlige partier, De Konservative og Venstre, heller ikke stemme for indstillingen om at anmelde COMET til politiet.

Jeg mener heller ikke, at der er tale om en favorisering. Jeg er også lidt skeptisk med hensyn til, om der ikke er tale om et for stort pres fra de lokale borgere, der gør, at venstrefløjen udnytter denne situation til at fremprovokere en politianmeldelse.

Så CD stemmer sammen med de borgerlige partier.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Ikke flere i 1. runde. Vi går til 2. runde.

Preben Bille-Brahe (V): Der er ingen tvivl om, at der skal være lighed for loven, og det er der også. Det er lige for alle dem, der graver minimetro i København, for det er jo problemet, at der er ingen sammenligningsmuligheder med dette selskab. Der er jo ingen andre, der laver minimetro, der er jo ingen andre, der har tunnelmaskiner til flere hundrede millioner kroner stående nede i undergrunden, og der er ingen andre, der har behov for at oppumpe grundvand i samme omfang.

Derfor er de vilkår, som Miljøkontrollen melder, heller ikke nogle generelle vilkår, som gælder for alle virksomheder. Det er udtryk for en faglig vurdering, hvor man så siger: Vi meddeler tilladelse til, at I må oppumpe grundvand i en periode på de og de vilkår, og det er vilkår, som kun gælder for COMET, og som ikke gælder for nogen andre virksomheder, for der er ingen andre virksomheder, der laver minimetro i København.

Spørgsmålet er så: Hvad mener man, når man siger, at det skal være lige for loven? Det er min helt klare opfattelse, at på grund af pres fra beboerne, som mener, at der er kommet en revne i deres kælder, og den mener de skyldes COMET's tunnelbyggeri. COMET siger, jamen de har nogle målinger, der siger, at grundvandsstanden er hverken højere eller lavere, end den tidligere har været. Men beboerne bliver utilfredse med, at der ikke straks bliver skredet ind over for COMET, og så siger de: Vi vil gå til borgmesteren. Og så skærper man kravene. Er det rimeligt? Det synes jeg ikke, det er.

Et andet spørgsmål er: Hvad vil man have ud af denne politianmeldelse? Er det salatfadet, der skal komme og hente COMET's bestyrelse? Altså hvad er det egentlig, man vil have ud af det her? Formålet er mig ret uklart. Er det bødestraffe, er det fængselsstraffe, hvor er det, man vil hen? Er det i virkeligheden i vores interesse at gå ind og ramme COMET, som i forvejen er ret forsinket med vores minimetroprojekt?

Jeg mener faktisk, det er for dårligt. Jeg mener, det er en lille smule psykoinfantilt af os politikere, at siden vi besluttede minimetroen, har vi faktisk ikke bakket op omkring det projekt. Det projekt har været prygelknabe for en lang række politikere. Der kunne jeg godt have savnet en lidt større opbakning til et projekt, som venstrefløjen jo også burde støtte måske lidt mere helhjertet, da jeg ved, at de går ind for en styrkelse af den kollektive trafik.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 20. maj 1999**

Den reaktion, som Miljøkontrollen kommer med på baggrund af de klager fra beboere, er, at man ligesom prøver at beskytte beboerne med, at man stiller større krav til dokumentation og til registrering. Men spørgsmålet er jo: Kan man overhovedet gennemføre en minimetro, uden at der sker skader på ejendomme og fundamenter rundt omkring i byen? Det tror jeg faktisk ikke kan lade sig gøre. Og jeg tror heller ikke, man kan beskytte de beboere ved bare at stille bureaukratiske krav til et selskab som COMET.

Der kunne jeg godt tænke mig perifert at nævne en lidt anden problemstilling. Det er, at når vi laver sådan nogle projekter her, så kan det gå ud over private borgere, som får skader på deres ejendomme. Det er så et spørgsmål om, at vi sørger for at give dem en ordentlig erstatning. Det mener jeg faktisk ikke, at historisk praksis viser, at vi er særlig gode til. Faktisk er det sådan, at når det offentlige skal bygge et eller andet, så benytter man sig af ekspropriationer og af erstatninger, som ligger langt under det, som tingene egentlig er værd i markedsværdi.

De fleste af os har sikkert en erindring om, hvordan det gik de mennesker, der måtte lægge hus til landanlæggene på Amager, hvor deres ejendomme fra den ene dag til den anden blev værdiløse. Der gik 5 år, og så gav man dem så mindre end hvad ejendommene var værd for 5 år siden, hvor man så i øvrigt har været igennem en 5 års periode, hvor ejendomspriserne er steget voldsomt.

Så jeg mener faktisk, at dette burde løses ved, at vi måske var lidt mere gavmilde med hensyn til at betale erstatninger og sørge for at udbedre skader, når de kom, og så måske at vi var knap så nærige selv. Det er faktisk ikke ret store beløb, når man ser den samlede sum, at give borgere en ekstra klat oveni for goodwill til projekter af denne karakter.

Jeg mener, at den vej, man går frem her med skærpe af krav, med politianmeldelse, er den forkerte vej, hvis vi gerne vil have en hurtig og velfungerende minimetro til tiden.

(Kort bemærkning).

Mikkel Warming (Ø): Jeg kan forstå, at det er psykoinfantilt at mene, at regler og love skal overholdes, at de påbud, der gives af de relevante myndigheder, skal følges af entreprenørerne.

Mener Preben Bille-Brahe, at hans partifælle borgmester Søren Pind var psykoinfantil, da han i efteråret, da der var tvivl om tunnelboringerne og byggetilladelserne til stationerne i minimetroen, mente, at hvis byggetilladelserne ikke var i orden, og man gjorde noget, som man ikke havde tilladelse til, så skulle man stoppe øjeblikkelig? Mener Preben Bille-Brahe, at borgmester Søren Pind er psykoinfantil? Det vil jeg meget gerne have afklaret heroppe fra talerstolen.

Og så er det sgu rystende at høre lov og orden-partierne Venstre og Konservative stå heroppe og seriøst, eller hvad man nu vil kalde det, argumentere for, at fordi det er nogle, man kan lide, der laver noget, man godt vil have, så skal lov og orden ikke opretholdes, så skal man stille andre og mindre krav til nogle, som nu i over et år ikke har efterlevet de påbud, de har fået. Det er rimeligt rystende.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Jeg skal lige sige til Mikkel Warming, at man må ikke sige s-g-u heroppefra.

(Kort bemærkning).

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 20. maj 1999

Borgmester **Søren Pind**: Jeg skal bare slå fast, at Preben Bille-Brahe ikke synes, at jeg er psykoinfantil.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Og må jeg tilføje, at der kun må bygges, når der er givet byggetilladelse, og der blev ikke dengang bygget steder, hvor der ikke var givet byggetilladelse.

Borgmester **Bo Asmus Kjeldgaard**: Jeg kan jo så bare håbe på, at Venstre vil blive lidt mere konsistent i de holdninger, som de har.

Jeg synes, det er en utrolig forvansket fremstilling, en uforståelig fremstilling, Preben Bille-Brahe kommer med her. Jeg har selvfølgelig også været hele denne sag igennem, og jeg kan bekræfte det, Rikke Fog-Møller siger, og det, som Preben Bille-Brahe også selv var inde på, at Miljøkontrollen faktisk har opført sig fuldstændig ulasteligt i denne sag. De har været meget serviceminded, de har været fleksible over for COMET.

De har, ser man, når man går sagen igennem, gang på gang rettet henvendelse til COMET og sagt: Hvorfor får vi ikke de her registreringer? I andre sager har de gang på gang gjort opmærksom på: Nu er der et vilkår, der er ved at være udløbet. Skulle I måske ikke se at få søgt, så I kan få det forlænget?

På den måde har de arbejdet handlingsorienteret for at få tingene til at fungere, for at få metrobyggeriet til at fungere.

Men vi har i denne sag at gøre med et krav, som de altså ikke har villet efterleve. Og det er 2 gange af Miljøstyrelsen blevet stadfæstet, at de har at efterleve kravet. Og Miljøstyrelsen har sagt, at det kan føre til bøde, hvis de ikke efterlever det, og de gør det stadig væk ikke.

Skulle vi så i den situation sige: O.k., men de får lov til at bestemme selv? Hvis vi gjorde det, ville vi få et fuldstændig retsløst samfund. Så ville det være op til de store virksomheder selv at beslutte: Jamen miljøkrav fra Miljøkontrollen bestemmer vi da selv, om vi vil følge.

Det er ikke god forvaltningsskik, og jeg forstår ikke, at et lov og orden-parti som Venstre overhovedet vil være med til ikke at anmelde.

Så kan jeg sige om andre ting, Preben Bille siger, at her er tale om et pres fra beboerne, at beboerne har været hos borgmesteren, og at borgmesteren har bøjet sig for et pres, Miljøkontrollen har bøjet sig for et pres, at det er der ikke tale om. Jeg har ikke talt med de her beboere, før det miljøkrav blev stillet.

Det miljøkrav blev stillet, fordi der var en god begrundelse for det, nemlig at underlaget og grundvandssænkningen betød, at der kunne ske skader på bygningerne. Og så stiller man kravet for, at man bagefter kan dokumentere: Har beboerne ret til en erstatning, eller har de ikke ret til en erstatning? Så vil man kunne føre en sag på et rimeligt vilkår til den tid, så det er der en god, saglig begrundelse for.

Så bliver det også sagt: Jamen hvorfor skal vi stille kravet nu, det er jo nyttesløst, de kan jo ikke foretage registreringen? Ja, det er da ganske korrekt, men hvis folk overtræder loven i andre sammenhænge, så kan de jo heller ikke lave om på det. Hvis folk har stjålet eller overtrådt fartgrænserne eller slået en mand ihjel, så kan de jo ikke lave om på det, men derfor forfølger man dem da alligevel. Så det synes jeg er et utrolig dårligt argument.

Jeg synes, konklusionen her må være, at Københavns Kommune ikke kan andet end opretholde et lighed for loven-princip, opretholde et princip om, at når virksomheder, det være sig private eller offentlige, ikke overholder miljøkravene, så retsforfølger vi dem.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 20. maj 1999

Rikke Fog-Møller (Ø): Jeg er alvorligt bange for, at det, vi ser nu, er begyndelsen til, at vi sætter miljøet på aktier. Det er begyndelsen til, at vi siger: O.k., det kan vi måske få lidt ud af. Hvis vi får noget igen, så får I et mindre krav. Det er lige før, man begyndte at kunne bede om penge for det: Hvor meget koster det at slippe for denne regel, hvor meget koster det for, at jeg kan slippe for at overholde den og den regel?

Det er det, jeg synes, vi er på vej ud i nu, og det er mildest talt meget, meget kritisabelt. Ikke mindst fordi, som Preben så rigtigt siger, vi har at gøre med et meget stort selskab med en stor selskabskonstruktion, som laver noget, som ingen andre gør. Vi har at gøre med store selskaber, som er blandet af forskellige nationaliteter, og derfor internationale udbud.

Dem vil vi se mange, mange flere af i de kommende år. Mange, mange flere ting skal i EU-udbud, og jeg synes simpelt hen, det er det mest elendige signal, man overhovedet kan sende til nogle af de her store firmaer, som er aktører mange steder i Europa, at her i Danmark kan man komme uden om miljøreglerne, hvis man trækker Miljøkontrollen rundt ved næsen tilstrækkeligt længe, og til sidst kan man få den i Borgerrepræsentationen, fordi der er nogle, der synes, det er synd for en, og fordi projektet i øvrigt er blevet dobbelt så dyrt, som det skulle have været osv., osv., osv., fordi de vil sgu gerne have det, vi laver – undskyld.

Det går simpelt hen ikke, at vi sælger vores lov og vores ret på den måde.

Hvad angår pres fra de lokale borgere har de lokale borgere presset på her, og det kan jeg godt forstå. De gik et halvt år og spurgte COMET: Hvad er det, I laver, er I gået i gang med grundvandspumpningerne nu, hvordan og hvorledes? Og de fik ikke et eneste svar. De blev simpelt hen bare holdt for nar. De har sendt breve jeg ved ikke hvor mange gange til COMET. Så begyndte de måske at spørge Miljøkontrollen: Hvad er det, der foregår? Og det kan jeg søreme godt forstå. Det er da det eneste, de har at gøre.

Hvad angår COMET's bevis for, at de har holdt grundvandsstanden, ja, det kan godt være, men de har faktisk ikke målt så meget på den grundvandsstand, som de skulle. Derfor har COMET et problem, de har et problem med at vise, om de har holdt den grundvandsstand, de skulle.

Og nu får de så yderligere et problem, fordi de heller ikke kan bevise, om de revner, der er i husene, skyldes dem eller skyldes noget andet. Det er jo netop derfor de skulle overholde de regler. Det er jo også en beskyttelse for COMET. De kan bevise eller ikke bevise, om de ting er sket som følge af grundvandspumpningerne.

I forhold til deres 100 mill. kr.s boremaskiner koster sådan en undersøgelse altså ikke særlig meget, Preben, i forhold til, hvad de ellers har af udgifter.

Men når de ikke gider gå ud og tage billederne af facaderne og registrere, om der er revner eller ej, jamen så ligger de altså, som de selv har redt, ærlig talt.

Ja, jeg synes, vi er der. Lad være med at sælge miljøet.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Ja tak, men man må alligevel hverken si-ge »Preben« eller »sgu« heroppefra.

(Kort bemærkning).

Lars Hutters (L): Jamen jeg vil allerførst sige som præmis for denne debat, at jeg lige-som overborgmester Jens Kramer er stærkt interesseret i, at der bliver bygget minimetro. Jeg synes, det er et fremragende supplement til den kollektive trafik.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 20. maj 1999

Så når jeg i sin tid forsvarede Søren Pind fra Venstre, da vi havde det oppe i Økonomiudvalget, retten til at standse byggeriet, så længe der ikke var givet byggetilladelse, så var det ikke for at genere selve projektet minimetroen, men det var for, at love og regler skulle overholdes. Lige så vel synes jeg, vi er pisket til at gøre det her. Der skal ikke være nogen som helst diskussion om det.

Det, der egentlig overrasker mig utrolig meget i denne sag ud over Venstres og De Konservatives holdning er COMET's. Jeg synes, de har en rigtig dårlig sag. Hvorfor gør de det her? Altså jeg kan se, at der kan være 2 forklaringer på det.

Den første er, at COMET er et, som det blev sagt fra flere sider, meget stort selskab med internationalt stærke kapitalkræfter. Jeg tror, at ikke mindst med den internationale, ikke-danske deltagelse er man vant til at gøre, hvad der passer en, når det drejer sig om miljøet, og de føler nærmest, at det er en fornærmelse, at der er miljømyndigheder i Danmark, i København, som følger de regler og de love, der nu engang er. For jeg tror rent faktisk, at det er de ikke vant til i de andre lande, hvor de opererer.

Men der er rent faktisk også en anden grund til det, og derfor er det ikke bare et hypotetisk, bureaukratisk tiltag. Sagen er, at COMET jo ikke er færdig med byggeriet. COMET står i nogle meget vanskelige situationer, ikke mindst inde omkring Nørreport og hele det område dernede. Derfor har det fantastisk stor betydning, at man i aften slår fast, at naturligvis skal COMET overholde de påbud og de love, som det er fastsat. Så ved de også, at det skal de altså også i hele det store område udad mod Frederiksberg, hvor der også skal bygges.

Jeg tror på en eller anden måde der ligger det i COMET, at kunne man slippe igennem med det her, så regnede de også med, at det kunne de slippe af sted med ude i de andre områder, hvor de er i gang med deres minimetrobyggeri.

Tilbage er der jo så kun endnu en gang at prøve at forstå, hvad Konservatives og Venstres ærinde er i denne sag. Jeg er helt sikker på, at hvis det nu var en sag, som i øvrigt også er politianmeldt, om salmonellainfektioner i forbindelse med indtagelse af spise, så var der ikke nogen som helst protester. Det var soleklart ifølge loven, at den skulle politianmeldes. Jamen hvorfor skal det så ikke følges her?

Det mangler Venstre og De Konservative politisk at forklare, hvis det ikke er på anden måde, som jeg tolker og analyserer det, at det skyldes, at der i denne sag, i modsætning til os andre, der følger, hvad der er af lov, er nogle særinteresser, som ikke mindst Venstre bringer frem her i salen, hvor de på en eller anden måde måske, jeg ved det ikke, men det vil jeg så spørge om, om de af COMET-selskabet er blevet bedt om at forsøge at få rejst denne sag politisk og få stoppet, at der kommer en politianmeldelse.

Det vil jeg godt spørge ikke mindst Preben Bille-Brahe om: Har man været i forbindelse med COMET i denne sag og har drøftet denne sag med COMET? Har COMET ligesom antydet over for Venstres medlem, at det ville være passende, hvis man fik stoppet denne sag eller fik skabt så meget blæst, så man ikke efterfølgende kunne sige noget om COMET?

Det vil jeg egentlig godt spørge om, fordi ellers kan jeg slet ikke forstå, hvorfor vi ikke bare skal gøre det, som vi altid gør.

Winnie Berndtson (A): Man kan godt gøre denne sag meget kompliceret ved at gå i gang med at diskutere vilkårene. Men jeg vil sige til både Venstre og CD, at det faktisk ikke er det, vi diskuterer. Vi diskuterer overhovedet ikke, hvorvidt det er rimelige vilkår, der er stillet i forhold til miljøkravene til dette projekt.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 20. maj 1999

Det, vi diskuterer, er, om der skal ske sanktioner, hvis man ikke overholder de miljøkrav. Vi kan diskutere vilkårene, når vi er i gang med at sætte dem, men vi kan ikke, når vi har sat dem, begynde at diskutere, om vilkårene var rigtige, fordi et selskab kan fremvise dårlige regnskaber eller forsinkelser.

Når vi sætter vilkårene, så er det jo i forhold til, hvad vi vurderer er nødvendigt også for at sikre de beboere i de områder, det kan komme til at gå ud over.

Hvis Preben Bille-Brahe synes, vi skal være venligere mod dem, vi nu generer, og give dem muligheder for at få godtgjort den gene, vi øver mod dem, så burde man lige præcis sige, at vi ikke vil acceptere, at de her registreringer ikke overholdes, for det er beboernes sikkerhed for at kunne dokumentere, at der er sket nogle ting i dette projekt, som har skadet deres ejendom, lejligheder osv. Det er deres eneste mulighed.

Derfor er det absolut overhovedet ikke ligegyldigt, at denne registrering bliver foretaget. Man skal ikke tro, at man ved at undlade at foretage registrering kan slippe for at give erstatninger efterfølgende.

Jeg er meget enig med Lars Hutters i, at det kan godt være, at dette er det eneste projekt, men det er jo langt-, langt-, langtfra færdigt. Der kommer masser af situationer, hvor vi med COMET skal ind og diskutere, at vi vil have det materiale, vi har forlangt. Det er ikke første gang, COMET ikke afleverer materiale i overensstemmelse med de miljøkrav, vi har stillet.

I forhold til at ville dialog eller ikke ville dialog, så har både Miljøkontrollen og udvalget været mere end villige til at have den dialog. Men hvis man ikke vil aflevere, og vi kan se, at det kan komme til at gå ud over beboerne, så er der ikke nogen vej udenom. Når miljøkrav og vilkår ikke overholdes, så må vi gribe ind.

Hvis man gerne vil diskutere sanktioner, fordi man siger, hvad kan der egentlig ske, et par bøder eller vil vi bure COMET inde, eller hvad har vi tænkt os, så kan vi da godt diskutere, hvad straffen skal være for ikke at overholde miljøkravene. Det er ikke os, der bestemmer hvilken straf. Men det kan man jo bringe op på rette sted, f.eks. i Folketinget. Der kunne man da godt gå i gang med at diskutere, hvad det skal koste at belaste miljøet. Det gælder jo også denne type projekter.

Registreringen var en af de ting, vi diskuterede allerallermest, inden dette projekt blev planlagt og gik i gang. Under planlægningen havde vi adskillige møder og dialoger og snakke om, hvordan man kan sikre beboerne, når dette byggeri går i gang.

Jeg er ikke tilhænger af, at man køber sig til goodwill. Jeg er tilhænger af, at man stiller miljøkrav og sikrer, at de bliver overholdt, så de projekter, vi gennemfører i byen, som vi gerne vil have, og forhåbentlig også mere metro end det, vi allerede har planlagt, er projekter, som københavnere er glade for, også mens de bliver lavet.

Så der er overhovedet ikke nogen tvivl i denne sag. Vi snakker ikke om de miljøkrav, der er stillet. Vi snakker om, at man skal overholde dem, og det skal man, uanset at man har dårlige regnskaber, forsinkelser og københavnere her fra Borgerrepræsentationen siddende tæt på sine beslutningsprocesser.

Ole Hentzen (C): Da dette nu efterhånden er blevet en principiel debat, hvor Det Konservative Parti måske bliver hængt ud for også ved fremtidige projekter at ville have en anden holdning til miljøsyndere, uanset om de så er multinationale, små eller store eller lignende, så lad mig præcisere, at Den Konservative Gruppe og Det Konservative Parti naturligvis går ind

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 20. maj 1999

for lighed for loven. Der er ikke nogen som helst tvivl om det, og der skal heller ikke være det.

Der skal heller ikke være tvivl om, at de garantier, der er givet fra denne talerstol, og som alle kan læse i forhandlingerne, inden Ørestadsprojektet blev sat i gang, klart forlangte, at der skulle være registreringer i udvidet grad, og det blev præciseret, og det står også i de skrevne forhandlinger, netop for at beboergrupper ikke skulle kunne blive ladet i stikken.

Det var en byrde, som den daværende bygherre, Ørestadsselskabet, ikke brød sig voldsomt om, men det var betingelsen, Borgerrepræsentationen fastslog skulle være en meget integreret del af alt, hvad der blev foretaget, og derfor måtte det også tages op i kontraktforhandlingerne, altså med de selskaber, der nu ønskede at gennemføre projektet. Det er også sket.

Når det er sagt, så kan det selvfølgelig forekomme lidt underligt, at man nu kommer her, efter at de er færdige på Islands Brygge, og vil politianmelde nogle for noget, der ikke, om jeg så må sige kan gennemføres, for det er jo også et faktum, at man ikke kan gå ud og registrere noget nu, fordi det er overstået.

Så er vi så heldige, at beboerne åbenbart selv, sådan som de har gjort opmærksom på det, har en bygningsregistrering – de ønsker åbenbart ikke at udlevere den – og det er jo så godt for dem, hvis der mod vores forventning skulle være sket skader på bygningerne.

Vi har gudskelov også, og det er jo så vores held ved, at vi ejer 55 pct. af selskabet, en bygherre, Ørestadsselskabet, som har erklæret sig villig til at købe denne bygningsregistrering. Det eneste, de sådan set beder om, er at få at vide, hvad det egentlig kostede at lave denne bygningsregistrering, for det vil de gerne have dokumenteret. Og så vil man købe den og så ligesom løse problemet.

Af årsager, som i hvert fald ikke ifølge indstillingen er klarlagt, dokumenteret eller fastslået, har det åbenbart ikke været muligt at få denne beboergruppe på Islands Brygge til at rykke ud med denne bygningsregistrering. Men til, om jeg så må sige vores egen berørligelse for eventuelle bygningskader er det da godt, de har den. Jeg synes sådan set bare, at det ville være noget nemmere, hvis de egentlig udleverede den og lod sig betale for det, den havde kostet, fordi så var der faktisk ikke nogen sag.

Men lad mig sluttelig sige endnu en gang: Det Konservative Folkeparti vil ikke, hverken nu eller i fremtiden, gøre forskel på, hvordan man miljøbehandles her i Københavns Kommune. Derom skal der ikke være nogen tvivl.

Der skal heller ikke være nogen tvivl om – det ved vor ordfører, og det vil hun fastholde til hver en tid i udvalget – at de skærpede krav, der er stillet til COMET, også skal forfølges.

Derved beder jeg også resten af forsamlingen være opmærksom på, at det, der er sket i denne periode, er jo under en anden ledelse af COMET. Der er sket et væsentligt ledelseskift i COMET, og dette ledelseskift i COMET betyder forhåbentlig, at den kontrol og embedsbehandling, der skal finde sted på forskellige niveauer med samarbejdspartneren Københavns Kommune, kommer til at foregå på en væsentlig mere kompetent og smidig måde end det, der er forløbet i den pågældende sag.

Men det har ikke været smart, og det er ikke smart at begynde at politianmelde nogle, som i mellemtiden er skiftet ud, for at få en rapport, som man rent videnskabeligt ved, man ikke kan få udarbejdet, for den er rent faktisk ikke mulig at udarbejde.

(Kort bemærkning).

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 20. maj 1999

Mikkel Warming (Ø): Bare for at forstå den konservative retspolitik. Som jeg forstår det, Ole Hentzen siger her fra talerstolen, så må det være sådan, at hvis vi ikke ved at straffe kan ændre på noget, så skal man være straffri. Er det korrekt forstået? Det må jo være konsekvensen.

Når man ikke ved at anmelde COMET til politiet kan få den registrering, fordi COMET ikke har overholdt det, de skulle, så skal de gå fri. Så må det være, når man ikke kan ændre noget ved en anmeldelse, så skal man lade være. Det er den retspolitiske konsekvens. Det er nytænkning.

(Kort bemærkning).

Ole Hentzen (C): Det er ikke konsekvensen af den kons ... (*Mikrofonen afbrudt*).

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Ja, det var ikke konsekvensen af den konservative retspolitik.

Ikke flere indlæg i 2. runde. Vi går til 3. runde.

Preben Bille-Brahe (V): Det er fremhævet fra flere taleres side, at Miljøkontrollen har været uhyre fleksibel i denne sag. Når jeg gennemlæser de papirer, jeg har fået tilsendt, så er det faktisk min opfattelse, at COMET har været uhyre fleksibel i denne sag.

Man kan så spørge sig selv, hvorfor det går galt. Lyder det sandsynligt, at graden af bureaukrati, vi har herhjemme, kom fuldstændig bag på COMET? Lyder det sandsynligt, at vi bruger måske 2, 3 eller 4 gange så mange ressourcer på offentligt bureaukrat i her i Danmark, som man gør i de lande, hvor COMET er vant til at arbejde?

Det er i hvert fald min opfattelse, at det er en del af problemstillingen, at man slet ikke er vant til, at myndighederne går så nidkært ind i projekterne som det, der har været tilfældet her.

Og her fortsætter vi så i den samme dur med at fastholde, at nu skal de lave en registrering, som er fuldstændig ligegyldig, som ikke kan bruges til andet end at arkivere for principernes skyld.

Jeg vil godt sige, at jeg synes, at venstrefløjens hellighed i denne sag smager lidt dårligt, når jeg tænker på, hvordan de heroppe gang på gang har stået og forsvaret Christiania, som mig bekendt ikke har været lovlig.

Det er også fremhævet, at det er en sag, der drejer sig om miljø. Det mener jeg egentlig ikke det er. Det drejer sig om regulering, styring og kontrol med en virksomhed, som opererer i vores område. Det er sådan set ikke miljøet, der er truet, men det har noget at gøre med bygninger og civil infrastruktur.

Til sidst vil jeg sige, at vi i Venstre også har vurderet det således, at det jo er rigtigt, at man kan diskutere de her krav, vilkår og kriterier, når det er dem, der på dagsordenen, men når de først er stillet, så må man jo også stå ved dem, når de bliver overtrådt.

Så vi i Venstre er også kommet til den erkendelse, at vi vil stemme for, men vi vil samtidig opfordre til, at man måske ikke farer så hårdt frem mod virksomhederne, i dette tilfælde COMET.

Jeg håber, at denne debat måske fører til, at man også fra politisk side støtter det miniprojekt i lidt større grad fremover, end det hidtil har været tilfældet.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 20. maj 1999

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Må jeg lige sige, at selv om jeg påtager mig min del af ansvaret for, at debatten er kommet lidt ud over den snævre standsningsretsag, så er der kommet lidt ud af den. Jeg henstiller, at vi nu prøver at holde den mere til det, sagen egentlig drejer sig om.

(Kort bemærkning).

Ole Hentzen (C): Jeg vil gerne sige til Preben Bille-Brahe, at De Konservative ikke deler den opfattelse af Københavns Kommunes behandling i denne sag, at Ørestadsselskabets krav til COMET i denne sag er forkerte, er langsommelige, er udførlige, besværlige eller noget som helst andet.

De krav, der er stillet af denne Borgerrepræsentation til Ørestadsselskabet, er loyalt overført fra Ørestadsselskabet til det konsortium, som man ikke engang vidste ville være COMET på daværende tidspunkt.

Derfor er det udtrykkeligt beskrevet i udbudsmaterialet, at der skal være en dansk partner i det konsortium, som skal indgå i det, som kender de danske miljøregler, bygningsregler, byggeselsregler, arbejdsmarkedsregler osv.

Derfor er der ingen undskyldning for selskabet COMET ud over, at de har haft en fantastisk dårlig ledelse, og det håber vi nu, der er rettet op på.

Rikke Fog-Møller (Ø): Jeg skal ganske kort sige, at jeg tror ikke, at COMET er ubekendt med graden af bureaukrati eller er ubekendt med at arbejde under de forhold. Altså den franske del af COMET kan umuligt være ubekendt med bureaukratiske regler af den ene og den anden art.

Jeg tror snarere, at man kunne mistænke dem for, at de er vant til at agere i et meget stort bureaukrati, hvor det måske er muligt at smyge sig udenom, fordi der bliver så meget trækken i langdrag af forskellige ting, hvor vi måske i Danmark har det hele lidt mere tæt på og har lidt mere hånd i hanke med tingene, end man har så mange andre steder – måske.

Vedrørende Ole Hentzen og hr. Ole Hentzens kommentar om bygningsregistrering for beboergrupperne på Islands Brygge: Den såkaldte beboergruppe er en grundejerforening. Efter at de begyndte at blive temmelig nervøse, da de ikke fik nogen svar fra COMET om, hvad det var der egentlig foregik, tog de initiativ til at få lavet en bygningsregistrering.

Det har været en meget dyr affære for dem. Derfor ligger den bygningsregistrering nu i en stand, hvor den sådan set er færdig, men ikke skrevet som et færdigt dokument. Al registrering er lavet, og der er lavet små konklusioner hen ad vejen, og det skal så samles op og gøres færdigt. Det er ikke lavet, og det er det ikke af den simple grund, at man ikke har haft økonomi til at gøre det endnu.

Så er det ganske rigtigt, at COMET på et tidspunkt gik ind – eller også var det Ørestadsselskabet, det er jeg ikke helt sikker på – og sagde, at man ville betale for den. De forhandlinger gik i stå i august måned sidste år. Siden da er der ikke kommet noget fra Ørestadsselskabet og COMET vedrørende ... (*Afbrydelse*). Det er sandt, Ole Hentzen ...

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Rikke Fog-Møller har ordet og finder svarene i papirerne.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 20. maj 1999

Rikke Føg-Møller (Ø): Altså der er kommet tilbagemelding fra grundejerforeningens advokat, hvor der er redegjort for, hvilke udgifter man har haft indtil da. Derefter er den sådan set strandet fuldstændig, og de har ikke kunnet opnå nogen forhandlinger om det. Det er den viden, jeg sidder inde med.

Borgmester **Bo Asmus Kjeldgaard:** Jeg vil da gerne kvittere for, at Venstre nu endelig kommer til fornuft. Jeg efterlyste i mit sidste indlæg lidt mere konsistens hos Venstre. Det kunne man også ønske fremover. Jeg forstår ikke rigtig, hvorfor vi skulle trækkes igennem denne lange debat, når Venstre rent faktisk ender med at kunne støtte indstillingen.

Jeg kan forstå på Ole Hentzen, at han går ind for lighed for loven, og at han går ind for skærpet registrering af bygninger af hensyn til beboerne. Det eneste, jeg ikke forstår, er, hvordan Ole Hentzen kan nå frem til, at vi så ikke skal opretholde de miljøkrav, der er stillet, som netop går på de her ting, og skal opretholde et lighed for loven-princip. Forudsætningerne lyder fint, Ole Hentzen, men konklusionen virker lidt uforståelig.

Denne sag drejer sig, som Winnie Berndtson sagde, om, at vi har stillet nogle miljøkrav, og dem skal vi selvfølgelig håndhæve, og derfor skal vi følge indstillingen.

Indstillingen blev godkendt.

2) 195/99

*Indstilling om fordeling af IT-pulje på 15 mill. kr.
(Økonomiudvalget)*

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Denne sag baserer sig jo på beslutningen i forbindelse med budgettet for 1999 om at afsætte 15 mill. kr. til en IT-pulje for at sikre en målrettet IT-anvendelse, der skulle medvirke til serviceforbedringer for kommunens borgere og erhvervsliv og forbedringer i administrationen.

Der er fra forvaltningens side indhentet bud fra de enkelte forvaltninger, bydelene og Revisionsdirektoratet, alt i alt samlende 48 mill. kr. op ønskemæssigt.

Jeg skal af indlysende grunde afholde mig fra at redegøre for de tekniske detaljer i forslaget, men bare præcisere, at der med forslaget er lagt vægt på at tilgodese de projekter i 4 grupper, der

- 1) opfylder fællesformål for hele kommunen,
- 2) giver serviceforbedringer for borgere og erhvervsliv,
- 3) giver administrative fordele og effektiviseringsgevinster i administrationen, og endelig
- 4) anvender ny teknologi.

Jeg skal afslutningsvis anbefale den indstilling, der ligger fra Økonomiudvalget.

Borgmester **Bo Asmus Kjeldgaard:** Jeg har bedt om ordet for at kommentere en del af denne indstilling, nemlig den del af indstillingen, som omhandler KØR-systemet.

Det har jeg, fordi jeg synes, det er dybt beklageligt, at vi nu igen skal til at give ekstrabevillinger til KØR, i dette tilfælde 5 mill. kr. til omlægning af kommunikationslinjer til nye og

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 20. maj 1999

kraftigere KOM-net-forbindelser. Som jeg har forstået sagen, så er det altså nødvendigt for, at KØR-systemet kan fungere.

Rent faktisk har vi jo haft et forløb, som siden vi investerede i KØR-systemet ikke har oplevet ret meget andet end problemer. I hele 1998 har vi, og det tror jeg gælder samtlige forvaltninger i kommunen, oplevet fejl i betalinger internt og eksternt. Det har medført rykkere for regninger, der var betalt ...

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Tys-tys. Det var ikke tys til borgmesteren, men det var for at sikre, at der var lidt mere ørenlyd for borgmesteren, altså ikke for at afbryde.

Borgmester **Bo Asmus Kjeldgaard**: Det er fint, det var bare fordi du slukkede for mikrofonen, Jens ...

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Det var for, at borgmesteren også kunne høre, hvad jeg sagde.

Borgmester **Bo Asmus Kjeldgaard**: Problemet her har været, at i nogle tilfælde er der blevet udsendt rykkere for regninger, som var betalt. I andre tilfælde har leverandører fået penge, som ikke var anvist. Vi har også oplevet, at vi ikke kunne udsende regninger.

Oppetiden har været ustabil, det har været uhyre vanskeligt at rette fejl i dette system. Budgetterne er blevet lagt ind meget, meget sent. Ledelsesdelen er udskudt og udskudt.

Det har betydet en utrolig stor belastning og meget overarbejde i alle forvaltninger, i alle kommunale regnskabsafdelinger, og man har været tvunget til også at køre med et dobbelt bogholderi for dog at have nogenlunde styr på økonomien.

Oprindeligt har Borgerrepræsentationen bevilget ca. 40 mill. kr. til anskaffelse og udvikling af dette KØR-system. Sidste år måtte vi give en ekstrabevilling på 11 mill. kr., som man ikke havde regnet med, og i år skal vi så yderligere give 5 mill. kr.

Jeg har i Økonomiudvalget stillet 14 kritiske spørgsmål om hele KØR-projektet. Det fremgår af besvarelsene, at der i de enkelte forvaltninger har været betydelige ekstraudgifter til overarbejde. 22 mill. kr. er der brugt på overarbejde i forbindelse med ibrugtagningen af KØR-systemet. Det skal lægges oven i de 5 og de 11 mill. kr., som man har bevilget ud over det, der oprindeligt var planlagt.

Med til historien hører, at ikke alle de oprindeligt stillede krav til KØR-systemet er opfyldt. Der er mangler ved styring af likviditet, regnskabsrapporter, og man kunne blive ved.

Status er p.t., at det nogle steder er begyndt at fungere, andre steder er der meget store problemer. Vi står for mig at se i et meget stort dilemma: Hvad kan vi gøre, hvis vi skal opføre os ansvarligt, hvad kan vi gøre for at sikre, at kommunens økonomi- og regnskabssystem fungerer?

Hvis vi kunne have forudset alle de problemer og ekstrabevillinger, vi er løbet ind i, så skulle vi helt sikkert ikke have investeret i dette system, og man kunne faktisk stadig fristes til at sige, at vi skulle droppe det nu og få noget, der virker, og som ikke fører til ekstrabevillinger i en lind strøm, som vi ser her.

Men på den anden side har institutioner og medarbejdere i de sidste halvandet år lagt så mange kræfter i at få systemet til at fungere, at det vil være ødelæggende for enhver form for

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 20. maj 1999

arbejdsmoral, hvis vi nu droppede systemet og indkøbte et nyt. På den måde kan man sige, at vi har passeret et »point of no return«.

Det mest ansvarlige, vi kan gøre, er vel endnu en gang at sætte penge af og så gøre en indsats for at få systemet til at virke.

Men jeg vil gerne herfra gøre opmærksom på, at vi i SF finder det dybt beklageligt, at man ikke fra starten har sikret sig en kontrakt med garanti for, at systemet kommer til at virke, og med en maksimumsramme for de udgifter, der skal bruges til systemet. Det er beklageligt, som det også fremgår af min protokolbemærkning til Økonomiudvalget, at bevillingerne til KØR kommer drypvis, som vi har set her før.

Det er også beklageligt, at de penge, der skulle have været brugt til at hæve serviceniveauet for borgerne i byen, nu igen skal bruges til genopretning af et edb-system, som fra starten har været en fejltagelse.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Med det udenlandske udtryk, som borgmesteren brugte undervejs, mente han, at vi skal videre – vi skal videre med Lars Hutters, værsgo.

Lars Hutters (L): Borgmester Bo Asmus Kjeldgaard har meget detaljeret og meget konkret gennemgået de meget store vanskeligheder, der er med KØR-systemet, som har virket på en måde, så vi i dag på visse punkter faktisk er i tvivl om, om de regninger, der bliver betalt, er betalt korrekt, bare som ét eksempel, og der var mange andre eksempler, borgmesteren trak frem.

Konklusionen fra borgmesterens side, fra SF's side, var, at de var meget tvivlende om, hvordan og hvorledes fremtiden ville blive for KØR, men da man havde investeret, så mente man fra SF's side, at man fortsat vil give bevillingen.

Jeg er i den situation, hvad der også fremgår af indstillingen fra Økonomiudvalget, at jeg ikke har set en tilstrækkelig dokumentation for, at KØR kommer til at fungere tilfredsstillende.

Vi lever i en IT-tid, hvor der hele tiden bliver udviklet nye systemer, og jeg har en opfattelse af, at frem for at give yderligere bevillinger til en skrantende mastodont, som ikke kommer til at fungere, så bør man egentlig se på helt andre løsninger på dette område.

Da jeg ikke har fået denne dokumentation, så skal jeg blot meddele heroppe fra talerstolen, at når det kommer til afstemning, så vil jeg stemme imod, fordi jeg ikke tror på, at KØR kommer til at fungere.

Inger Marie Bruun-Vierø (B): Som man kan se af indstillingen, så tog Det Radikale Venstre også forbehold, da sagen blev behandlet i Økonomiudvalget.

Formålet med denne pulje på 15 mill. kr. var, som der ganske rigtigt står, at forbedre kommunens service over for borgere og erhvervsliv samt at effektivisere kommunens administration. Det er teksten, og den har vi aldrig diskuteret nøjere. Derfor tror jeg også, der var nogle af os, der blev lidt overraskede, da vi så, hvad resultatet blev. Det fremgår jo af denne indstilling.

Det Radikale Venstre har forestillet sig, at de 15 mill. kr. skulle anvendes som en form for »seedmoney« til projekter, der viste nye veje, og ikke til at redde projekter, der er ved at kuldsejle, eller projekter, der burde være taget højde for i de almindelige driftsbudgetter.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 20. maj 1999

Det kan ikke være rigtigt, at de projekter, der her skal have penge, er afhængige af penge fra denne IT-pulje, fordi så vil jeg da sige, at i så fald er der noget galt med de pågældende ansøgere. Det burde være projekter, der er taget højde for i de almindelige budgetter. Jeg skal nævne, hvad det er for nogle ting, vi i dag giver penge til.

Det er f.eks. udskiftning af centrale netværksenheder på Hovedbrandstationen. Jeg synes da, det er et godt eksempel på noget, der burde være en almindelig driftsudgift. Det er elektronisk dokumenthåndtering. Det er udskiftning af terminalarbejdspladser, 15 stk. ude i Valby Bydel. Det er opbygning af hjemmesider hos Miljøkontrollen. Det er videreudvikling af hjemmeside og Lotus Notes i Indre By bydel, og det er udskiftning af terminaler på 2 biblioteker, og så er det udvikling af hjemmearbejdspladser.

Jeg synes simpelt hen, det er, jeg vil sige langt ude. Det er sjældent, jeg bruger sådan et udtryk.

Det Radikale Venstre vil simpelt hen ikke godkende denne indstilling. Vi vil, når vi når frem til budgettet, for vi synes, det er en god idé det med at have nogle udviklingsprojekter, der viser nye veje, prøve at få en mere indgående drøftelse af, hvorfor man skal afsætte ekstraordinære midler til IT-udvikling.

Indstillingen blev godkendt med 43 stemmer imod 4.

For stemte: A, F, Ø, O, V, C, P og D.

Imod stemte: B og L.

3) 197/99

Indstilling om at udmønte 11,2 mill. kr. af den i budget 1999 forudsatte pulje på 15 mill. kr. til Arbejdsmarkedets Erhvervs sygdomssikring (AES) gennem en række tillægsbevillinger til udvalg og forsøgsbydele på baggrund af acontobetalingerne hertil i 1999, samt at give udvalgene og forsøgsbydelene en række tillægsbevillinger på i alt 11,0 mill. kr. til budget 1999, til dækning af et højere bidrag pr. ansat til Arbejdsgivernes Elevrefusion (AER) i forhold til det i budget 1999 forudsatte.

(Økonomiudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

4) 198/99

Indstilling om godkendelse af 3. handlingsplan for ligestilling mellem mænd og kvinder 1999-2002.

(Økonomiudvalget)

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Kommunens Centrale Ligestillingsudvalg har, som det fremgår, udarbejdet udkast til den 3. handlingsplan. Den udgør på én gang en videreførelse og en nytænkning med hensyn til arbejdet med at fremme ligestilling. Der er både en videreførelse og en nytænkning, hvad angår form, og hvad angår indhold.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 20. maj 1999

Hvad angår formen, videreføres den metode, at ligestillingsarbejdet overalt i kommunen tager udgangspunkt i en række fælles overordnede mål.

Hvad angår nytænkningen, ligger den i, at handlingsplanen er indrettet efter de styringsprincipper, vi i disse år arbejder med at indføre, nemlig værdistyring og kontraktledelse. Så man kan sige, at handlingsplanen er formuleret som en slags oversættelse af, hvad det betyder, at værdigrundlaget fastslår, at mangfoldighed blandt de ansatte skal betragtes som et aktiv.

Formuleringen af en række overordnede formål eller mål betyder, at handlingsplanen er velegnet til at indarbejde i ledelseskontrakternes afsnit om personalepolitik. Lokalt fastlægger man jo så et hensigtsmæssigt ambitionsniveau for de enkelte mål, og man kan selv bestemme, hvilke redskaber, hvilke metoder det er relevant at tage i anvendelse. Oså helt i tråd med principperne for ledelseskontrakter skal målopfyldelsen evalueres på det lokale niveau.

Angående indholdet videreføres en væsentlig del af 2. handlingsplans målsætninger. Det sker, hvor udvalget har vurderet, at der stadig er brug for en indsats.

Man kan sige, at den indholdsmæssige nytænkning består af en ny målsætning, der handler om, at der skal fokuseres på de ledelsesmæssige problemstillinger, som udspringer af, at medarbejderskaren i stigende grad skal være sammensat mangfoldigt, som jo er et overordnet mål, hvad angår køn, etnisk baggrund, alder osv.

Det er vigtigt, at lederne bliver i stand til at forholde sig aktivt til dette, både af hensyn til medarbejdernes trivsel og af hensyn til effektivitet og af hensyn til den brugerorientering, der er så afgørende.

Helle Sjelle (C): Der er stadig lang vej til ligestilling i det danske samfund. Hvor er ligestillingen henne, når det handler om lønnen? Hvor er den henne, når det handler om pensionen? Og hvor er ligestillingen henne, når det handler om forældreorloven og kvindernes chancer på arbejdsmarkedet? Den er der ikke.

Derfor er det også af stor betydning, at vi ikke bare tager resultaterne af kvindekampen i 1970'erne for givet. Vi må ikke bare hvile på laurbærrene og sige: Det var så det.

Derfor er det også vigtigt, at vi sætter ligestillingen her i Københavns Kommune i højsædet. København er Danmarks hovedstad og bør naturligvis også gå forrest med initiativer på netop dette område, som er af så central betydning for vort velfærdssamfund.

Netop derfor er det også ærgerligt at se, at den foreslåede handlingsplan indeholder nogle meget stive og uhensigtsmæssige målsætninger, og det vil vi fra konservativ side gerne have ændret.

Forslaget om, at et forvaltningsudvalg under kommunen ubetinget skal have mindst 40 pct. kvindelige medlemmer, savner helt klart den nødvendige fleksibilitet. I visse situationer bliver sådan en regel ganske enkelt umulig at opfylde, og hvad gør man så? Skal man vente med at nedsætte et udvalg, indtil der har meldt sig nogle flere kvalificerede kvinder, eller skal man gå på kompromis med de krævede kvalifikationer blot for at få kvinderne med?

Vælger man den sidste udvej, gør man efter min opfattelse kvinderne en bjørnetjeneste frem for en tjeneste, for hvem ønsker dog at blive foretrukket på grund af køn og ikke kvalifikationer?

Derfor bør der heller ikke stilles krav om mindst 40 pct. af hvert køn i udvalgene, men i stedet stå, at man selvfølgelig tilstræber en ligelig fordeling af kønnene i udvalgene overalt hvor det er muligt.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 20. maj 1999

Som kvinde og som lokalpolitiker, der har behov for seriøse og højt kvalificerede udvalg i vore forvaltninger, føler jeg mig langt mere tryk ved sådan en formulering.

Jeg ser også visse problemer med forslag til tvungen deling af barselsorlov mellem mødre og fædre. For det første er selve formuleringen temmelig upræcis, og desuden mener jeg ikke, at Københavns Kommune skal forpligte nybagte fædre til at tage en længere og mere forpligtende barselsorlov med fuld løn.

Hverken stat eller kommune skal afgøre, om det er mor eller far, der skal tage barselsorloven, eller hvordan de vil dele den. Det må familien selv kunne tilpasse sine individuelle behov. Men selvfølgelig bør fædre have en reel mulighed for at gøre brug af retten til barselsorloven. På den måde kan vi bidrage til en bedre sammenhæng mellem familie- og arbejdsliv.

Vi håber, at der kan samles støtte til de her ændringer, som jo ikke på nogen måde vælter handlingsplanens hele sigte eller mål. For der skal naturligvis ikke være tvivl om, at vi støtter planen. Selv om mænd og kvinder ikke er ens, så er det vigtigt, at de får de samme muligheder.

Det er jeg overbevist om, at den foreslåede handlingsplan vil bidrage til, og derfor er den et skridt i den rigtige retning. Det skal bare ikke være en plan, der tager udgangspunkt i alt for firkantede regler, men en plan, der også har mulighed for at blive realiseret på en ordentlig måde.

Ændringsforslaget bliver omdelt på pladserne.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Jeg må henstille til forsamlingen, at man, hvis man absolut er nødt til at holde gruppemøder eller delgruppemøder, gør det uden for salen eller inden mødet i salen, så man kan påhøre talerne i ro. Der er et meget højt støjniveau.

Kaja Jacobsen (F): Jeg skal sige til Helles ændringsforslag, at vi er utrolig glade for det første ændringsforslag, Helle stiller, fordi det er sådan en diskussion, vi også har haft meget i vores parti i meget lang tid, hvor især unge kvinder har bedt om at blive fri for at blive kvoteret ind. De gamle rødstrømper har opdaget, at de kom i absurde situationer, hvor det var mænd, der blev kvoteret ind i stedet for kvinder.

Så vi kan støtte Helle Sjelles første ændringsforslag, men ikke det andet af indlysende grunde. Derfor skal vi have delt afstemning om de her forslag.

Morten Kabell (Ø): Fra Enhedslistens side kan vi også ... (*Uro i salen*). Tys-tys. Det virker næsten lige så godt her, som når man står i et klasselokale og prøver det her trick. Det var da egentlig meget sjovt. Det vil jeg prøve noget oftere.

Nå, men så til sagen. Fra Enhedslistens side kan vi godt kvittere for, at Det Konservative Folkeparti har fået lavet et ændringsforslag, som nok er noget mere operativt, noget nemmere at have med at gøre end det første ændringsforslag. Det vil vi faktisk godt støtte fra Enhedslistens side.

Et stift tal, hvor vi går ud og nævner, at eksakt 40 pct. skal hvert køn mindst have, og så i øvrigt, i det øjeblik vi har nået 40 pct., kan det måske i virkeligheden være lige meget at komme over, er ikke frygtelig hensigtsmæssigt. Vi vil godt stemme for det første af De Konservatives ændringsforslag. Det er vigtigt, at vi der får noget, vi kan have med at gøre.

Det 2. »at« kan vi derimod ikke støtte, og jeg skal derfor også bede om delt afstemning på området. Vi kan ikke støtte, at man i den grad svækker den tilskyndelse til fædrenes barsels-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 20. maj 1999

orlov, som De Konservatives ændringsforslag er et udtryk for. Vi synes faktisk, det er vigtigt, at man går ud fra kommunens side og siger, at vi skal også arbejde seriøst på, at fædre bruger den barselsorlov, de har mulighed for, således at børnene får gavn af begge deres forældre i så lang tid som overhovedet muligt.

Derfor kan vi ikke støtte De Konservatives ændringsforslag, som bare vil give udtryk for, at vi skal have nogle forblommede vendinger om, at man skal tilskyndes til at tage den, men ikke gå ind og skitsere nogle midler for også at få fædre til rent faktisk at gøre det.

Men ellers vil jeg som konklusion sige, at med den ene ændring, som vi godt kan støtte, er vi ganske godt tilfredse med det arbejde, der er lagt, og vi kan derfor generelt støtte den 3. handlingsplan.

Borgmester Søren Pind: Man kan have religiøse opfattelser på mange måder, heriblandt også omkring ligestilling. Man kan tro på, at vi ved tvangsmæssige indgreb, ved stive regler og forordninger, ved aktivistiske tilkendegivelser, handlingsplaner og arbejde kan vælte hele verden.

Jeg tror, at jeg adskillige gange, dels i forbindelse med diskussionen om såkaldt etnisk ligestilling, dels i forbindelse med en diskussion om ligestilling mellem mænd og kvinder generelt, har fastslået, at disse aktivistiske indgreb ikke er Venstres kop te. Vi tror ikke på stive regler, stive forordninger, kraftige politiske indgreb til at løse de her problemer. Vi tror på, at der skal skabes gensidig respekt, om det er mellem køn eller mennesker, og det kan man ikke gøre ved politiske beslutninger.

Men selvfølgelig kan man jo altid støtte intentioner, og derfor vil vi undlade at stemme til forslaget.

Jeg vil sige, at i forhold til Det Konservative Folkepartis forslag synes vi for så vidt, at når man mener, at selve forslaget er stift og uhensigtsmæssigt, men så også selv stiller kvoteringer op, så er det ikke noget, Venstre kan tiltræde.

Karen A. Schmidt (A): Det er da trist, at Venstre ikke ønsker at tage stilling i en sag, der handler om ligestilling, men det vil vi godt i Socialdemokratiet.

Men modsat de andre talere, der har været på talerlisten, har vi i Socialdemokratiet den opfattelse, at den oprindelige formulering i begge de forslag, som Helle Sjelle foreslår ændret, er stærkere. Vi synes, det er stærkere ord at sige, at mindst 40 pct. af et udvalgs medlemmer skal være fra hver sit køn.

Den ændring, som Helle Sjelle beder om, hedder, at det skal være en ligelig fordeling, der skal tilstræbes. Og når noget skal tilstræbes, så ved vi godt, hvordan det ender. Derfor stemmer vi for, at der skal stå »skal«.

Lars Rimfalk Jensen (B): Det Radikale Venstre vil godt støtte Helle Sjelles ændringsforslag. Vi synes, det er rart, at der i Borgerrepræsentationen er nogle, der er så vågne, så de også kigger, når der kommer til at snige sig nogle fejl ind.

Tanken om ligestilling i udvalg kunne meget let komme til at skabe problemer, når det pludselig er et spørgsmål, om vi skal tage stilling til, hvilket køn folk har, i stedet for hvilke kvaliteter folk har.

Vi vil også opleve udvalg, hvor der måske er en meget stor overvægt af kvinder, hvor det lige pludselig nu skal være sådan, at vi skal til at presse kvinder ud af disse udvalg for at pla-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 20. maj 1999

cere en mand. Jeg kan hurtigt se, hvilke problemer der kan opstå rundt omkring i byen, når vi skal til at sige: Hov, nu tæller vi op. Der er 4 – så ud med én af jer.

Jeg synes, det er bedre, at vi i København går efter at sammensætte vores udvalg efter kvalitet frem for et spørgsmål om køn.

Men det lyder åbenbart, som om der er nogle, der mener, vi stadig væk skal kigge på, hvilket køn det er, og det synes vi i Det Radikale Venstre ikke kan være rimeligt.

På samme måde mener vi heller ikke, at vi skal have en ordlyd, der hedder, at man skal »arbejde for indførelse af længere og mere forpligtende barselsorlov med fuld løn for fædre-
ne«. Det er faktisk sådan, at man oplever, at der er flere og flere mænd, der tager barselsorlov, og det synes jeg er en positiv ting.

Jeg synes ikke, at man skal presse folk til at vælge, om de vil have barselsorlov, eller de ikke vil have barselsorlov. Det synes jeg skal være op til folk selv.

Louise Frevert (O): Det er jo dejligt at se, at 68 ikke har været forgæves alligevel.

Det kan da godt være, at der er noget glimrende i De Konservatives forslag, specielt det første, men jeg vil sige som Søren Pind, at vi vil undlade at stemme. Det, som Socialdemokraterne siger, er, at det er ikke at tage stilling at undlade at stemme. Nej, det er netop at tage stilling til noget, når man oven i købet vælger ikke at tage stilling. For jeg synes ikke, det er nødvendigt at skulle ... (*Munterhed*). Ja, det var kryptisk.

Men jeg synes overhovedet ikke, det er nødvendigt at indsætte et ændringsforslag, idet de 40 pct. vil så være et loft, fordi man kunne også risikere, at der kun ville komme 10 pct. eller 5 pct. Så jeg føler det som en sikkerhed, at man har det, som det står i indstillingen.

Nr. 2 ændringsforslag kan vi ikke gå ind for, fordi jeg mener også, det er meget vigtigt, at man tilskynder mændene til at tage noget mere barselsorlov, end de gør nu.

Det kan godt være, som Lars Rimfaxe ... Rimfalk Jensen sagde – (*Munterhed*). Jeg har Faxe Kondi på hjernen ... at der er flere og flere mænd, der tager barselsorlov, men det er ikke nok. Ved at man tilskynder mændene til at tage barselsorlov, så vil der også være en chance for, at man kan få kvinderne til at blive længere ude på arbejdsmarkedet. Måske man kunne få fædrene til at tage det, så kvinderne ikke var tvunget til at skulle tage barselsorloven.

Så vi stemmer selvfølgelig for indstillingen, men kan ikke stemme for De Konservatives forslag.

Helle Sjelle (C) stillede følgende ændringsforslag:

- at Delmål 4, side 6, erstattes af følgende: "Udvalg – både i og på tværs af de enkelte forvaltninger og bydele – skal sammensættes med en ligelig kønsfordeling, hvilket vil sige, at det i videst muligt omfang skal tilstræbes, at udvalgene består af lige dele mænd og kvinder. Formandsskabet for et udvalg har et særligt ansvar for at sikre, - - at dette sker i samarbejde med de indstillende enheder."

- at Delmål 3, side 7, erstattes af følgende: "Københavns Kommune vil arbejde for at fædrene også i højere grad tilskyndes til at tage barselsorlov."

Der blev begæret delt afstemning.

1. "at" blev godkendt med 23 stemmer imod 19.

For stemte: F, Ø, C, B og L.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 20. maj 1999

Imod stemte: A (med undtagelse af Karin Storgaard) og V.

Undlod at stemme: Karin Storgaard (A), O, P og D.

2. "at" blev forkastet med 33 stemmer imod 12.

For stemte: 5 medlemmer af A (Jette Bergenholz Bautrup, Karin Storgaard, Winnie Larsen-Jensen, Lars Engberg og Johannes Nymark), C og B.

Imod stemte: 6 medlemmer af A (Sif Holst Pedersen, Karen Schmidt, Taner Yilmaz, Manja Sand, Mona Heiberg og Jens Kramer Mikkelsen), F, Ø, O, V, L og D.

Indstillingen blev herefter godkendt med 43 stemmer imod 6.

For stemte: A, F, Ø, O, C, B, P, L og D.

Imod stemte: V.

5) 199/99

Indstilling om, at Øresundskomiteen udvides med Vestsjællands, Storstrøms og Bornholms Amter med virkning fra 1. juli 1999, og at de nødvendige vedtægtsændringer i tilknytning hertil gennemføres.

(Økonomiudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

6) 204/99

Indstilling om forslag til tillæg til kommuneplan 1997 med VVM-redegørelse samt forslag til miljøgodkendelse for udbygning af I/S Amagerforbrænding med henblik på offentliggørelse, samt at der i forbindelse hermed fastsættes en indsigelsesfrist på 2 måneder.

(Økonomiudvalget og Miljø- og Forsyningsudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

7) 205/99

Indstilling om etablering af et permanent fodboldanlæg på Kløvermarken til brug for Sundby Boldklub og en kunstgræsbane på Kløvermarken, samt om etablering af boldbaner og udbygning af klubhuset ved Lossepladsvej m.m.

(Kultur- og Fritidsudvalget, Bygge- og Teknikudvalget samt Økonomiudvalget)

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Denne sag baserer sig jo på beslutningen fra december måned sidste år, hvor vi enstemmigt tiltrådte, at der skal etableres et permanent fodboldanlæg til Sundby Boldklub. Den enighed udsprang af, at man husker, at klubbens nuværende anlæg vil blive nedlagt som følge af udbygning af Ørestaden.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 20. maj 1999

En ny placering er fundet: Boldklubben har tilsluttet sig at blive permanent placeret på Kløvermarken. Dermed er sagen efter min opfattelse løst på en tilfredsstillende måde for både kommunen og for idrætten.

Som det fremgår af indstillingen, så bliver det kassen, der kommer til at betale eller holde for i forbindelse med etablering af anlægget på Kløvermarken. Det forslag stilles, fordi Københavns Idrætsanlæg, KI, ikke umiddelbart har kunnet finde finansiering inden for eget budget.

Der er samtidig fra KI's side udarbejdet en rapport om vedligeholdelsesbehovet på KI's anlæg, og jeg vil sige, at det tror jeg, kultur- og fritidsborgmesteren er enig med mig i ikke er opmuntrende læsning. Der mangler alene i 1999 et beløb i omegnen af 130 mill. kr.

Det er svært at se, hvordan man skulle kunne håndtere midler i den størrelsesorden. Derfor kunne det være en mulighed, som vi anbefaler, at KI udarbejder en rapport, som beskriver mulighederne for afhændelse af anlæg. Vi taler jo ikke om at sælge alle kommunens idrætsanlæg, men der kunne være forskellige steder det var hensigtsmæssigt at afhænde ting med henblik på at forbedre faciliteterne idrætsmæssigt i kommunen generelt set.

Men samlet set vil, som vidt jeg vurderer det, denne indstilling betyde, at Sundby Boldklub får et nyt permanent anlæg stillet til rådighed, og samtidig påbegyndes overvejelserne om, hvordan finansieringen af vedligeholdelsesbehovet for KI's anlæg kan tilvejebringes.

Borgmester H. Thustrup Hansen har ordet, værsgo. Det går jeg ud fra, at Jens Kjær Christensen respekterer. Der er jo tale om en dobbelt udvalgsbehandling, kan man sige.

Borgmester H. Thustrup Hansen: Jeg synes, det er en god løsning, man er kommet frem til her efter en lang og drøj behandling. Løsningen er formuleret i en række »at«'er, 6 »at«'er, som vi skal tage stilling til senere.

Sundby Boldklub har været involveret vejen igennem, og jeg har forstået, at man har været enig i, at denne løsning var den måde, man måtte klare de problemer på, som jo er opstået, uden at de for så vidt er skyld i det.

Nu har vi fået et brev, som ligger på medlemmernes borde, af 18. maj, og det vidner jo om, at Sundby Boldklub måske ikke føler sig helt overbevist om, at aftenens indstilling om et nyt fodboldanlæg nu også vil blive gennemført i praksis til klubbens tilfredshed.

Jeg kan måske ikke helt forstå denne mistillid. Den beror muligvis på, at man har drøftet sagen meget længe, meget frem og tilbage, hvordan vi kunne finde en fornuftig løsning, og nu kan man næsten ikke tro på, at det så er muligt at få gennemført det, som nu rent faktisk bliver gennemført. Derfor bliver man nødt til endnu en gang at nævne alle de her ting, som er vigtige for dem at få ordnet.

Men meningen med aftenens indstilling er at få skabt det fornødne økonomiske grundlag for, at vi kan komme i gang med detailplanlægningen. Jeg kan ikke forestille mig, at klubbens ønsker ikke vil blive mødt med den samme velvilje, som jeg opfatter hidtil har været til stede, og som sagen i aften for mig at se også er et udtryk for.

Så min holdning er den, at jeg synes, vi skal se at få indstillingen vedtaget, og så kan man komme i gang med det praktiske.

Der har været noget debat frem og tilbage om klubhuset. Der vil jeg godt henlede opmærksomheden på en klamamus på side 5, 1. spalte øverst, hvor der står:

»I forbindelse med anlæggelsen af boldbanerne ved Lossepladsvej er det nødvendigt at udbygge det ved Lossepladsvej beliggende klubhus med omklædnings- og badefaciliteter.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 20. maj 1999

Klubhuset administreres af Københavns Ungdomscentre, som har tiltrådt, at klubhuset udbygges og derefter anvendes i forbindelse med aktiviteterne på boldbanerne.«

Der er altså en meget positiv interesse for, at bade- og toiletforholdene også bliver klaret på en ordentlig måde.

Jens Kjær Christensen (Ø): Jeg skal sige, at Enhedslisten også er af den opfattelse, at vi i aften skal vedtage noget, for hvis vi ikke gør det, så vil også idrætten komme til at stå i ganske store problemer.

Sådan som jeg læser Sundby Boldklubs måske lidt syrlige indlæg, kan man godt kalde det for, så er det med baggrund i, at vi vedtog en idrætspolitisk redegørelse, som netop påpegede, at man skulle satse på mindre, decentrale anlæg ude i bydelene, og løsningen er her, at man koncentrerer på et centralt område, hvor der i forvejen foregår meget aktivitet. Der er ikke noget at gøre ved det.

Det, jeg vil sige noget til nu, er 4. og 5. »at«.

Det 4. »at« er det, der omhandler en henstilling til Københavns Idrætsanlæg om at lave en liste over, hvad man eventuelt kan sælge, uden at det går ud over idrætten – og offentligheden, skal man jo ikke forglemme. Mange af vores idrætsanlæg har også offentlighedsadgang, altså som ikke er bundet til klubmedlemskab.

Hvis man ligesom skal begribe denne sags dybde, så bliver man nødt til et kort øjeblik at gå tilbage. For ikke særlig lang tid siden blev det pludselig offentliggjort, at der var planer om at sælge Østerbro Skøjtehal. Genialt, genialt.

Man kunne så spørge sig selv: Hvem har fået denne geniale idé? Det var den forvaltning, som Jens Kramer er formand og overborgmester for, Økonomiforvaltningen. Man ville altså til at sælge den, og salget skulle så indebære, at man kunne renovere nogle andre anlæg.

Til det må man jo spørge, undskyld jeg siger det ligeud: Hvad er det for en idiot, der vil købe et anlæg, som ikke kan bruges anderledes, end det bliver anvendt i dag, og så bare give nogle penge til Københavns Kommune? Jeg spørger bare.

Det viste sig da også, at sagen ikke rigtig kom nogen vegne. Men inden det kom så vidt, var Økonomiforvaltningen dybt inde i arbejdet med at udarbejde fortrolige udkast, jeg står med et af dem her, som netop indeholdt, at man skulle sælge Østerbro Skøjtehal. Man brugte altså ret meget energi på denne sag.

Der er også et baggrundspapir, som helt præcis pinder ud, at det er FCK, der skrev et brev året forinden og havde ytret interesse. Jeg stillede så senere hen spørgsmål til Økonomiforvaltningen om, hvem der havde indkaldt til det møde, som jeg ved er blevet afholdt, og der meddelte Økonomiforvaltningen mig så, at det ikke var dem, der havde indkaldt til mødet. Det kan man så diskutere, om man tror på eller ej.

Det afgørende, der står tilbage, er, at ingen var blevet spurgt af de kompetente parter i denne sag. Det er KI's bestyrelse, som repræsenterer idrætten. KI's bestyrelse nåede aldrig at blive hørt i denne sag, så var den trukket.

Man havde heller ikke ulejlighet sig med at finde ud af klubbernes opfattelse ude i skøjtehallen, KSF og andre, hvad de mente om denne forretning, som jo var helt entydig, at det var FCK, der skulle købe det. Hvis det ikke var for at lave storishockeyklub, så var det for at spille fodbold om vinteren.

Men lad det være, hvad det er, sagen gik hurtigt i glemmebogen. Men denne ivrige Økonomiforvaltning venter ikke lang tid – der må være meget overskydende tid – så derfor gik

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 20. maj 1999**

man selvfølgelig i gang med et nyt projekt, og Økonomiudvalget fik at vide her i sidste uge, at nu var det en på Østerbrogade 79 beliggende bygning, hvor Park Café, Park Bio osv. ligger ude ved Østerbro Idrætsanlæg.

Nu ville man som et eksempel, som det hedder, sælge dette kompleks, endnu en gang, viser det sig, uden overhovedet at spørge KI's bestyrelse, uden at spørge idrætten. Der er 40 foreninger, der har skydebaner derude, og det er de eneste skydebanefaciliteter, der er i hele regionen.

Men altså det er jo småligt at kræve af en forvaltning, at den undersøger sagerne, før den slipper det ud i luften og i øvrigt sætter en offentlig debat i gang, som måske ikke har nogen som helst baggrund.

Man har heller ikke spurgt KI, hvordan det forholder sig økonomisk.

Så jeg vil ligesom konkludere på denne del af debatten, at jeg håber, at overborgmesteren fremover vil tage hånd om at dæmpe Økonomiforvaltningens lyst til at optræde inkompetent, for det mener jeg faktisk, at man i en normal virksomhed ville betegne det som, og at styrke dialogen med KI, for det ønsker KI, kan jeg sige, KI ønsker dialogen.

Desværre var nogle af os til årsmødet, repræsentantskabsmødet, som det hedder i KI, for 2 dage siden, og det var meget knubbede ord, der faldt om Økonomiforvaltningen. Det var ord som »utidig indblanding«, »mafialignende tilstande«. Det var det, der blev sagt fra talerstolen. Det er sådan, idrætten oplever det. Det burde i hvert fald gøre, at overborgmesteren nu ligesom tog hånd om den sag.

Men vi ønsker altså ikke at medvirke til at stemme for dette punkt. Vi mener, at vi nok skal finde ud af at lave en dialog mellem Rådhuset og KI. Det er der interesse for fra på alle sider.

Så kommer jeg til det 5. »at«, og det er jo så en lille skandalesag, for her skal man nu etablere fire 7-mandsbaner, uden at der er de nødvendige omklædningsfaciliteter. Konsekvensen af dette bliver, at man ikke kan udnytte banefaciliteterne. Altså det er jo jord i hovedet, for at sige det ligeud.

Det er en klar skandalesag, så de, der vil i Jyllands-Posten om ikke særlig kort tid, skal bare stemme for indstillingen, som den ligger. Så vil det blive blotlagt, hvor latterlig denne Borgerrepræsentation er, at den dog ikke kan tænke sammenhængende.

Sagen forholder sig på den måde, at Kultur- og Fritidsudvalget har gjort Økonomiudvalget opmærksom på, at der ingen sammenhæng er mellem de 0,8 mill. kr., der er afsat til omklædningsfaciliteter og badefaciliteter på Lossepladsvej, og antallet af baner og den belastning, der ligger dér.

Baggrunden for det er også, og det er det papir fra KUC, vi må henholde os til, hvor man i øvrigt skriver, at det hedder 0,8 med baggrund i, at KUC's administration er blevet pålagt at udarbejde et nyt forslag, som kun må koste de der 0,8. Det blev samtidig meddelt, at der kun var tale om bade- og omklædningsfaciliteter til én fodboldbane. Det er altså det, KUC har fået at vide af Økonomiforvaltningen. Derfor er tallet 0,8 magisk. Det skal bare være 0,8, og det hænger ikke sammen med noget som helst andet.

Da Økonomiforvaltningen nu læser, at Kultur- og Fritidsudvalget kan se, at der ikke er sammenhæng i galskaben, så er man så original, at man laver et notat, hvor man skriver:

»Københavns Idrætsanlæg har over for Økonomiforvaltningen tilkendegivet at ville tilpasse anvendelsen af boldbanerne ved Lossepladsvej på en sådan måde, så klubhusets omklædnings- og badefaciliteter ikke overbelastes.«

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 20. maj 1999

Det kan jo læses som at Københavns Idrætsanlæg siger, der er ingen problemer. Det har Københavns Idrætsanlæg aldrig sagt, og jeg har selvfølgelig checket det. Altså det betyder i praksis, at man ikke kommer til at anvende banerne i fuld udstrækning, og det var vel målet.

Jeg er blevet bedt om at holde op nu. Jeg skal ikke undlade at gøre opmærksom på, at når forhandlingerne er færdige, så vil jeg gerne have, at følgende *forslag* kommer til afstemning, og det er på det estimat, der ligger fra KUC:

»Der bevilges yderligere 1,1 mill. kr. til etablering af de nødvendige omklædningsfaciliteter ved Lossepladsvej fra kontoen for uforudsete udgifter.«

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Når de røde lamper blinker, så er det udtryk for, at taletiden er opbrugt ... (*Jens Kjær Christensen*: ... ville have det i sammenhæng). Det havde jeg også håbet.

Lars Engberg (A): Altså alt det med skøjtehal og jeg ved ikke ... jeg synes, Jens Kjær Christensen kom langt omkring.

Men lad mig sige, at vi er i Socialdemokratiet indstillet på, at det 4. »at«, tror jeg det er, hvor KI bliver bedt om at undersøge, ejer man nogle bygninger, som man ikke har brug for, og hvor man kan nyttiggøre en hel masse penge, som skal bruges til faktisk meget nødvendige vedligeholdelsesarbejder på de eksisterende andre anlæg i KI, faktisk er en ganske fornuftig tankegang.

Vi ved alle sammen, og Jens Kjær Christensen ved også, at KI har et stort efterslæb med hensyn til vedligeholdelse, genopretning og ting og sager. Det kunne helt klart hjælpe på det, hvis det er sådan, at man kunne sælge nogle af de bygninger, som ikke har så meget at gøre med KI's aktivitet, at det gør noget, og så på den måde få noget likviditet, der kunne bruges til idrætsformål. Det er faktisk en ganske fornuftig disposition, og derfor vil vi godt støtte, at vi beder KI om at lave en sådan rapport.

Jeg kan da også sige om klubhuset ude ved Lossepladsvej, at jeg tror ikke, Jens Kjær Christensen rigtig hørte efter, hvad borgmester Thustrup Hansen sagde, fordi det er jo netop ikke et enkelt rum, et enkelt klubhus, der bliver bygget derude.

Der står, at de 800.000 kr. skal bruges til en tilbygning til det eksisterende klubhus, som ejes af KUC, og hvor KUC har erklæret sig enig i, at selvfølgelig kan man da samtænke de ting. Jeg ved godt, at Enhedslisten har vanskeligt ved at samtænke i det hele taget, men prøv nu alligevel, fordi det kunne være en ganske fornuftig måde at anvende ressourcerne på.

Jeg vil sige generelt om denne sag, at jeg synes, vi behandler Sundby Boldklub godt. Den måde, jeg kom ind i sagen på, var som medlem af Bygge- og Teknikudvalget, hvor vi havde lokalplanen for Ørestad Nord oppe, og hvor vi, jeg tror næsten i enighed, i udvalget stillede som betingelse for vedtagelse af lokalplanen, at der blev etableret passende alternative faciliteter for Sundby Boldklub.

Det har været længe undervejs, det skal jeg gerne indrømme, men det kan også være vanskeligt at opnå så bred en enighed, som der faktisk er bag dette forslag. Det er ikke mindre end 3 forskellige forvaltninger i kommunen, og det skulle jeg hilse og sige godt kan være svært indimellem. Og så er det KI, det er Ørestadsselskabet, og det er også Sundby Boldklub, som er med i en enighed om det her.

Om det med enigheden hos Sundby Boldklub vil jeg da godt sige, at det er jo, hvad Sundby Boldklub har vedtaget på deres generalforsamling. Jeg ved ikke rigtig, hvordan jeg

Mødet 20. maj 1999

skal forholde mig til en meddelelse som den, der nu er delt om på bordene, om, at Sundby Boldklub i virkeligheden siger: Ja, vi vedtog det godt nok på en generalforsamling, men vi mente det ikke rigtig. Jeg synes, det er svært at forholde sig til det. Jeg synes måske også, det er svært at tage det alvorligt.

Jeg synes også, det er svært at forholde sig til, når man får at vide, at det er et problem for Sundby Boldklub, at klubhuset bliver, som jeg kan forstå, ikke 430 m², men 407 m². Det går selvfølgelig begge veje. Man kan sige: Jamen hvorfor kunne man så ikke lige så godt lave et klubhus på 430 m²?

Men altså det korte af det lange er, at det er et meget stort problem. Jeg synes i hvert fald det er svært at forholde sig til.

Spørgsmålet om kunstgræsbaner. Jeg vil sige, at det her gør vi sådan set ikke kun for Sundby Boldklubs skyld. Det er klart, at flytningen af deres baner er anledningen til, at vi har denne sag til debat. Men vi gør det altså også for idrætslivet i København i almindelighed, og jeg er ikke i tvivl om, at man der har et stort ønske om at få en kunstgræsbane, og nu er muligheden der for det. Derfor er det sådan set et fornuftigt forslag i sig selv, uanset om Sundby Boldklub mener, de får gavn af det, eller de ikke får gavn af det.

Jeg vil godt sige som borgmester Thustrup Hansen, at det kan godt være, der er nogle praktiske problemer, men med det tilsagn, som jeg hørte i det, han sagde, tror jeg også, at vi finder fornuftige løsninger på det.

Dette er en pakkelse. Det kan godt være, det er en snæver pakkelse, men det er faktisk både en god og en fornuftig pakke, som jeg kan anbefale, at vi stemmer igennem i aften.

Kaja Jacobsen (F): Jeg gør det kort.

SF kan støtte Jens Kjærs forslag om, at der bliver etableret ordentlige faciliteter til dem, der skal bruge de fire 7-mandsbaner ved Lossepladsvej.

Så vil jeg sige, at selv om jeg ikke kender til det skøjtehalsforløb og hemmelige møder i mørke kældre osv., som Jens fortæller om, så har jeg også svært ved at forstå, hvad det 4. »at« laver i denne indstilling.

Det er ikke, fordi vi vil afvise enhver slags prioritering i den retning. Det er mere, fordi det virker som sådan en urimelig måde at gøre tingene på, at man propper sådan en indstilling om at sælge anlæg og bruge dem på at renovere idrætsfaciliteter ind i en sag, der handler om erstatningsbaner til Sundby Boldklub.

Det er ikke, fordi vi vil være ufleksible. Det er bare fordi det er min oplevelse, at på dette område eksisterer der mange aktører og mange folk, der går aktivt ind og er med til at bestemme og er med til at træffe beslutning, er med til at lave et stort stykke arbejde for idrættens. Vi er nødt til at sørge for, at de føler sig rimeligt behandlet, og at de også bliver inddraget i de ting, der foregår.

Så vi stemmer imod det 4. »at« og for Jens Kjærs ændringsforslag.

Bo Hindkjær Pedersen (O): Vi er selvfølgelig også glade for, at vi endelig kan få Sundby Boldklub i gang og få detailplanlagt og komme i sving med at få flyttet os, fordi vi længe har levet i uvishedovre i Sundby Boldklub.

De har haft det svært, og det er nok også derfor det her brev måske har virket forkert. Det er nok mere et nødråb, end det er at svine os til, hvis man kan sige det. Jeg tror slet ikke, det

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 20. maj 1999

er det, der har været meningen, men det er mere, fordi man er ved at blive bange, fordi de vante rammer er ved at skulle laves om.

Jeg tror på, at vi kan få det her til at køre, og vi skal nok i Kultur- og Fritidsudvalget, som borgmester Hans Thustrup Hansen har sagt, holde øje med, at KI selvfølgelig indfrier de løfter, de har givet. Vi skal selvfølgelig også holde øje med, at vi får et klubhus i den størrelse, vi skal have, det er klart. Altså Sundby Boldklub skal jo ikke have et mindre klubhus end det, vi har i forvejen, fordi det var slet ikke det, der indgik i de planer.

Vi skal nok holde øje med, at der bliver lavet nogle ordentlige aftaler. Så vi stemmer for den indstilling, der ligger her.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Lars Rimfalk Jensen ... (*Afbrydelse*: Rimfaxe).

Lars Rimfalk Jensen (B): Så kan vi jo bede Louise om at komme op og vise lidt mavedans om lidt.

Det Radikale Venstre støtter forslaget, som det ligger. Vi synes faktisk, at Sundby Boldklub bliver godt tjent med det forslag, der ligger, om en ny placering.

Omkring det med størrelse af kvadratmeter af klubhuset må jeg nok sige, at som bruger op til flere gange af det nuværende klubhus kan jeg slet ikke forstå, at man overhovedet blinker med øjnene over, at de nu faktisk får et godt og fungerende klubhus.

Jeg hørte på et tidligere møde, vi havde i Bygge- og Teknikudvalget, at der rent faktisk sad nogle, som syntes, at vi skulle være så flinke over for Sundby, så vi skulle pille det nuværende klubhus ned og opstille det ved de nye baner, de fik. Det er da i det mindste blevet forpurret, fordi der var sådan set ikke rigtig noget at pille ned af, fordi det er da nok noget af det dårligste, man kan tilbyde rent fodboldmæssigt i København. Så jeg synes, at Sundby skal være glad for det.

Der er jo det, at hvis nu Sundby viser, at man vokser sig stor og stærk, hvad vi alle sammen håber på, at de gør, at det bliver Kløvermarkens tilbud til ungdomsfodbolden i hele Holmbladsgadeområdet, jamen så er der jo mulighed for at bygge til. Det er jo ikke sådan, at der ligger et forbud mod, at man bygger dette klubhus større, hvis det viser sig, at der kommer væltende en masse unge mennesker, der gerne vil spille fodbold.

Så har jeg 2 bemærkninger. Der står i resuméet »kunstgræsbaner«. Så siger man, jamen det var jo dejligt, at vi nu endelig får en i København. På Frederiksberg har de 2, og dem får vi heldigvis lov til en gang imellem at bruge til nogle af københavnnerholdene, og det er da en fornøjelse at få lov til at spille på den slags baner.

Men man prøver faktisk at fortælle os, at denne kunstgræsbane kan benyttes hele året og erstatter hermed to 11-mandsgræsbaner. Jeg vil godt sige, at det er simpelt hen det groveste af det groveste, der er skrevet her. Jeg ved ikke, om man har tænkt sig, at der skal spille 4 hold på samme tid, eller om man har tænkt sig, at der skal være lysanlæg, så vi også skal til at spille om natten.

Man kan simpelt hen ikke tillade sig at skrive, at det erstatter 2 græsbaner. Det er altså en manipulering, så man hurtigt opnår, at vi måske i København kan få en masse boldbaner i forhold til resten af unionerne.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 20. maj 1999

Om Lossepladsvej skriver man, at de fire 7-mandsbaner svarer til to 11-mandsbaner. Jamen hvad har man tænkt sig? Har man tænkt sig, at KBU, Københavns Boldspil-Union, nu skal være foregangsunion i Danmark for indførelse af kun 7-mandsbold?

Så kan vi pludselig komme og sige: Jamen nu har vi altså 217 baner i stedet for de 100 baner, vi har. Det er jo også fint. Så kan vi måske på den måde få opfyldt vores målsætning om, at vi har fodboldbaner nok. Problemet er bare, at resten af Danmark spiller altså på 11-mandsbaner. Så det er altså igen en manipulation, der vil noget, at man pludselig kalder fire 7-mandsbaner for to 11-mandsbaner.

Omkring Lossepladsvej så er der jo det ved det, at vi endnu ikke ved, hvilke klubber man har tænkt sig skal benytte disse baner. Det kan i hvert fald ikke være almindelige fodboldklubber, fordi man skal ikke have 11-mandsfodbold derude. Det skal være klubber, som kun har 7-mandsbold. Det vil sige, at det skal enten være nogle mikroklubber, der benytter det, eller også skal det være noget firmafodbold.

Så der savnes nok lidt en definition på, hvem det egentlig er, der skal benytte disse fire 7-mandsbaner på Lossepladsen. Indtil det er afgjort, så synes jeg ikke, vi skal bruge så meget tid på at kigge på omklædningsfaciliteterne, fordi spørgsmålet er, om der overhovedet er nogen, der har behov for at bruge omklædningsfaciliteterne. Jeg ved ikke, om der er nogen, der skal ud og bruge de baner.

A. Benhaddou (D): Jeg må indrømme, at jeg har haft svært ved at forholde mig til problematikken omkring klubhus eller omklædningsrum osv. Det skyldes hovedsagelig, at jeg synes, det er ret sent, Sundby Boldklub kommer med deres problemer. Jeg synes, det er noget mærkeligt noget, at vi først får det her frem ved vores siddepladser om nogle problemer, som de åbenbart synes er utroligt store.

Men jeg vil da gerne kigge tilbage, og jeg kan da huske, at Sundby Boldklub var et kæmpeproblem for os i forbindelse med budgetforhandlingerne. Der var sådan set lagt op til, at der slet ikke lå nogen løsninger for Sundby Boldklub. Det her er en mellemløsning, og den kan jeg fuldt ud støtte.

Så vil jeg ligesom Dansk Folkeparti sige, at man kan altid diskutere senere hen, om klubhuset eller omklædningsrummene er nok for dem, der benytter banerne, eller ej. Det må vi så tage op senere hen. Det vil vise sig.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Der er ikke flere i 1. runde. Vi går til 2. runde, hvor Jens Kjær har 2½ minut for at forklare sig – i sammenhæng.

Jens Kjær Christensen (Ø): Først til Lars Rimfalk. Jeg har forstået, at primært er det firmaklubber i øvrigt, der skal ud og spille på Lossepladsvej, Lars Jensen. I øvrigt er det ofte inden for firmaidræt, har jeg også hørt, at man er 7-mandshold som sådan. Det var bare den oplysning.

Til Lars Engberg vil jeg sige: Det var lidt besynderlige betragtninger, der kom frem der, og det skulle blandes sammen med, at Enhedslisten ikke normalt kan samtænke. Jeg vil i hvert fald påstå, at vi kan tænke, og at vi kan læse indenad. Det tvivler man af og til på, at Socialdemokraterne kan.

Det kan være sundt at sælge anlæg. Lars Engberg og jeg sidder sammen med Bo Hindkjær i øvrigt i KI's bestyrelse. Vi er jo vel vidende om alle de krumspring, vi har lavet i det

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 20. maj 1999

sidste år på at sælge og lave om og hvad pokker ved jeg. Og hver gang er det strandet, i øvrigt af ganske fornuftige årsager. Så det er jo ikke sådan, at KI har ligget på den lade side, det ved Lars Engberg.

Thustrup Hansen refereres omkring de 800.000 kr. Jeg kan kun forholde mig til, hvad eksperterne siger. Det ved jeg, at hverken Thustrup Hansen eller Lars Engberg er i denne sag. De siger, at KUC anbefaler, at man med indretning af bade- og omklædningsfaciliteter på baggrund af deres oplæg, som er prissat til 1,9 mill. kr., og det er udarbejdet med et estimat, der dækker ca. 300-400 deltagere om dagen, der skal benytte anlægget derude. Hvis enten Thustrup Hansen eller Lars Engberg har andre oplysninger, jamen så kom frem med dem i lyset.

Det, der klart er blevet sagt, jeg har spurgt KUC – det ved hele Kultur- og Fritidsudvalget, de har brevet – og jeg har selvfølgelig også spurgt KI, er, at alle siger, at der er tale om ét omklædningsrum. Det kan godt være, det er at samtænke, at man bare ganger med 2 i en socialdemokratisk kode, men det har altså ikke noget med virkeligheden at gøre.

Så derfor må min afsluttende bemærkning være, at jeg skal altså forstå Thustrup Hansen og Lars Engberg på følgende måde: De garanterer, at med de 0,8 mill. kr. kan man udnytte banekapaciteten maksimalt. Det er det, der må være konklusionen. Jeg tror ikke på det, for det er altså, undskyld mig, politikere, som ikke refererer til noget som helst estimat, noget papir eller nogen vurdering, der siger, at det forholder sig således.

Der blev begæret delt afstemning.

Indstillingens 1., 2. og 3. "at" blev godkendt uden afstemning.

Indstillingens 4. "at" blev godkendt med 33 stemmer imod 15.

For stemte: A, O, V, C, B, P og D.

Imod stemte: F, Ø og L.

Jens Kjær Christensen (Ø) stillede følgende ændringsforslag til indstillingens 5. "at": "Der bevilges yderligere 1,1 mill. kr. til etablering af de nødvendige omklædningsfaciliteter ved Lossepladsvej fra kontoen for uforudsete udgifter."

Ændringsforslaget blev forkastet med 27 stemmer imod 15.

For stemte: F, Ø og L.

Imod stemte: A med undtagelse af 2 medlemmer (Finn Rudaizky og Jette Bergenholz Bautrup), V, C, B, P og D.

Undlod at stemme: 2 medlemmer af A (Jette Bergenholz Bautrup og Finn Rudaizky) og O.

Indstillingens 5. og 6. "at" blev herefter godkendt uden afstemning.

8) 206/99

Indstilling om tillægsbevillinger m.v. i relation til opgaver vedrørende de fysiurgiske klinikker og socialrådgiverfunktioner i H:S.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 20. maj 1999

(Økonomiudvalget)

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Denne sag er jo i forlængelse af forsamlingens beslutning i forbindelse med vedtagelsen af 1999-budgettet, hvor en arbejdsgruppe derefter har udarbejdet et forslag til, hvordan de fysiurgiske klinikker og dele af socialrådgiverfunktionen i HS kan videreføres i kommunens regi.

Kommunen overtager pr. 1. juli 1999 ansvaret for de fysiurgiske klinikker, som hidtil har været drevet af HS, og frem til 1. januar 2000 fortsætter klinikkerne med en uændret drift.

I den indstilling, som vi behandler nu, indgår forslag om en struktur, som kan træde i kraft i det nye år, og i perioden frem til årsskiftet vil Sundhedsforvaltningen tilrettelægge den konkrete iværksættelse af den nye struktur.

Indstillingen om organisering af de fysiurgiske tilbud følger 2 hovedlinjer.

For det første vil organiseringen af tilbuddene komme til at ligne organiseringen af tilbuddene i det øvrige land på en række områder, f.eks. vedrørende behandling af almindelige fysiurgiske lidelser. I den sammenhæng er det værd at bemærke, at selv om dele af behandlingen kommer til at foregå hos private behandlere, så vil der fortsat være et gratis behandlingstilbud til dem, hvis indkomstforhold ikke giver mulighed for at opkræve egenbetaling.

For det andet har arbejdsgruppen benyttet lejligheden til at drage nytte af de nyeste erfaringer inden for fysioterapi, og det indebærer, at der indgår et forslag om etablering af et helt nyt tilbud til rygpatienter, og det tilbud skal bl.a. medvirke til at forhindre en tilbagetrækning fra arbejdsmarkedet på grund af arbejdsskader.

Rygcentret, som det hedder, vil blive etableret på grundlag af de nyeste anbefalinger fra Sundhedsstyrelsen og de erfaringer, som man har haft i Fyns Amt.

Hertil kommer en opprioritering af genoptræningsindsatsen over for de ældre, og det vil bl.a. kunne forhindre unødige sygehusophold. Det forslag skal også ses i lyset af de overvejelser, der er i gang, om opgavefordelingen mellem sygehusene og kommunerne.

Samlet set mener jeg, at vi her har et godt bud på den fremtidige organisering af fysioterapiområdet, et forslag som kan sikre en målrettet indsats og en effektiv indsats inden for de givne rammer.

Nu mærkede jeg lidt selv, hvad det betyder, at der er et gruppemøde i baggrunden. Morten Kabell og Bente Møller, det er lidt irriterende, lidt irriterende, for at sige det mildt.

Vi går herefter til Else Iversen.

Else Iversen (F): Sundhedspolitik i Københavns Kommune implicerer ofte for politikere, synes jeg, et valg mellem pest og kolera. Sådan har jeg det egentlig også med denne indstilling. Det har elementer af et HS-diktat, og hvis vi ikke havde HS, så var vi måske ikke i en situation, hvor vi skulle tage stilling til det her.

Københavns Kommune har i hvert fald indtil videre haft en særlig måde at tilbyde fysiurgisk behandling på. Det skal vi ikke have fremover, for nu skal vi ligne alle de andre kommuner. Det er egentlig lidt trist, men når vi nu skal til at vælge at prioritere udgifterne på sundheds- og socialområdet, så er det måske ikke et af de steder, hvor det gør allermest ondt.

Men når vi nu normaliserer København, så synes jeg ikke, der er nogen grund til at afvikle de landvindinger, vi trods alt har fået i København. Det gælder f.eks. det forebyggende arbejde, som de fysiurgiske klinikker gør.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 20. maj 1999

Vi befinder os i en arbejdsmarkedsudvikling, hvor der opstår skader på bevægeapparatet, f.eks. museskader, som kan forebygges og helbredes, når der gøres en tidlig indsats. Den opgave udføres i dag af de fysiurgiske klinikker, og det mener vi også den skal i fremtiden.

Det er rigtigt, at der er mange rygskader, og det er derfor også en god idé med et rygcenter. Men vi er da også meget bekymrede for, at den afsatte sum er for lille, og derfor har vi tænkt os at gøre dette til en budgetsag.

Når vi skal tage stilling til den endelige placering af Rygcentret, så støtter SF de tanker, som Winnie Berndtson fremsatte på Social- og Sundhedsudvalgets møde, om, at centret fremtidig skal have flere fysiske adresser. Det kunne f.eks. være sammenfaldende med det antal af fysiurgiske klinikker, der findes i dag.

Så har I fået omdelt et ændringsforslag. Til det vil jeg sige, at det svarer til de bemærkninger, jeg fremsatte under behandlingen af forslaget i Sundheds- og Omsorgsudvalget. Hvis jeg havde været en mere trænet borgerrepræsentant, så havde jeg fremsat mit ændringsforslag dér. Men jeg var ikke skrap nok, og selv om forvaltningen sagde, at de syntes pænt om mine tanker, og at de nok skulle lade dem indgå i deres overvejelser, så vil jeg sige, at kontrol er bedre, så derfor går det ud over jer, og derfor fremsætter jeg ændringsforslaget her.

For det er et kardinalpunkt for SF, at den forebyggende behandling opretholdes. Derfor har vi fremsat dette ændringsforslag, og vores tilslutning til den endelige indstilling vil være afhængig af, hvorvidt dette vedtages.

Louise Frevert (O): Dansk Folkeparti kan da være meget enig i meget af det, som SF fremførte her i dag. Vi har nu en anden bevæggrund for at stemme imod forslaget her, og det skyldes, at vi først har fået omdelt svaret fra de 3 repræsentanter, som havde foretræde i Økonomiudvalget, de lå på bordet, og det var lovet fra Økonomiforvaltningen, at de ville blive fremsendt til os inden mødet i dag. Vi synes ikke, det har været belyst ordentligt, så vi vil ikke stemme for dette forslag.

Jeg skal ikke undlade at sige, at vi mener, at det absolut ikke er en privat opgave alene at skulle betale for sin fysioterapi. Det må være hospitalsvæsenet, og det må være kommunen eller staten. Fysioterapi er ikke alene forebyggende, det er også nødvendigt med genoptræning.

Jeg kan simpelt hen ikke forstå, hvorfor man i planen for HS først går ind for, at vi skal lave forebyggende arbejde. Derefter gør man det modsatte, og så begynder man at neddrøse og tager de 6 mill. kr. Man giver, og man tager, det er 1 skridt tilbage, det er 2 skridt frem, det er 2 skridt tilbage, det er 1 skridt frem. Det ser ud, som om man bare gør, hvad der falder en ind, efter forgodtbefindende, når det nu passer ind i en indstilling.

Jeg synes, der er for mange løse ting omkring det her, og jeg synes, det er fuldstændig uholdbart, at man laver sådan en indstilling, hvor man begynder at lave spareforslag på noget, som er så nødvendigt for befolkningen.

Bente Møller (Ø): Da vi havde det her på dagsordenen i Sundheds- og Omsorgsudvalget, var jeg ene om de store betænkeligheder. Jeg er da glad for, at der er kommet et par partier til siden.

Under Schlüterregeringen fandt man på et tidspunkt ud af, at der skulle være en egenbetaling for medicin, fordi medicinudgiften var for dyr. Det er der nogle, der har fundet på igen nu.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 20. maj 1999

Dengang var det sådan, at man skulle have brugt for 800 kr. medicin, før man kunne få sygesikringstilskud. Det var der en sukkersygepatient, der ikke ville finde sig i. Han ville faktisk slet ikke finde sig i, at han selv skulle betale sin insulin, fordi han havde en livstruende lidelse. Konsekvensen var jo, at hver gang den mand blev så syg, så han helbredsmæssigt var i fare, så blev han indlagt i sygehusvæsenet, hvor man skulle bringe ham på fode igen.

Nu kan man sige, at skader i bevægesystemet måske sjældent er livstruende. Men der er jo ingen tvivl om, at hvis man ikke får den nødvendige behandling, den nødvendige genoptræning og den nødvendige hjælp til, hvordan man selv kan vedligeholde sine funktioner, så bliver man jo dyrere et eller andet sted på et tidspunkt. Måske bliver man førtidspensioneret noget før, måske får man nogle længere perioder i dagpengesystemet. Måske bliver man marginaliseret i forhold til arbejdsmarkedet. Der kan ske så frygtelig mange ting.

Det er måske det, der sker, hvis dette forslag bliver vedtaget, at så kommer vi i en situation, hvor vi i stedet for at spare, fordi det var jo det, det handlede om, kommer til at få nogle ekstraudgifter andre steder for nogle andre kasser.

Som man vil kunne se, hvis man har læst indstillingen fra Sundheds- og Omsorgsudvalget, så er vi også i Enhedslisten enige i, at det kan være en god idé at målrette indsatsen, at det er en god idé at samle indsatsen over for de ældre for sig selv. Det er en enorm god idé at lave et rygcenter. Man skal bare ikke begynde at prale af, at nu har vi fået noget nyt og godt og nyskabende, fordi det har vi ikke.

Der er i øjeblikket mere end 6.000 rygpatienter, der bruger de fysiurgiske klinikker. Med den kapacitet, der er økonomisk og personalemæssigt på det kommende Rygcenter, så er der ikke til at behandle 6.000 rygpatienter, lige meget hvor mange fysiske adresser det måtte få. Der er så nogle af dem, der åbenbart ikke skal have behandling.

Man sammenligner sig i en del af det materiale, vi har fået, med rygcentret i Ringe. Det kan vi ikke tillade os, fordi i forhold til, hvor mange patienter de har, og hvor meget personale de har, så vil vi på vores rygcenter kun få en fjerdedel. Det er klart, at jeg jo ikke kan forvente, at det er samme kvalitet, hvis jeg køber et par sko til 400 kr., og jeg køber et par sko til 100 kr. Det kan man heller ikke her.

I Enhedslisten kan vi støtte de 2 første »at«-er i indstillingen, hvorimod vi ikke kan støtte de 2 sidste »at«-er. Derfor vil vi begære delt afstemning.

Vi har ikke noget mod, at de fysiurgiske klinikker fortsætter uændret dette år ud, og som jeg har forklaret, så har vi sådan set heller ikke noget imod, at man målretter indsatsen.

Vi har heller ikke noget imod, at man giver en kompensation til de forvaltninger, der nu bliver ramt af, at der bliver skåret ganske drastisk ned på socialrådgiverkapaciteten på sygehusene i HS. Men vi har som sagt noget imod, at der skal spares så meget på behandlingen, som bliver resultatet. Derfor er det også for os en budgetsag, at 20 mill. kr. altså ikke er nok, hvis vi vil have noget ordentligt her.

I nogle af de svar, der ligger på spørgsmålene, kan man se, at der er nogle forventninger om, at brugere af de fysiurgiske klinikker, som i dag har de laveste indtægter, vil få dækket deres egenbehandling til fysioterapi over det, der hedder lov om social service.

Lov om social service er en rammelov, og bevilling af enkeltudgifter er en skønssag. Der er ikke nogen garantier for, at alle de, der ikke har råd til at betale deres behandling selv, får den. Vi ved, at der er blevet strammet på enkeltudgifter på socialcentre, det, der nu hedder lokalcentre, i mange år. Der bliver strammet på de personlige tillæg. Vi havde på sidste Sundheds- og Omsorgsudvalgs møde faktisk et forslag om, at der også skulle ske nogle reduk-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 20. maj 1999

tioner her, så man kan heller ikke forvente, at pensionisterne får refunderet deres udgifter i de personlige tillæg.

Og så må jeg ikke sige mere nu, så jeg må vente til 2. runde.

Lars Engberg (A): Det er selvfølgelig nogle store ændringer, der sker for den fysiurgiske behandling her i byen. Men alt taget under ét mener jeg ikke, der kan være tvivl om, at det fremtidige system vil være lige så godt som det, vi har i dag.

Der er ingen tvivl om, at den behandling, som patienterne, borgerne vil få, vil være lige så god. Det fremgår med al tydelighed af indstillingen, at de forskellige behandlingstyper eksisterer i øvrigt i stort set lige omfang henholdsvis i de offentlige klinikker og i de private klinikker.

Så der er ikke forskel på den behandling, man giver det ene og det andet sted. Derfor vil der ikke på den måde være nogen ændring i kvaliteten af den behandling, der gives. Der vil altså ikke blive dårligere behandling af, at man skifter fra det ene regi til udelukkende det andet regi.

Det, vi i virkeligheden taler om, er noget økonomi. Der kan man da godt sige, at det, vi gør nu, er i et eller andet omfang begrænset, synes jeg, men dog alligevel i et eller andet omfang selvfølgelig at indføre en eller anden form for brugerbetaling.

Man kan så mene mange forskellige ting om brugerbetaling inden for sygehusvæsenet. Der er nok ikke nogen, der sådan principielt er imod det. I hvert fald er der jo temmelig meget brugerbetaling i sundhedsvæsenet i forvejen. Tænk bare på tandlægeregninger eller medicinregninger.

Så kan man sige, at dette er et nyt område at indføre brugerbetaling på. Det er det jo dårligt nok, fordi det faktisk er sådan, at København er det eneste sted i Danmark, hvor der ikke er brugerbetaling på det her område, mens resten af landet inklusive Frederiksberg har brugerbetaling.

Så det er jo ikke på den måde et nyt element i det danske sundhedsvæsen, at man nu indfører brugerbetaling for fysioterapeutisk behandling. Det har man faktisk alle andre steder end lige i København.

Så vil jeg da også tilføje, at hvis man ser på den fremtidige ordning, som den er skitseret i indstillingen, så bliver vores tilbud bedre. Den gratis del af vores tilbud er større, end den er i resten af landet, fordi de voksne med ryglidelser får gratis behandling i Rygcentret, og ældre og børn ligeledes får gratis behandling.

Jeg er i modsætning til Bente Møller ikke i tvivl om, at det kommer til at fungere, det der med, at folk på overførselsindkomst eller på anden måde berettiget til udbetaling fra socialcentre, vil få mulighed for at få refunderet udgifterne. Det er ikke nok at henvise til, at der generelt sker stramninger, fordi der jo rent faktisk i indstillingen bliver tilført penge til dette område netop med henblik på, at der så også skal ske den refusion, der er nødvendig.

Vi taler om visiterede ydelser, læg mærke til det, så der er ikke noget med, at man i socialcentret skal vurdere, om behandlingen er rimelig eller ej. Det er visiterede behandlinger, og derfor bliver socialcentre også nødt til at udbetale de penge, der bliver bevilget i denne omgang.

Jeg skal lige sige, inden jeg runder af, at jeg mener ikke, der er tvivl om, at dette vil betyde et pres på de private fysioterapipraksis, og derfor må jeg sige, at jeg går da også ud fra ved-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 20. maj 1999

rørende de overvejelser, der står i indstillingen, at man vil gøre sig, om at lade flere ydernumre og dermed flere praksis se dagens lys i de kommende år, at det bliver nødvendigt.

Jeg mener som sagt, at det her vil være samme standard. Vi må heller ikke glemme, at man måske kunne få noget mere for pengene. Det skal i hvert fald ikke være fremmed for mig at sige, at man kan få noget mere for pengene, i og med at indsatsen nu bliver mere målrettet, end den har været før.

Grete Henius (C): Da man i sin tid byggede Lillebæltsbroen, var der meget røre om den sag. Folk ville aldeles ikke have nogen Lillebæltsbro. De ville hellere sejle over med en eller anden plimsoller et par gange i døgnet.

Da man byggede Operahuset i Sidney, blev der også gjort vrøvl. Nu valfarter den halve verden til Australien for at se Operahuset. Og den samme ballade gentog sig, da Storebæltsbroen skulle laves. Jeg kender adskillige mennesker, som pendler frem og tilbage mellem Fyn og Sjælland, og de er henrykte for at kunne sidde der i toget.

Sådan er det med alt nyt, stor ståhej og ballade, og når der er gået nogen tid, så er man i virkeligheden glad og tilfreds med den ændring, der er sket.

Det behøver ikke at betyde, at jeg mener, at den ændring, der nu skal ske på det fysiurgiske område, er helt perfekt og god. Men lad mig lige sige, at ikke bare jeg, men hele Den Konservative Gruppe, mener, at man skal passe på med at tro, at fordi noget kan gøres billigere, så duer det nok ikke. Det kunne da godt være, der var noget, der kunne gøres billigere, og som så alligevel fungerede. Og det er da kun godt, for pengene kommer jo alligevel fra vores egen lomme. Så hvis vores egen lomme kan holde på de penge lidt endnu, så kunne vi bruge dem til noget andet. Man kan jo kun bruge pengene én gang.

Så der er ikke noget odiøst eller på anden måde forkert i, at man kan gøre noget billigere. Man skal ikke tro, at patienterne derved nødvendigvis bliver dårligere behandlet.

Jeg kunne meget hurtigt komme med nogle eksempler på nogle ulemper, der vil være ved det nye system. F.eks. vil der selvfølgelig ikke, hvis man bliver behandlet ude hos en privatpraktiserende fysioterapeut, være den tværfaglige ekspertise til stede. Der vil altså ikke være lægen til stede til at tage røntgenbilleder sådan indimellem. Der vil ikke være et bassin, som patienten kan få varmtvandsbehandling i. Der vil ikke være den psykolog, som måske i nogle tilfælde er nødvendig, fordi rygsmerten måske er af psykosomatisk karakter.

Men fordelen ved at få lagt behandlingen ud hos private fysioterapeuter er jo, at disse private fysioterapeuter er spredt ud over hele byen, så man behøver altså ikke længere, sådan som jeg måtte efter en rygoperation, tage ud til Frederiksberg Hospital for at blive behandlet. Jeg kunne, hvis det var i dag, tage lige ned i ejendommen ved siden af og få min behandling.

Ikke at jeg ikke var glad for den udmærkede behandling, jeg fik på Frederiksberg Hospital, men det må dog for patienter, der har svært ved at komme omkring, være noget nemmere, at behandlingen kan foregå i nabolaget, end hvis behandlingen skal foregå ude omkring i byen. Rent bortset fra, at man vel også sparer nogle transportpenge, uanset om de transportpenge så betales af det offentlige. Det er så igen borgerens egen lomme, de kommer fra i sidste ende.

Så lad os nu prøve at give det her en chance. Jeg kan i hvert fald love, at vi i Den Konservative Gruppe, og det er altså så mig som ordfører, vil holde meget nøje øje med, at det kommer til at fungere til gavn for patienterne og ikke bare til gavn for noget personale. Det er patienterne, der skal i fokus, ikke bare i denne sag, men i alle sager. Det er patienterne, det handler om, når det er sundhedsområdet.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 20. maj 1999

Noget andet er, når vi taler om egenbetaling, at vi kan jo undre os over, at man udsøger nogle få områder og siger: Dette område er nok ikke så nødvendigt at blive behandlet for, det er nok lidt ligesom at gå til frisøren, så her kan vi så tage lidt penge fra patienten. Man kunne vel ikke finde på at sige, at dialysepatienter skulle betale noget selv, når de skulle i dialyse, eller at andre patienter skulle betale noget, når de gik i behandling for en eller anden ting.

Det er egentlig lidt pudsigt, at man lige nøjagtig har ment, at det fysiurgiske område nok er sådan et eller andet luksusproblem for nogle, som ikke ved, hvad de ellers skal få tiden til at gå med, og som derfor prøver at få has på nogle af de offentlige midler, så de kan blive masseret og i øvrigt behandlet, som det nu skal ske.

Men jeg synes, at vi skal give dette en chance, og jeg synes, at vi skal være glade for, at det offentlige kan spare nogle penge ved at lægge behandlingen ud på en anden måde, for de penge kan jo så bruges til gavn for patienterne på en anden måde.

At tro, at en fysioterapeut lige pludselig bliver dårligere, fordi hun har en klinik i ejendommen henne om hjørnet ... hun kan vel behandle lige så godt. Hun bliver vel ikke mindre begavet af at være privatpraktiserende fysioterapeut, end hun ville være ved at fungere på et hospital som fysioterapeut.

Men som sagt kan jeg være enig med dem, der mener, at der kan komme til at mangle nogle faciliteter såsom varmtvandsbassiner og måske store træningsinstrumenter. Selvfølgelig kan en fysioterapeut have noget småt apparatur i sin klinik.

Det er altså det, jeg mener, man bør holde øje med. Lad os give det en chance.

Lars Hutters (L): For lidt over 14 dage siden var jeg indkaldt til en generalforsamling og efterfølgende offentligt møde, som Selskabet for Medicinsk Prioritering havde arrangeret.

Det, som det offentlige møde handlede om, var, hvordan og hvorledes man skulle vurdere det grundlag, der var for at iværksætte behandling af patienter med dissemineret sklerose med betainterferon. Formanden, som indkaldte mig til mødet, var Lars Engberg.

Jeg tror, flere af jer har fulgt diskussionen. På det pågældende møde kom det ganske klart frem, at så nemt var det altså ikke at dokumentere, hvordan og hvorledes de forskellige typer og behandlinger var.

Omkring betainterferon kunne man måske nok nå frem til, at der var en virkning på nogle måneder, så har jeg ikke sagt for meget. Alligevel, som I alle ved, besluttede statsministeren, at der skulle bevilges 200 mill. kr. ...

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Lars Hutters. Jeg gør opmærksom på, at det, vi diskuterer her, er de fysiurgiske klinikker. Lars Hutters skal holde sig til dagsordenen.

Lars Hutters (L): Med formandens tilladelse vil jeg godt have lov til at inddrage de skriftlige spørgsmål, der er blevet stillet, og som skal forsøge at belyse det, som den socialdemokratiske ordfører, Lars Engberg, var inde på. Han var overbevist om, at det her var godt nok, og at det ville blive bedre for patienterne. Det var de ord, som den socialdemokratiske ordfører, Lars Engberg, afleverede heroppe for lidt siden.

Mit spørgsmål til den socialdemokratiske ordfører såvel som alle andre, som mener, at det her er godt nok for patienterne, er: Hvor har I dokumentationen henne? Hvad er det for en dokumentation, som f.eks. burde være lige så god som den dokumentation, som blev fremhævet på det møde, der også drejede sig om nogle af de her patienter, som har behov for genop-

Mødet 20. maj 1999

træning, nemlig dissemineret sklerose-patienter? Hvor har I dokumentationen for, at det er lige så godt?

Af de spørgsmål, som var blevet lovet besvaret senest i mandags, men først er blevet udleveret, så de fleste af jer sandsynligvis slet ikke har læst dem, på medlemmernes pladser i aften, fremgår for det første, at genoptræning for dissemineret sklerose, som de har meget bedre gavn af end behandling med betainterferon, bliver forringet.

Det fremgår ganske klart af besvarelsene, at man ikke kender, hvad der sker ved reduktion af kapaciteten af genoptræningen. Det kender man ikke spor til, det har man overhovedet ikke analyseret eller brugt nogen kræfter på.

Det kommer ganske klart frem i det materiale, der ligger på bordet, at sandsynligvis får det en virkning, når man indfører brugerbetaling på dette område. Det vil ramme de allersvageste, som sandsynligvis også er dem, der har problemer med bevægeapparatet, men man kender ikke omfanget af det.

Det fremgår ganske klart af de svar, der er givet i aften på de skriftlige spørgsmål, at man ikke ved noget som helst om, hvordan Rygcentret skal organiseres. Man ved ikke, hvornår det skal oprettes, det aner man intet som helst om, ej heller om ældrecentret.

Der er i øvrigt en lang række ganske klare facts, som sjovt nok ikke er kommet til medlemmernes kendskab før her i aften, og som jeg vil gætte på, at de fleste af medlemmerne overhovedet ikke har haft mulighed for at sætte sig ind i.

Men tilbage bliver spørgsmålet til Lars Engberg og andre, men allermost selvfølgelig til Lars Engberg, den tidligere formand for Selskabet for Medicinsk Prioritering, som lægger meget stor vægt på, at der skal være en grundlæggende videnskabelig dokumentation: Hvor er dokumentationen for, at der ikke sker det, som f.eks. Gigtforeningen gør opmærksom på i en skrivelse? Den er også omdelt i aften, det kan godt være, medlemmerne ikke har set den. Der skriver Gigtforeningen, som jeg vel nok vil betragte som betydelig mere vidende om de her problemer end stort set alle medlemmer af Borgerrepræsentationen, ganske klart, at de ser det her som en klar forringelse for gigtpatienter såvel som for andre, der har behov for genoptræning.

Jeg synes, at Lars Engberg og andre, ikke mindst medlemmerne af Sundheds- og Omsorgsudvalget, skal have mulighed for at dokumentere det her godt nok, at svarene på de skriftlige spørgsmål kan indgå i selve behandlingen af denne sag, så man kan være bekendt at præsentere det over for befolkningen. Derfor skal jeg foreslå ved forhandlingernes afslutning, at sagen bliver sendt til fornyet behandling i Sundheds- og Omsorgsudvalget, så dokumentationen kan komme frem.

Winnie Berndtson (A): Først vil jeg sige til Bente Møller, at jeg skal ikke vide, hvad andre udvalgsmedlemmer får af opfattelse af en udvalgsbehandling, men jeg vil bare sige, at jeg opfattede det ikke, som om Enhedslisten var de eneste, der stillede kritiske spørgsmål og ønskede det her mere belyst osv. i forhold til udvalgsarbejdet.

Det kan godt være, at Enhedslisten var de eneste, der stemte imod. I indstillingen kan man jo også se på skemaet, hvor der er krydset af. Men jeg opfattede det ikke, som om Enhedslisten var det eneste parti, der oplevede problemer. Så jeg er sådan set ikke overrasket over, at der er nogle andre partier her i aften, der siger, at de også har problemer med den indstilling.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 20. maj 1999

Ellers skal jeg bare sige, at jeg er helt enig i, at vi også på dette område går ind og prioriterer, og jeg er meget enig i, at ældre bliver behandlet i de sammenhænge, de i øvrigt er i.

Jeg er også enig i, at vi styrker rygtræningsdelen ved at lave et helt nyt rygcenter, og det er altså halvdelen af dem, der går i de fysiurgiske klinikker, som bruger dem på grund af rygproblemer.

Så er jeg også enig i, at børn kommer ind i de sammenhænge, de i øvrigt er.

I forhold til SF's forslag vil jeg sige, at vi gerne vil bede om, at man deler forslaget, så vi kan foretage delt afstemning. Den første del, »at det eksisterende forebyggende behandlingstilbud opretholdes,« forstår vi som de åbne tilbud, klinikkerne giver i form af pjecer osv., hvor man kan komme ind fra gaden nogle dage om ugen og blive vejledt om, hvad man selv gøre der hvor man nu er. Er der brug for behandling, eller er der brug for, at man går på nogle forebyggende hold, eller hvad kan man i øvrigt stille op?

Hvis det er det, og det går jeg så ud fra, at det er, så er vi enige i, at det kan indgå i budgetdiskussionen, men vi er ikke enige i, at vi kan vedtage det i dag. Vi vil stemme imod det, og det vil vi, fordi midlerne til dette tilbud ikke er indeholdt i denne indstilling, og vi mener ikke, at det skal gå fra de midler, der i øvrigt er. Så derfor vil vi stemme imod den første del.

Til gengæld vil vi meget gerne stemme for forslaget om, at de ansatte skal tilbydes rådgivning og hjælp. Det synes vi sådan set ikke, at Borgerrepræsentationen kan stemme imod, med den overordnede personalepolitik, vi har. Så det vil vi meget gerne bede om delt afstemning om.

Når jeg har talt om, at jeg faktisk tror, at vi kan gøre den rådgivende del bedre, så er det, fordi jeg synes godt, vi kan se det i sammenhæng med det forebyggende arbejde i øvrigt og også udbrede det måske mere end til det, vi har haft i dag i forhold til de 5 fysiurgiske klinikker.

F.eks. kunne man måske overveje at gøre det til en del af Sund By-arbejdet, fordi det faktisk allerede i nogle bydele er en del af Sund By-tilbuddet, at man kan komme ind og deltage på rygtræningshold, komme ind og snakke om forebyggelse af arbejdsskader osv., osv.

På den måde kunne vi måske i virkeligheden give et bedre tilbud. Ikke fordi det, sker i dag, er dårligt, men fordi det så ville være i flere bydele, og fordi det så ville være mere synligt. Derfor ville der sandsynligvis også være flere, der ville kunne få gavn af det, fordi det kommer til at indgå i den sammenhæng, vores øvrige forebyggende arbejde faktisk foregår i.

Men vi vil stemme imod den første halvdel, og vi vil gerne stemme for den sidste halvdel.

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Vi går til 2. runde.

Bente Møller (Ø): Grete Henius talte jo varmt for, at det var bedre, at man nu kunne vælge en fysioterapeut, der boede tæt på en. Det kan man jo allerede i dag, hvis man vil henvises til en privatpraktiserende fysioterapeut og så selv afholde sin egenandel. Så forbedringer på det punkt kan man jo næppe tale om. Det, der sker nu, er jo, at det skal stort set alle, og så skal de selv afholde egenandelen, medmindre de hører til på Rygcentret eller er ældre.

Jeg vil sige til Lars Engberg, at det godt kan være, det kommer bag på Dem, hr. Engberg, men Enhedslisten er principielt imod brugerbetaling på sundhedsområdet. Vi synes, det er dødurimeligt, at tandbehandling ikke er gratis, at medicin ikke er gratis. Det er jo sådan, at nogle ydelser i sundhedsvæsenet er gratis, og de er jo gratis på den måde, at de er skatteyderfinansieret. Det så vi gerne, at de alle sammen var, så vi er principielt imod brugerbetaling. En

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 20. maj 1999

del af det, der sker her, er jo også en privatisering af området, som medfører en højere brugerbetaling.

Men for os er det vigtigste her de ting, der forsvinder, når vi lukker de fysiurgiske klinikker. De fysiurgiske klinikker laver nogle ting, som privatpraktiserende fysioterapeuter ikke gør, formentlig heller aldrig kommer til. De kan heller ikke honoreres for nogen af tingene, fordi det åbner sygesikringens overenskomst slet ikke mulighed for, de aftaler, der er med dem.

Jeg har selv benyttet privatpraktiserende fysioterapeut og betalt for det, men det var helt tydeligt, at på den klinik ... det var nemlig samtidig med at vi havde den her sag til debat et par gange i udvalget, og derfor benyttede jeg lejligheden, når jeg alligevel sad der og fik behandlinger for mit håndled, til at spørge: Hvad er det så, man kan tilbyde i sådan en klinik?

Sådan en klinik laver f.eks. ikke holdtræning. Det er noget af det, man gør på de fysiurgiske klinikker. Det er, at man samler en gruppe brugere, som kan have samme problem. Det er f.eks. indvandrerkvinder med rygproblemer, som man laver noget holdgymnastik, noget særlig rygstyrkende holdgymnastik for. Det laver privatpraktiserende fysioterapeuter ikke. Det er andre grupper, som man samler og siger, der er en idé i at få nogle sammen om noget træning. Det gør de ikke.

De privatpraktiserende fysioterapeuter, som jeg selvfølgelig tror er gode, veluddannede mennesker med høj moral, har en interesse i også at få butikken til at gå rundt. Hvis min læge nu giver en henvisning på 6 gange fysioterapeutisk behandling, så ved jeg ikke, på hvor mange private klinikker man kan forestille sig, at fysioterapeuten efter 3 behandlinger siger: Nu behøver du sådan set ikke at komme mere, Bente, men hvis du gør sådan og sådan derhjemme, så tror jeg, det her går helt fint.

Det tror vi faktisk, at man gør på de fysiurgiske klinikker, fordi man har folk i kø, arbejde nok og fast løn, så der er ikke nogen grund til at fastholde nogen.

Så talte hr. Lars Engberg om socialcentrene og visiterede ydelser. Nu har vi lige haft de personlige tillæg oppe i vores fagudvalg, og da det er bilag, der har været tilgængelige på Internet og for offentligheden, kan jeg formentlig godt citere fra dem.

Der har været en centralt fra udstukket praksis om, at egenbetalingen for tandbehandling for de pensionister, som er berettiget til personlige tillæg, var 300 kr. Ikke desto mindre er der sket det som følge af at økonomien jo er blevet decentraliseret til de enkelte lokalcentre, at man har lavet nogle andre regler for at få budgetterne til at hænge sammen.

På Ydre Østerbro er egenbetalingen f.eks. 800 kr. Det vil sige, at selv om det politiske flertal herinde i sin tid har tænkt, at det, vi kan forvente, at de fattige pensionister skal betale, er 300 kr., så er virkeligheden på Ydre Østerbro 800 kr.

Jeg har 20 års erfaring med socialrådgiverarbejde på bagen, og jeg ved, at de her enkeltydelser drysser ikke bare ud af ærmet i en lind strøm. De, der får lettest ved at få dem, er dem, der er kunder i systemet i forvejen. Men der kan sagtens være en enlig mor med en kassedameindkomst, hvis økonomi i virkeligheden er lige så streng som kontanthjælpsmodtagerens måske, der ikke bare får den.

Så det er ikke så enkelt, og jeg er sikker på, det er vi i Enhedslisten, at vi risikerer, at der er nogle, der ikke får den behandling, de har brug for.

Louise Frevert (O): Jeg kan da heller ikke slå fast nok, at vores princip i Dansk Folkeparti er, at det må være velfærdssamfundet, der skal behandle de syge. Jeg vil støtte mig op ad

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 20. maj 1999

Enhedslisten og sige, at det er da rigtigt, at medicin, briller, høreapparater og specielt også fysioterapi ikke er noget, som borgerne selv skal stå for. Det må være en menneskeret at kunne få en behandling i fysioterapi.

Men det, der faktisk havde fået mig op i denne omgang, var Bente Møllers udtalelse om, at hun ikke som sådan mente, at det var livstruende, hvis man ikke fik behandlet skader i bevægeapparatet. Jeg vil nok vove at påstå, det tror jeg også, at Lars Hutters vil være enig med mig i, at hvis de skader, man får efter en operation, et fald eller andre ting, går ud over ens bevægeapparat, så det ikke fungerer optimalt, så vil ens livskvalitet simpelt hen blive så ringe, at man både psykisk og fysisk vil kunne risikere at gå til. Så jeg tror, det var måske lige en skævvridning af den.

Men jeg vil appellere til jer én gang til om at tænke jer om, fordi denne indstilling tror jeg heller ikke, at borgerne overhovedet vil være hverken tjent med eller tilfredse med.

Grete Henius (C): Tiden var knap i sidste runde, lampen begyndte at blinke, og jeg ville egentlig godt lige være kommet med en bemærkning om Rygcentret. Det synes jeg er en glimrende idé at have, og jeg ser med glæde på, at det agter man at etablere.

Men kunne man ikke gå godt tage og fortælle mig, hvorfor i alverdens riger og lande man havde så travlt med for et par år siden, og det er kun et par år siden, at få nedlagt Rygcentret på Rigshospitalet? Det fungerede i nogle beskedne lokaler på Tagensvej, helt nede i bunden i det område, man havde tænkt sig på et senere tidspunkt at indrette til geriatrisk afdeling, men det blev jo så ikke til noget.

Vi kan undre os over, hvorfor man fik ødelagt den rygscole, som jo aldrig fik fem flade øre af systemet, men som levede af at bruge tid på at rende rundt og tigge penge ind fra fonde og behjertede mennesker og folk, der selv havde været patienter og haft lidelser af fysiurgisk karakter. Der gik man til holdundervisning, der var instrumenter, der var læger, der var fysioterapeuter.

Det er aldrig lykkedes mig at finde ud af, hvorfor man skulle have det rygcenter smadret, som havde nogle utroligt dygtige læger. Da rygcentret blev smadret, så blev de gode mennesker, overlæge Bendix og dr. Malling, hevet over til Fyn, hvor den ene nu er blevet overlæge på sygehuset i Odense, og den anden har startet et rygcenter i Ringe.

Vi kunne altså selv have gjort brug af de mennesker, som vi sultede ud, så de slet ikke kunne være her mere. Nu sidder de derovre, og folk valfarter dertil fra hele landet og måske også fra andre egne af Europa for at se, hvad det er for mirakler, de kan udvirke derovre.

Det er virkelig hul i hovedet, at man ikke lod det forblive. Det var veletableret, det fungerede, der var tværfaglig behandling, der var psykologer til at tage sig af dem, der havde psykosomatiske smerter, og der var fysioterapeuter, der var ergoterapeuter til at sikre, at de, der arbejdede i virksomheden, sad og gik og gjorde tingene på den mest hensigtsmæssige måde. Det kan man virkelig kalde for galimatias.

Else Iversen (F): Jeg vil lige sige til Lars Engberg, at det kan da godt være, at behandlingen er lige så god, selv om man får den i en privat praksis, det er jeg ikke uenig med dig i. Men brugerbetaling er en forringelse, og der bliver mindre af den. Så kan du sige, hvad du vil.

Så vil jeg sige til Winnie Berndtson: Ja, du har forstået tingene korrekt, jeg kan bekræfte din opfattelse.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 20. maj 1999

Så vil jeg bemærke, at det er glædeligt, at Socialdemokratiet også vil være med til at gøre det her til en budgetsag, og så kan jeg ikke forstå, at du ikke kan støtte vores ændringsforslag, fordi så kan vi jo netop i forbindelse med budgetbehandlingen sørge for, at der er tilstrækkelige midler til rådighed.

Så vil jeg sige til Bente Møller, at jeg er egentlig lidt ked af, at du synes, du føler dig kaldet til at beklikke de private fysioterapeuters moral. Jeg har faktisk aldrig selv oplevet, at det var sådan det forholdt sig. Jeg er på trods af min forholdsvis unge alder en meget hyppig patient i fysioterapeutsammenhænge. Det er både offentlig og privat, og jeg har aldrig oplevet, at de har strakt behandlingen, tværtimod.

A. Benhaddou (D): Jeg må indrømme, at jeg er lidt forbavset over den modstand, dette forslag egentlig møder, fordi vi taler om svage grupper. Hvis man læser det her notat, der kommer fra sundhedsforvaltningen, så ser man, at der står, at rygpatienter, ældre og børn er fritaget for at betale for en behandling.

Det vil sige, at de, der skal betale, faktisk er mig og os, der er stærke nok, har økonomi til det. Hvad er det, vi pladrer om? Selvfølgelig kan jeg da betale for behandling af min ryglidelse, så lad være med at gøre det til et socialt problem.

Der står oven i købet, at de socialt svagest stillede ifølge den nye servicelov kan søge om tilskud, så de kan bevare gratis behandling. Jeg ved ikke, hvad det er for noget, vi diskuterer i aften.

Desuden skal man også lige fremhæve, at der er afsat 19,5 mill. kr. ekstra i 1999-budgettet til styrkelse af hjemmeplejen, hvor nogle af disse behandlinger er begyndt at foregå.

Jamen hvad er det, vi diskuterer? Lad os lade være med at gøre det til klassekamp. Det er altså ikke det, det drejer sig om.

Lars Hutter (L): Det er ikke mere end 2 dage siden, at den socialdemokratiske sundhedsminister, den socialdemokratiske regering gjorde sundhedsspørgsmålet til denne regerings væsentligste mærkesag og indsats.

I tirsdags, for 2 dage siden, søsatte de med høj faneføring et sundhedsprogram, som simpelt hen skulle gøre, at denne regering kom igennem med en lang række sager.

2 af disse sager var forebyggelse, og det var motion og genoptræning. I øvrigt er det jo kendt, at Danmarks største problem faktisk er at få genoptrænnet mennesker, som har problemer med deres bevægeapparat inklusive ryg. Det er selvfølgelig derfor regeringen har udarbejdet dette program.

Hvad oplever man så 2 dage efter? At den samme regerings partifæller her i Borgerrepræsentationen på et fuldstændig udokumenteret grundlag vil forringe forebyggelsesindsatsen, som det jo ganske klart ligger i et svar på det spørgsmål er noget, der bliver varetaget i dag på de fysiurgiske klinikker, men det gør de privatpraktiserende fysioterapeuter ikke, fordi det ikke er indeholdt i deres overenskomst. Men det gør de altså på de nuværende fysiurgiske klinikker.

Så en vedtagelse i aften betyder væk med forebyggelsen i denne sag, en forebyggelse, som alle, der ved bare det mindste om sygdomme og problemer med bevægeapparatet, ved er alfa og omega. Selve behandlingen af genoptræning og motion har den samme tendens.

Jeg har ikke fået svar fra Socialdemokraterne, fra Lars Engberg eller fra nogen andre, som mener, at de har et kvalificeret grundlag at træffe beslutningen på, på, hvor dokumentati-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 20. maj 1999

onen er i det, der ligger i øjeblikket på Borgerrepræsentationens bord, for, at det her ikke meget markant vil forringe mulighederne for vores patienter.

Man skal ikke glemme, som det også er kommet frem fra de fysioterapeuter, der har haft foretræde, at det især er den svageste del af den københavnske befolkning, den befolkning, som med fysisk arbejde har knoklet med at få opbygget velfærdssamfundet, der bliver ramt. Det er dem, der får frataget behandlingsmulighederne, og i øvrigt også patienterne med dissemineret sklerose.

Jeg vil altså sige, at det er noget af det svageste, dårligst dokumenterede arbejde, jeg længe har set komme på Borgerrepræsentationens bord. Så egentlig er der ikke nogen som helst grund til at vedtage dette forslag.

Der kom jeg vist til at sige for meget, fordi det er der. Der er nemlig én grund, én eneste grund, og den er simpelt hen så ussel, én eneste grund: At man simpelt hen vil skære ned, og man vil hive igennem på økonomien. Men man er så fej politisk i Socialdemokratiet og hos andre, at man ikke vil indrømme, at det er det, man gør.

Man ved jo ganske udmærket godt, og så kan man komme fra Herodes til Pilatus og fortælle, at folk kan gå over på socialsikringskontoret og få betalt det der tilbage. Alle ved, at de, der ikke har råd til at gå til tandlæge, ikke går til tandlæge, så de får ødelagt deres tænder.

Alle de steder, hvor der er brugerbetaling, er der barrierer, og hvem er det, der kommer til at undgælde for det? Det er de svagest stillede her i samfundet. Det er dem, der ikke har råd til det, det er dem, der hele tiden skal vende hver eneste mønt, man rammer.

Vi andre har måske råd til at gå til privatbetaling. Det er jo ikke det, sagen drejer sig om. Sagen drejer sig om ussel mammon fra Socialdemokraternes side, og de er så feje, at de ikke engang vil indrømme, at det her kan man ikke være bekendt. Brug dog muligheden for at få det her sendt tilbage, hvis I virkelig mener det, få det koordineret, få dog skabt det der ryggenoptræningscenter, som man taler om.

Det er jo fuldstændig rigtigt, hvad Grete Henius fra De Konservative siger: Det var endnu en planlægningsfadæse, hvor man ikke havde grundlaget i orden, da man nedlagde rygsolen på Rigshospitalet, for ellers ville man vel ikke komme frem med det. Hvis man havde det der, så var der ikke grund til at genoprette det en gang til.

Jeg er så skuffet, ja egentlig er jeg bitter over, at jeg skal stå heroppe endnu en gang og sige til mine socialdemokratiske kolleger, som jo egentlig har en helt anden mærkesag i deres hjerter og på deres politiske skjolde: Lad dog være at gøre det her.

Gigtforeningen har jo også skrevet til jer, at det her kan meget nemt komme til at betyde endnu flere penge, dårligt udgivne penge i øvrigt, fordi forebyggelsen jo er væk.

Send det dog tilbage og gennearbejd det og så kom frem med et forslag, der virkelig er noget for patienterne. Det her kan man ikke være bekendt.

Winnie Berndtson (A): Jeg tror ikke, jeg har forsøgt at lægge skjul på noget. Det kan godt være, jeg ikke har sagt det hele, men jeg vil gerne være hudløst ærlig, og jeg vil også godt sige tallene, hvis det er det, Lars Hutters beder om.

Der er 5.200 ud af 11.500, som hidtil har fået det gratis, og som fremover skal betale, medmindre de hører til den gruppe, der kan få bevilget egenbetaling over socialloven. Sådan er det, der er 5.200, hvoraf nogle af dem selv skal til at betale egenbetaling, og nogle af dem vil kunne søge om at få det dækket på grund af deres indkomst og sociale status.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 20. maj 1999

Sådan er det, og det ved vi godt, og det er også det, vi siger: Vi går ind og prioriterer. Der er færre midler, så går vi ind og prioriterer, og der bliver en gruppe, der selv skal betale det. Der er ikke nogen grund til at lægge skjul på det, det står i samtlige papirer, det kan man læse sig til. Jeg tror, alle har forstået, at sådan er det. De partier, der stemmer for det her, stemmer også for, at der er nogle, som hidtil har fået det gratis, som fremover kommer til at betale.

Når vi siger, at vi ikke vil stemme for behandlingstilbuddene som SF's første del af dette forslag, så er det for at sige, at der i dette forslag ikke er penge til det. Den sikreste måde at få gennemført forslag på er efter vores opfattelse, at vi også beslutter at bevilge pengene til det, når vi gør det, og så har vi i øvrigt noget tid til at diskutere, hvordan vi vil gøre det.

Det er ikke sikkert, at det skal være 5 områder i byen, som det er i dag. Det kunne godt være, vi kunne gøre det på en anden måde, og det kunne godt være, vi skulle se det i sammenhæng med det, der i øvrigt foregår i Sund By-arbejdet.

Så når vi ikke vil stemme for den forebyggende del, så handler det om, at vi ikke ud af denne indstilling vil tage de penge til det, for det kommer jo til at gå ud over det, der i øvrigt ligger i indstillingen. Det kræver, at der kommer flere penge til det, hvis vi skal ud og lave det. Sådan er det.

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Så går vi til 3. runde.

Bente Møller (Ø): Kære Benhaddou. Det er ikke alt, man søger om, man får. Det er meget godt, at man kan søge på socialcentrene, men som jeg prøvede at illustrere tidligere, så er der ingen garanti for, at man får det bevilget. Det vil afhænge af, hvor mange penge der er tilbage på lokalcentret, og for øvrigt hvilke retningslinjer man lægger, hvilket niveau man er nødt til at lægge for enkeltydelser.

Så kunne jeg godt tænke mig, hvis Benhaddou ville komme herop og fortælle, hvad det er for former for fysiurgisk behandling, der foregår i hjemmeplejen, fysiurgisk genoptræning, fordi det er udvalget aldeles ubekendt, at noget sådant skulle eksistere, og jeg er faktisk også bange for, at det er hjemmehjælperne og direktionen ubekendt. Men det kunne være, at Benhaddou vidste noget, som ingen andre ved, og det vil vi da i hvert fald gerne høre om.

Så skylder jeg SF at give en melding på, hvorledes Enhedslisten vil forholde sig til deres ændringsforslag. Vi vil støtte SF's ændringsforslag, fordi det alt i alt gør en forringelse knap så dårlig, eller så stor, men vi vil stemme imod selve det »at«, uanset om SF's ændringsforslag ender med at blive vedtaget eller ej. Og så vil vi, når der bliver budgetbehandling, fremsætte forslag om, at der bliver tilført tilstrækkelige midler.

Så vil jeg advare om, at man ikke skal love rygpatienterne, at de får behandling alle sammen, fordi det er der ikke kapacitet til med den kapacitet, vi sætter af. Så det bliver nok i virkeligheden nogle flere end dem, Winnie Berndtson taler om, der kommer til enten at betale selv eller ikke får nogen behandling, eller også får de en korterevarende eller dårligere behandling, end de får i dag.

Else Iversen (F): Jeg skal bare sige, at det er da utroligt så enig jeg er med Winnie Berndtson i aften. Ja, Winnie, der skal flere penge til det her, hellere før end siden. For som Bente siger, kapaciteten er der ikke, og det er den heller ikke med det forslag, der er fremsat nu.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 20. maj 1999

A. Benhaddou (D): Jeg har bare læst i det notat fra sundhedsforvaltningen, at nogle af pengene, de 19,5 mill. kr., bliver anvendt i hjemmeplejen til at styrke nogle af de her behandlinger. Jeg har også lige fået bekræftet, at det drejer sig om aflastningstilbud og træning på plejehjemmene. Det er et lille beløb, det er vi godt klar over, men det er jo noget, man kan udvide. Det er et lille beløb ud af det.

Det at sammenligne med tandlæge osv. er jo helt volapyk. Det viser sig jo, at de, der ikke er gode ved deres tænder, det er faktisk os andre, der ikke går til tandlæge regelmæssigt, fordi vi skal betale.

Så er der det forebyggende. Jamen hvis jeg får ondt i ryggen og går op til min læge, og han så finder ud af, at jeg har en rygskaade, så er jeg da en rygpatient.

Jeg kan ikke rigtig forstå, hvornår vi skal begynde at forebygge. Det er for mig et uvist spørgsmål.

Når man har sklerose, så er man allerede der, mener jeg, en rygpatient. Altså der er nogle ryglidelser, som kommer til at betyde, at man er en rygpatient. Og for mig at se ud fra det, som jeg kan læse, så er man rygpatient, og så er man dermed fritaget for at skulle betale de der udgifter.

Så der er altså muligheder for dem, som er svagest stillede både helbredsmæssigt og socialt, at de fortsat kan få gratis fysiurgisk behandling, og det kan jeg ikke se, der er noget galt i. De eneste, der bliver ramt, er os, der har penge i lommen, og det synes jeg ikke der er noget galt i.

Lars Engberg (A): Jeg vil godt om forebyggelse føje til det, Winnie Berndtson har sagt, om, at vi jo faktisk har forebyggelse i en lang række forskellige regier også for denne type patienter eller borgere, at der er Sund By-butikkerne, og der bliver også forebyggelse i det kommende rygcenter.

Men én ting har ikke været så meget nævnt, nemlig at der faktisk står i nogle af de besvarelser, der er delt om her i dag, at man fra Sundheds- og Omsorgsforvaltningens side vil henvende sig til de private fysioterapeuters organisation med henblik på at lave en aftale, så forebyggelse kan indgå også i deres behandling. Det står der faktisk, og jeg skal ikke bebrejde nogen, at de ikke har læst det, fordi det er som sagt først omdelt her i aften. Det står der faktisk, det synes jeg også lige skal siges.

Jeg har også læst Gigtforeningens brev. Man kan som patientforening, i et vist omfang også interesseorganisation, vælge sin politiske indsats på mange måder. Man kan vælge at sige til os, at nu har København i mange år haft en ordning, som økonomisk set i hvert fald er betydelig bedre, end den har været i resten af landet. Og så kan man skrive til os, at det dog var ærgerligt, at I nu laver en ordning, som økonomisk set er på linje med resten af landet.

Man kan også vælge at skrive til de 275 kommuner i Danmark – det kunne man have gjort for flere år siden: I skulle tage og lave en ordning som den, de har i København, nemlig med gratis fysioterapi.

I stedet vælger man at gå på dem, som nu laver en ordning, som økonomisk set naturligvis er ringere end den, vi har haft, fordi noget, der hidtil har været gratis, skal der nu egenbetaling på. Men man kan ikke komme med den faglige viden, som Gigtforeningen har, og sige, at den faglige behandling, der nu bliver givet, er ringere, fordi det sker i privat regi, frem for når det sker i offentligt regi.

Mødet 20. maj 1999

Jeg kan ikke forstå Lars Hutters, som ønsker dokumentation. Jeg synes, at Lars Hutters skylder en dokumentation for, at de fysioterapeuter, der arbejder i private klinikker, er dårligere fysioterapeuter eller giver en ringere behandling end dem, der er offentligt ansatte. Jeg tror ikke på det. Man kan have mange meninger om det med offentlig og privat, men det er og bliver ikke et fagligt spørgsmål, det er og bliver et økonomisk spørgsmål.

Nu ved jeg, at ørelæger faktisk er gratis, der er ingen brugerbetaling, sådan er sygesikringen. Det kunne godt være, at Lars Hutters skulle gå til sådan en og få rensset ørerne, fordi jeg sagde det allerede i mit første indlæg, og så kommer Lars Hutters og efterlyser, at nu skal Socialdemokraterne være ærlige.

Jamen jeg sagde i mit første indlæg, at det her drejer sig ikke om, at behandlingen bliver anderledes. Den går fra offentlig til privat, men den bliver ikke anderledes.

Men det drejer sig om, at nu skal der noget brugerbetaling på noget af det. Det kan man have forskellige holdninger til, det synes jeg er fair nok, lad os diskutere det. Men vi kan ikke diskutere, at folk får en dårligere behandling, end de har fået indtil nu, også når vi gør det, som vi gør inden for forebyggelse, som jeg startede med at sige.

Lars Hutters (L): Jeg ved ikke, om jeg skal være glad for, at vi endelig fik den socialdemokratiske ordfører, Lars Engberg, herop, fordi grundelementet i den socialdemokratiske ordførers indlæg var, at når det er dårligt andre steder, så gør det altså ikke noget, at det også bliver dårligt i København. Altså hvis det er dårligt f.eks. i Somalia eller Thatchers England, eller hvad det skulle være, så skal vi altså også ned på det niveau her i Danmark.

Til det er der bare at konstatere, at det der slogan, Socialdemokraterne har haft, »Danmark som foregangsland«, åbenbart betyder, at der skal være forringelser og nedskæringer.

Nu ved jeg lige præcis, hvad det var jeg hæftede mig ved i Lars Engbergs indlæg, og hvor jeg bad om dokumentationen. Lars Engberg sagde i sit første indlæg, at det her er lige så godt som det, der i øjeblikket er. Så var det, jeg spurgte: Hvor er dokumentationen for det?

Jeg har ikke nogen som helst intentioner om at stå heroppe og beklukke fysioterapeuterne, heller ikke de private. Det var slet ikke det, det drejede sig om. Jeg fremhævede ganske klart, at brugerbetaling betyder, at der er færre, der får behandling. Det ligger også i det svar, der er givet her i aften. Det vil sige, at uligheden i sundheden vokser, frem for det, der er formålet med Sund By-projektet. Det var den ene ting. Det har Lars Engberg ikke kunnet imødegå.

Jeg gjorde opmærksom på, at forebyggelsen falder væk. Jeg har godt læst, jeg har meget nøje studeret, hvad der stod der, og det indrømmer Sundhedsforvaltningen også. Så synes jeg, at man skal afvente, til man har fået det ind i overenskomsten hos de private. Lars Engberg indrømmer jo, at det er korrekt, at forebyggelsen falder jo bort, og hvornår den kommer ind, ved man ikke noget som helst om.

Jeg har også gjort opmærksom på, at der er heller ingen dokumentation for, at vi får, eller hvornår vi får Rygskolen, og i hvilket omfang det er.

Der er heller ingen dokumentation for, at det, som jeg har påpeget, at genoptræningskapaciteten bliver så alvorlig, så der er flere mennesker, som ikke får den behandling, som de rent faktisk har krav på.

Jeg har heller ikke fået imødegået det meget alvorlige, som i øvrigt har været meget fremme her de sidste dage – det er ikke kun her i Borgerrepræsentationen, men det er faktisk noget, som også Folketingets Sundhedsudvalg har beskæftiget sig med – at genoptræningsbehandling for dissemineret sklerose kommer til at få en alvorlig forringelse ... (*Afbrydelse*).

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 20. maj 1999

Jamen det kan ikke nytte noget. Så må Lars Engberg komme herop og fortælle mig ganske klart og tydeligt, hvor det er man sikrer, at patienter med dissemineret sklerose får præcis det samme omfang af behandling, som de får i dag, fordi det er ikke det, der ligger i svarene.

Altså hvis Lars Engberg ville noget fornuftigt, så ville han støtte, at det kom til en fornuftig behandling i Sundheds- og Omsorgsudvalget, hvor man fik gennemarbejdet ikke mindst de spørgsmål og svar, der er blevet rejst i denne sal, og kommer frem med den dokumentation, som burde være nødvendig, hvis man skulle gennemføre det her.

Ellers er det her alt andet lige en forringelse, og det bliver en alvorlig forringelse for københavnerne, og det bliver en lige så stor dumhed og fadæse, som Grete Henius fra De Konservative tidligere har været heroppe og argumenteret for og vist, hvad der skete med Rygskolen på Rigshospitalet.

(Kort bemærkning).

Bente Møller (Ø): Jeg glemte at sige til Lars Hutters før, at Enhedslisten ikke kan støtte, at dette forslag bliver tilbagevist til Sundheds- og Omsorgsudvalget.

Sundheds- og omsorgsforvaltningen og dermed også udvalget har fået en fast økonomisk ramme udstukket af Økonomiudvalget, og med den faste økonomiske ramme er der ikke mulighed for, at udvalget kommer med et mere fornuftigt bud end det, der ligger her. Så hvis den skal tilbagevises til noget udvalg, så må det være Økonomiudvalget.

(Kort bemærkning).

Lars Hutters (L): Således belært af indsigten hos Bente Møller skal jeg ændre mit forslag til, at det bliver tilbagevist til Økonomiudvalget med mulighed for høring i de faglige spørgsmål af Sundheds- og Omsorgsudvalget. Når den nødvendige dokumentation foreligger for, at det her kommer til at skade, så er jeg da helt sikker på, så føler jeg mig da helt overbevist om, at de meget fornuftige politikere naturligvis også vil se på den økonomiske side. Så jeg har ændret min indstilling.

Winnie Berndtson (A): Det var faktisk noget, jeg glemte før, og så også en lille bemærkning til Bente Møller.

Altså jeg ved med meget stor sikkerhed, at jeg i udvalget har spurgt til det med økonomien og har fået bekræftelse på, at det, der er beskrevet i indstillingen, holder inden for den økonomiske ramme. Så kan man tro eller lade være og alt muligt andet. Men jeg har direkte spurgt, om det er rigtigt, at vi kan det her for børnene, de ældre og rygpatienterne i det omfang, vi kan i dag, inden for denne økonomiske ramme. Det har man svaret bekræftende på, det kan vi, og det har jeg ikke nogen grund til at tro ikke er rigtigt.

Hvis det viser sig ikke at være rigtigt, så er der jo i hvert fald nogle, der har et problem, og nogle, der skal levere en forklaring i udvalget, så vi er i stand til at gøre noget ved det.

Jeg har spurgt flere gange, og hver gang er det blevet bekræftet, at det, der er foreslået, kan laves inden for denne ramme. Det ville også være mærkeligt, vil jeg sige, af en forvaltning at foreslå noget inden for en fast, given ramme, som ikke ville kunne lade sig gøre.

Så vil jeg sige i forhold til holdtræning, at det faktisk er sådan, at vi har diskuteret i udvalget og vendt, hvorvidt man kunne få holdtræning også i de private klinikker. Jeg går ud fra, at de embedsmænd, der har deltaget i denne behandling, ikke har slettet harddisken, men rent faktisk er opmærksom på, at de i udvalget har sagt, at det godt kunne indgå i forhandlingerne

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 20. maj 1999

med de private klinikker, at de får rum til også at foretage holdtræning, og det går jeg så ud fra kommer til at indgå.

(Kort bemærkning).

Lars Engberg (A): Jeg skal bare sige til Lars Hutters, som ikke tror på det der med patienter med dissemineret sklerose, at hvis Lars Hutters og andre slår op på side 4 lidt under midten, så ser de, at der står om sundhedsforvaltningens bemærkninger:

»Hos de privatpraktiserende fysioterapeuter var der i 1997 175 patienter med diagnosen dissemineret sklerose, som modtog behandling under den vederlagsfri fysioterapi. Disse patienter vil fortsat være omfattet af reglerne for den vederlagsfri fysioterapi.«

Jeg har naturligvis lige været oppe og checke. Der er 175 patienter i København med dissemineret sklerose. Der er ikke flere. De har ikke hidtil været behandlet på de offentlige klinikker, de har været behandlet hos de private. Det er dem, der er, og de fortsætter, og det er vederlagsfrit.

Så synes jeg godt, jeg vil slutte af, fordi nu tror jeg ikke, jeg skal svare mere på Hutters' spørgsmål, med at sige, at det her er jo stadig væk, og det synes jeg ikke, man skal glemme, en ordning, som er bedre end den, der er i resten af landet, fordi vi har et rygcenter, og fordi de ældre, og fordi børnene stadig væk får en vederlagsfri behandling i offentligt regi.

(Kort bemærkning).

Lars Hutters (L): Hvis Lars Engberg havde læst alle svarene, så ville Lars Engberg også vide, at der ikke er noget rygcenter i øjeblikket, der er ikke noget ældrecenter. Man kan overhovedet ikke fortælle noget som helst om, hvordan det skal organiseres. Tværtimod er man i gang med at fyre kvalificerede fysioterapeuter, så man ender såmænd nok med slet ikke at have kvalificeret personale, når man til sin tid skal finde ud af, hvordan det skal organiseres.

Med hensyn til dissemineret sklerose vil jeg bede om, at det hele bliver læst, for der står rent faktisk, at der er en stor gruppe, mellem 19 og 67 år, der bliver behandlet. Hvor stor en del af dem, der er i København, står der ikke noget som helst om. Men det, der står, er, at dem mellem 19 og 67 år skal betale, og der skal først søges efterfølgende om, at det skal blive vederlagsfrit.

Det er jo præcis det, vi har drøftet i aften, at brugerbetaling, og det gælder også denne gruppe, kommer til at hæmme behandlingen. Det ved Lars Engberg ganske udmærket godt. Om ikke andet så burde Lars Engberg have lyttet til Winnie Berndtson, som jo sagde, at det faktisk var det, der var meningen. Der var en hel del, der skulle betale, og de, der så skal betale, kommer slet ikke til behandling.

Lars Hutters (L) stillede forslag om, at sagen blev tilbagevist til Økonomiudvalget.

Forslaget blev forkastet med 34 stemmer imod 13.

For stemte: Ø, O, P og L.

Imod stemte: A, F, V, C, B og D.

Der blev begæret delt afstemning over indstillingspunkterne.

Indstillingens 1. og 2. "at" blev godkendt uden afstemning.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 20. maj 1999

Else Iversen (F) stillede følgende ændringsforslag til indstillingens 3. "at": "Til indstillingens 3. "at" tilføjes: "...dog således, at det eksisterende forebyggende behandlingstilbud opretholdes, og at de ansatte på de fysiurgiske klinikker tilbydes rådgivning/hjælp til overgang til anden beskæftigelse."

Der blev begæret delt afstemning over Else Iversens ændringsforslag.

Ændringsforslagets 1. "at" blev forkastet med 32 stemmer imod 15.

For stemte: F, Ø og L.

Imod stemte: A, O, V, C, B, P og D.

Ændringsforslagets 2. "at" blev godkendt med 42 stemmer imod 4.

For stemte: A, F, Ø, V, C, B, L og D.

Imod stemte: O.

Indstillingens 3. og 4. "at" blev herefter godkendt med 27 stemmer imod 20.

For stemte: A, V, C, B og D.

Imod stemte: F, Ø, O, P og L.

9) 208/99

Indstilling om retningslinier for udgifter til bospisning på de enkelte valgsteder i forbindelse med afholdelse af valg og afstemninger.

(Kultur- og Fritidsudvalget)

Sagen blev ved mødets begyndelse taget af dagsordenen og betragtet som afsluttet med Økonomiudvalgets beslutning.

10) 211/99

Indstilling om godkendelse af beretning for Københavns Kulturfond 1998.

(Kultur- og Fritidsudvalget)

Borgmester **H. Thustrup Hansen**: Jeg vil gerne knytte et par bemærkninger til sagen ...

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Undskyld, må jeg bede om ro.

Borgmester **H. Thustrup Hansen**: Man er vist ikke klar over, at det er aftenens sag.

Kultur- og Fritidsudvalget ændrede på sit første møde i 1998 Kulturfondens vedtægt, så udvalgets medlemmer udgør bestyrelsen for Københavns Kulturfond. Der bliver derfor ikke længere afholdt særskilte kulturfondsmøder. Kulturfondens dagsorden er indgået som et blandt mange punkter på Kultur- og Fritidsudvalgets dagsorden.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 20. maj 1999

I løbet af foråret 1998 besluttede udvalget grundet det store antal ansøgninger at sætte kulturfondsansøgninger på dagsordenen én gang om måneden med henblik på at yde en bedre service over for ansøgerne, så der kunne træffes hurtigere afgørelser, end det hidtil havde været tilfældet.

Der er behandlet 232 ansøgninger på 8 udvalgmøder, hvoraf 164 blev imødekommet.

Fondens rådighedsbeløb er, som vedtægten foreskriver, anvendt til støtte til teater og dans, musik, billedkunst, kunstnerisk ledige arrangementer i udlandet, præmiering af gode og smukke bygninger samt den rummelige kategori »andre kulturelle formål«.

Fondens støtte bevilges som oftest som underskudsgaranti, hvilket betyder, at støtten anvendes til det givne formål, samt at der kun udbetales garanti, når projektet ikke kan bære sig selv.

Det indbyrdes forhold mellem de beløb, der er anvendt på de forskellige kulturelle genrer, er stort set det samme som de forudgående år.

For teater- og danseforestillinger og koncerter gælder det, at støtten gives til et vist antal opførelser. Er antallet af opførelser mindre end det i ansøgningen angivne, mindskes garantien tilsvarende.

Hvert enkelt ny erhvervet kunstværk er i beretningen anført med kunstnernavn, købssted, mål, materialer og pris. Kunstværkerne deponeres i kommunale institutioner, hvortil der er offentlig adgang. Og der er i den grad rift om at få værkerne deponeret, så forvaltningen har måttet oprette en venteliste.

Nogle af fondens ny erhvervelser kan beskues i Snapstinget, hvor der hver tredje måned ophænges nye smagsprøver på købene. Fondens samling overstiger nu 2.000 stk.

I 1998 har fonden valgt ikke at have en kunstnerisk konsulent tilknyttet udstillingsbesøgene.

Fondens rådighedsbeløb er primært forbeholdt kulturelle arrangementer i Københavns Kommune, hvortil offentligheden har adgang. Undtagelsen er punktet »kunstnerisk ledige arrangementer i udlandet«. Forbruget på denne post har aldrig været stort, hvilket skyldes, at et tilsagn om støtte kun kan udløses, hvis kunstnerens deltagelse i en kulturel begivenhed i udlandet profilerer København. Kunstneren skal så at sige via sin optræden virke som ambassadør for København.

En spændende opgave for fondens bestyrelse er den årlige præmiering af gode og smukke bygninger, der i 1998 fandt sted den 4. juni. Da fondens medlemmer ikke er forpligtede til at have speciel indsigt i arkitektur, består bedømmelseskomiteen ud over fondens medlemmer af 5 sagkyndige. Danske Arkitekters Landsforbund udpeger 2 arkitekter, og Ingeniørforeningen i Danmark en civilingeniør, og så er endvidere stadsarkitekten og stadsbygmesteren medlemmer af komiteen.

Det er også stadsarkitekten og stadsbygmesteren, der finder egnede forslag til præmiering. Der er 10-15 præmieringsemner på listen, og det meste af en dag går med at kigge emnerne efter i sømmene. Den efterfølgende votering afføder ofte spændende og frugtbare, til tider langvarige diskussioner mellem lægmænd og sagkyndige.

Under voteringen i 1998 blev det åbenbart, at præmieringsbestemmelserne ikke længere var dækkende med hensyn til at få et præmieringsværdigt emne tilgodeset. Derfor opfordrede bedømmelseskomiteen forvaltningen til at bede Bygge- og Teknikforvaltningen, stadsarkitekten, om at udarbejde forslag til tidssvarende bestemmelser. De nye bestemmelser blev godkendt af Kultur- og Fritidsudvalget på mødet den 6. maj i år, og de figurerer på dagens

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 20. maj 1999

BR-dagsorden til godkendelse af BR's medlemmer, så de kan tages i brug ved 1997-præmieringen, der foregår den 27. maj.

Afslutningsvis vil jeg gøre opmærksom på, at der i forhold til fondens rådighedsbeløb i 1998 er tale om et beskedent mindreforbrug på godt 22.000 kr. Det skyldes, at fonden har givet garanti til nogle arrangementer, hvor kunstnerne først sent på året opgiver at realisere arrangementet, hvilket sekretariatet først har fået besked om så sent, at det ikke er muligt at genanvende midlerne.

Indstillingen blev godkendt.

11) 212/99

Indstilling om ændring af "Bestemmelser om prisbelønninger af gode og smukke bygninger".

(Kultur- og Fritidsudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

12) 196/99

Indstilling om forslag til tillæg nr. 1 til lokalplan nr. 301 "Ørestad Nord" vedtages med henblik på offentliggørelse, samt at der i forbindelse hermed fastsættes en indsigelsesfrist på 2 måneder.

(Bygge- og Teknikudvalget)

Jens Johansen (F): Jeg skal blot for at der ikke i forbindelse med høringen om dette lokalplanforslag skal herske nogen tvivl, meddele, at vi har en mindretalsudtalelse, som vi gerne vil have udsendt sammen med høringsmaterialet.

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Jeg skal lige sige, at fristen for indsendelse af mindretalsudtalelsen, Jens Johansen, er tirsdag kl. 12.

Mikkel Warming (Ø): For det første har vi også en mindretalsudtalelse, den kan vi aflevere med det samme. Men så har vi faktisk også lige et par bemærkninger, når vi nu faktisk er ved at skulle behandle endnu en af Ørestadslokalplanerne, endnu et af de tilfælde, hvor Ørestaden udbygges med offentlige institutioner.

For det første tror jeg ikke, der er nogen herinde, som ikke kan støtte, at Københavns Universitet på Amager bliver udbygget, bliver bygget om. Ingen er vel i tvivl om, at forholdene derude simpelt hen er for ringe.

Det var meget betegnende, at den så vidt jeg husker sejrende liste ved konsistorievalget på Københavns Universitet havde et banner, der hang ude på KUA i Njalsgade – og jeg citerer: »Riv lortet ned«. Det var som sagt et citat fra et banner derude.

Det har man så valgt ikke at gøre. Man har valgt den næstbedste løsning, hvis vi kan sige det på den måde, nemlig at udbygge og ombygge KUA. Men statslige sparehensyn gør, og det

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 20. maj 1999

gør os lidt bekymrede, at man genbruger bygningerne. Man undersøger, hvordan det kan lade sig gøre at genbruge bygningsmassen og så i øvrigt bygge om.

Det giver os nogle overvejelser om, hvordan man sikrer et arkitektonisk og ikke mindst indeklimamæssigt så godt projekt på Københavns Universitet som overhovedet muligt.

Når vi er ved Københavns Universitet på Amager, så er spørgsmålet, jeg har stillet et par gange i denne valgperiode til specielt De Konservative: Hvor er kollegiebyggeriet omkring Københavns Universitet på Amager?

Vi ved alle sammen, at der specielt omkring 1. september, ved studiestarten, mangler boliger til unge, at ventelisterne på de eksisterende ungdomsboliger slår alle rekorder. Vi ved, at det gennemtræk, det flow, hvis man kan sige det sådan, der har været på kollegiebyggerierne tidligere, ikke er der så meget mere. De unge bliver boende der længere, fordi det er meget sværere i dag at finde andre steder at bo. Det betyder, at det er de nyttilflyttede unge, der for alvor har problemerne.

Derfor er der efter vores mening behov for et eller to store kollegie-ungdomsboligbyggerier i København, og de kunne passende ligge omkring KUA, netop for at fungere som indslusningsboliger for nyttilflyttede unge, der skal begynde deres studier i København.

Det er som sagt oplagt, fordi man skal bygge ud på Københavns Universitet og Amagergrunden, at lægge det der. Det kunne skabe en slags campusmiljø netop for nyttilflyttede unge uden det store personlige netværk i forvejen.

Jeg husker meget tydeligt efteråret 1997, hvor der også var problemer med at finde boliger i september måned til de unge, der flyttede til byen, og hvor der var en teltlejr på Rådhuspladsen, som de studerende havde arrangeret, og hvor en række partier talte varmt om, at nu skulle der, i hvert fald ude ved KUA, bygges ungdomsboliger.

Specielt husker jeg den daværende boligborgmester Hans Thustrup Hansen tale varmt og engageret og mente, at her måtte man ophæve ungdomsboligstoppet og i forbindelse med ombygningerne af KUA etablere kollegielignende byggeri eller flere ungdomsboliger.

Mener De Konservative stadig det, eller er det det mærkelige forhold, der hedder blandede boliger derude, der nu er blevet det nye mantra? For de blandede boliger, der er derude, hvor gode de end er, er jo ikke egnede til at være et sted, hvor nyttilflyttede unge nemt kan få en type indslusningsbolig og kan få et netværk i København ... (*Afbrydelse*). Det får jeg svar på, kan jeg høre; det er jo en god ting.

For Enhedslisten skal der ikke være nogen tvivl om, at det store problem er Rigsarkivet i den lokalplan, vi behandler. Vi mener, det er for højt, 75-80 meter med en lille 30 meters mast ovenpå. Vi mener, det er et brud på Københavns karakteristiske byprofil, som er karakteriseret ved 5-6-etagers huse.

Den skyline, man taler om, der kan etableres med bl.a. det her Rigsarkiv, beskrives og illustreres med et glimrende billede på side 12 i indstillingen. Rigsarkivet vil nemlig indgå på linje med Hotel Scandinavia, skorstenene på Amagerforbrænding, kranerne ved metrobyggeriet – de skal åbenbart stå der ret længe – skorstenen på Serumintitutet, så kommer Rigsarkivet, Grønjordskollegiet, højhuset på Peder Lykkes Vej og Remisevænget. Jo, Rigsarkivet vil passe fint ind i landskabet.

Jeg skal heller ikke lægge skjul på, at vi grundlæggende er imod at hælde offentlige kroner i Ørestaden. Vi mener, at vi gennem skatteprojekterne kommer til at betale mere end én gang for et prestigeprojekt.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 20. maj 1999

Med disse bemærkninger skal jeg slutte herfra.

Ole Hentzen (C): De Konservative kan varmt gå ind for dette lokalplanforslag, som giver mulighed for denne udbygning af KUA. Vi havde også gerne set, at det var blevet et totalt nybyggeri, men det var vi jo ikke bygherrer på selv. Det er jo staten, der ligesom afgør, hvad der nu kan genbruges, og hvad der ikke kan genbruges, og det er en proces, der er i gang. Det muliggør i hvert fald udbygning af KUA.

Det giver også mulighed for denne bygning, som vi tror bliver en værdig, markant, hvad skal man kalde det, profil på den del af Amager. Det bliver meget lækkert, det er jeg overhovedet ikke i tvivl om.

Der er selvfølgelig nogle, der bekymrer sig om skygge. Det gjorde vi også i kvarteret omkring Tivoli, da der skulle rejses et 60 meter tårn. Da var der også store skyggevirksomheder, som virkelig gav problemer. Der var også nogle, der følte, at de fik markante skyggevirksomheder på Islands Brygge, da man ville bygge på den modsatte side af havnen, og sådan nogle ting. Det er selvfølgelig den slags indsigelser, man altid vil få.

Enhedslistens ordfører refererede nogle konservative udtalelser på et tidspunkt, hvor han stadig var ung, i 1997. Vi andre, der har været yngre nogle år tidligere, har sådan set mærket den samme trend i efteråret, nemlig at også tidligere, i 1987, for at gå 10 år bagud, har der været en markant efterspørgsel efter boligenheder ved universitetsårets start. Det er der garanteret også i sommeren 1999, og det vil der være hvert eneste år.

Det er selvfølgelig den her boligtrend, vi har, at de, der nu har bebyggelserne, nødig siger dem op, før de har noget andet, og de nye skal altså gerne være inde pr. 1. september, og derfor bliver der altid nogle måneders slib, hvor man er på herrens mark.

Men vi har aldrig kunnet registrere det på de udeboende, altså forstået på den måde, at de ligesom bor på gaderne ud over denne demonstration i 1997, hvor de slog sig ned i telte, men som vel ikke løste noget reelt boligbehov, men mere havde en demonstrativ karakter. Så det løser altså sig selv.

Vi har oven i købet haft det held, at boligbevægelsen, den altomfavnende boligbevægelse i København, her i 1998 har valgt at stille sin dårlige boligmasse, altså de små, utidssvarende boliger, til rådighed for de unge studerende. Det må vel på et eller andet tidspunkt finde et niveau, hvor det også går op for de unge, at her har boligselskaberne sådan set i princippet sagt, at de er åbne for at tage disse unge ind.

Jeg skal give Mikkel Warming så meget ret, at det endnu ikke har haft nogen som helst effekt. Jeg ved så ikke, om det skyldes boligselskaber eller andre ting. Men jeg ved i hvert fald bare, at der er blevet adgang til en boligmasse, som der ikke tidligere har været.

Der er også sket det i mellemtiden, at kollegier ikke kan bygges mere, hvad Mikkel Warming også udmærket ved. Altså det var jo helt oplagt tidligere at lave kollegiebyggeri i forbindelse med universiteter. Nu er der jo desværre blevet lavet en ny lovgivning, som gør, at man jo ikke kan reservere den slags bebyggelser til dem, der nu skal optages på universiteter. Det ved hr. Mikkel Warming så udmærket.

Det har bl.a. givet de uheldige tendenser, at en hel del af det, der var tidligere, vores kollegier ikke mindst på Amager, jo nu er optaget af mennesker af en helt anden, fremmed herkomst, som er indskrevet til et eller andet dansk kursus og derved opfylder kriterierne for nu at besætte et tidligere kollegieværelse.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 20. maj 1999

Det er klart, det er også med til at fjerne noget af den kapacitet, der tidligere naturligt har været til stede for disse. Det er altså ikke et boligproblem, Københavns Kommune kan løse alene. Der må andre, ikke mindst omegnskommunerne, hjælpe med.

Hvis det hen ad vejen viser sig muligt, og behovet måtte være, og man kan lave reelle kollegiebyggerier meget tæt op ad det nye universitet, ja, så er det oplagt, at De Konservative også er åbne derfor. Men det kræver særlige indskrivningsregler, før vi er med, for vi vil ikke bare have det fyldt op med fremmede, som skal have et danskursus, for så er det et helt andet formål, der skal opfyldes, og så er det en helt anden lovgivning, og så må staten på banen.

Johannes Nymark (A): Nu skal det her ud til høring, og det vil sige, at det er nogle ord med på vejen, som også Mikkel Warming udtrykte det.

De ord, som Socialdemokratiet godt vil give med på vejen, er at sætte en streg under udvalgets tilføjelse, nemlig at vi kræver, at byggeri ud over 1. etape fordrer supplerende lokalplan. I det ligger nemlig vedrørende det højhus, som indgår i 1. etape af en markant og flot del af det samlede projekt, at vi godt vil sikre os imod, at man ødelægger den profil ved allerede nu at give mulighed for, at man klodser nogle andre siloer op ved siden af.

For os er det meget vigtigt, før vi sender det ud, at få understreget, at denne 1. etape skal stå for sig selv, og at vi derefter skal se på en konkret lokalplan, hvis det bliver nødvendigt med en 2. etape.

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Vi går til 2. runde.

Mikkel Warming (Ø): Blot to ting til Ole Hentzen.

For det første forstår jeg, at det erkendte behov for flere ungdomsboliger i København, som Det Konservative Folkeparti erkendte ved sin fremmeste figur i København, daværende boligborgmester Hans Thustrup Hansen, nemlig ved at sige: Vi mangler det, vi går ind for, at det skal bygges – eksisterer nu ikke længere.

Den efterårssæson, som Ole Hentzen refererede til, kunne måske snarere være en 4-årig sæson, nemlig det efterår op til kommunevalget, hvor løfterne måske ligger lige lovlig let på tungen hos i hvert fald nogle partier, når det gælder om at udtale sig, osv.

Vi andre kan godt huske, hvad vi lovede dengang, og det har vi holdt fast i. Det er som sagt ikke første gang, jeg forsøger at spørge til, hvor disse ungdomsboliger er, som der var et meget bredt flertal, skulle man tro talerne ved den lejlighed i denne sal, for blev etableret.

En anden ting til Ole Hentzen er, at jeg synes, det er rimelig plat, tror jeg nok er det udtryk, jeg ville vælge at bruge, at blande folk fra de etniske minoriteter ind i en ungdomsboligdebat, i og med at det, der sker i øjeblikket, er, og det ved Ole Hentzen også udmærket godt, at boligmarkedet er meget ophedet, at priserne stiger, at der er byfornyelse, der forsvinder små lejligheder, osv., osv., osv.

Derved bliver det sværere for folk, der måtte have fået sig et kollegieværelse/ungdomsbolig, at flytte videre derfra, og derved begynder, skal vi sige det gennemtræk, der, jeg var lige ved at sige altid, har været, at gå i stå og har gjort det de sidste par år. Derved sker der det, at man oplever, at ventelisterne til kollegierne, til ungdomsboligerne, vokser markant. Jeg tror aldrig, de har ligget så højt i mellemprioderne, som de gør i disse år.

For det er rigtigt, selvfølgelig er der mange problemer, der løser sig om ikke af sig selv, så dog med meget møje og besvær i det første halve år, man bor i København.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 20. maj 1999**

Men vi står i den situation, at vi har et ophedet boligmarked. Hvis man har forældre, der kan betale en ejerlejlighed, ja så får man ret hurtigt en bolig. Hvis ikke man har det, så kan man håbe, man kommer ind i en ungdomsbolig. Hvis man ikke kan det, så håber man, man har nogle venner, man kan bo ved, osv., osv., osv.

Jeg synes, det er at kamme debatten over at gøre som Ole Hentzen gør og sige, jamen det handler om, at vi skal smide de folk ud af kollegierne. Det gør det da ikke. Det handler da om at sige, jamen når vi kan se, at boligmarkedet ser ud, som det gør, så mangler vi indslusningsboliger, vi mangler et kollegielignende ungdomsboligbyggeri – hvis man nu skal bruge den terminologi – som kan være et sted, og som ville være oplagt at etablere i forbindelse med Københavns Universitet på Amager. Men den debat kan vi jo sikkert tage i høringsperioden.

Jens Johansen (F): Nu skal jeg ikke blande mig i Enhedslistens og den konservative ordførers ungdomsboligdebat, det vil jeg gerne afholde mig fra.

Jeg skal blot undre mig over, at den debat overhovedet kan udvikle sig, fordi det har jo været et erkendt problem, og det er et spørgsmål, der har været behandlet her i Borgerrepræsentationen. Senest i forbindelse med vedtagelsen af Budget 99 rummer denne vedtagelse nogle intentioner omkring byggeri af fleksible boliger i området, som vi her har til behandling.

Nu er det jo en lokalplansag, og det er da naturligt at spørge, hvordan det går med det her. Bakker de partier, der dengang bakkede op om det, stadig væk op om det?

Så vil jeg da gerne sige som Københavns Kommunes medlem af Ørestadsselskabets bestyrelse, at der er nogle problemer med at få realiseret det der byggeri, som vi alle sammen synes skal være derude, så de unge kan få nogle boliger. Fordi der er vedtaget en Pinsepakke, så de private investorer i tværhed ikke vil investere i boligbyggeri af den karakter. Måske der kan investeres i andelsboliger, men det er en type byggeri, som det ikke ligger inden for rammerne af budgetvedtagelsen at få opført i området.

Eller måske kan man overveje, om ikke der skulle opføres et almennyttigt byggeri derude, men det ville så betyde, at budgetparterne, som igen er en af parterne i den ungdomsboligdiskussion, som føres her, og som jo egentlig er en fiktiv diskussion, fordi der jo er enighed om, at der skal være de der boliger for de unge derude i området.

Jeg kan slet ikke forstå diskussionen, og jeg kan slet ikke forstå det konservative standpunkt. Jeg skal blot konstatere, at der er nogle problemer, der er noget, der er sandt til. Om det er De Konservatives hukommelse, ved jeg ikke, men det er i hvert fald processen omkring etablering af de ungdomsegnede boliger, som alle bakker op om, eller i hvert fald bakkede op om senest ved beslutningen om Budget 99.

Ole Hentzen (C): Jeg kan godt leve med, at Mikkel Warming synes, at det er plat at bringe antallet af beboere på vore kollegier ind i billedet, og vel at mærke det antal beboere, som ikke normalt bor på kollegier i forbindelse med studier på universitet.

Men jeg hører samtidig Enhedslisten sige, at de godt vil være med til at oprette kollegielignende ungdomsboliger. Det må jeg jo tage derhen, at Mikkel Warming selvfølgelig ved, at det hedder jo ungdomsboliger nu, desværre, men når Enhedslisten siger »kollegielignende«, så tager jeg det som udtryk for, at det selvfølgelig er noget, der er forbeholdt studerende ved Universitetet.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 20. maj 1999

Hvis vi kan få den garanti fra Enhedslisten og finde flertallet her i salen, så er det da oplagt, at vi også vil være med til at skaffe kollegier ude i Ørestaden omkring KUA, netop for at sikre, at der er gode boligforhold tæt ved universitetet.

Derfor takker jeg for det markante udspil, som vi selvfølgelig tager imod med fremstrakt hånd, fordi det er jo netop det, vi hele tiden har efterlyst, at der ikke sidder nogle uretmæssige boligbenyttere på vores kollegier.

Så kan Mikkel Warming sige, at hele Danmarks boligsituation skal vi løse her i København, og vi kunne bare plastre det til med almennyttige boliger. Det vil vi ikke, og Mikkel Warming ved også, at det vil Borgerrepræsentationens flertal heller ikke.

Men vi vil som sagt godt give den garanti, Mikkel Warming, at hvis der kan skrues det der sammen, så er vi med på at søge staten om at få en kvote til at bygge kollegier/ungdomsboliger med denne indflytningsgaranti, som vi altså kan søge dispensation for at prøve at få, nemlig at det kun er dem, der går på Universitetet, der egentlig kan benytte det. Det ville være uhyggelig lækkert, hvis vi kunne samles om en sådan sag.

Med hensyn til det, der står om de fleksible boliger – jeg tror, det var Jens Johansen, der kom ind på det sammen med Mikkel Warming – er det rigtigt, det står i forliget. Der står mange ting, men der står ikke ungdomsboliger, Jens Johansen, fordi så ville jeg gerne se det ... (*Afbrydelse*). Der står fleksible boliger i den del af Ørestaden, og det står vi da selvfølgelig ved, fleksible boliger, sådan at familierne kan vokse, og det hele er jo alt det, vi drømmer om, netop at få en ny boligtype, som gør det muligt, at vi ikke skal have alt det flytteri, men at man kan gøre det.

Det er jo lækkert, og det vil vi støtte, det står vi fuldt og fast bag ved. Men vi vil ikke have alle dem ind i vores ungdomsboliger, som ikke egentlig har det gamle kollegieformål. Vi vil ikke bygge dem, så klart kan det vel siges, og så behøver vi vel ikke at tærskle mere langhalm på det.

(Kort bemærkning).

Mikkel Warming (Ø): Jeg skal forsøge næsten ordret, så ordret jeg nu kan, at citere Enhedslistens kommunalpolitiske valgprogram. Der skriver vi og har vedtaget: Vi ønsker kollegier, et kollegielignende ungdomsboligbyggeri omkring Københavns Universitet Amager målrettet mod de unge, der flytter til København for at påbegynde en videregående uddannelse. Kort sagt, hvis det er det, Ole Hentzen kan skrive under på, så kan vi også.

(Kort bemærkning).

Ole Hentzen (C): Nu ved Mikkel Warming jo godt fra behandlingen i vores Bygge- og Teknikudvalg, at det kræver nogle særlige indflytningsregler, for at man kan få en sådan dispensation.

Jeg kan kun gentage tilsagnet, at hvis Enhedslisten er med til at ansøge Boligministeriet om, at vi kan få disse dispensationer ved en sådan nyopførelse omkring KUA, så er De Konservative med.

Indstillingen blev godkendt.

F og Ø tog forbehold og ønskede i henhold til planlovens § 24, stk. 2 en kort begrundelse herfor optrykt i forbindelse med offentliggørelsen.

13) 194/99

Indstilling om, at Christians Brygge lukkes for gennemkørende trafik fra og med mandag den 28. juni til og med fredag den 30. juli 1999 på strækningen fra Vester Voldgade til Børs-gade/Knippelsbro, og at afsætningslomme ved "Fisken" ikke flyttes som tidligere vedtaget af Borgerrepræsentationen, idet udgiften hertil på 0,74 mill. kr. er for stor set i forhold til flytningens trafikale fordele.

(Bygge- og Teknikudvalget)

Borgmester **Søren Pind**: Hvis nogen har efterspurgt en sag i aften, så er den der nu, for vi er mange, der spændt venter på dens afgørelse. Det har været en lang og trang gang i udvalget og i Borgerrepræsentationen.

Det 1. »at« tror jeg ikke, der vil være så meget diskussion om. Men det 2. »at« vil nok optage en del sind, og jeg føler behov for at redegøre, særlig for de medlemmer af Borgerrepræsentationen, der ikke er medlemmer af Bygge- og Teknikudvalget, for forløbet af sagen.

Den lomme, man diskuterer, blev i sin tid anlagt for at tjene til afsætning og varelevering til både »Fisken« og Det Kongelige Bibliotek. Imidlertid tager parkerede varebiler i lommen udsynet for de mennesker, der krydser Christians Brygge til og fra arbejde.

For at løse det problem sammen med andre uløste trafikale problemer ved biblioteket nedsatte man i 1997-98 et udvalg med repræsentanter for byggeriet, politiet og Teknisk Direktorat. Det udvalg konkluderede, at den bedste løsning ville være at etablere foranstaltninger, som reducerer hastighedsniveauet på Christians Brygge.

Det er opnået med det projekt, der nu er givet kapitalbevilling til. Midterhellerne og chaussestensbåndene på langs og på tværs af Christians Brygge vil sammen med de snævre kørebaner og byggeriets portvirkning give den – her står godt nok »ønskede«, men jeg vil sige »forudsatte« hastighedsreduktion.

Det nedsatte udvalg drøftede også at flytte afsætningslommen, men afstod altså fra den løsning. Det frygtes, at flytter man lommen, så vil der blot komme ureglementerede standsninger på strækningen og på cykelstien, hvilket ikke vurderes at være mindre farligt.

Afslutningsvis skal jeg påpege, at de partier, der ønsker at flytte lommen af hensyn til trafikikkerheden, nu har en dårlig sag, for lommen er jo anlagt, og såfremt man ønsker at anvende de 750.000 kr. til at flytte lommen, altså på det, man mener er sikkerhedsfremmende foranstaltninger, ja, så er det forvaltningens opfattelse, at man kunne pege på talrige andre lokaliteter, hvor der for 750.000 kr. kunne opnås langt større uheldsbesparelser.

Jeg er godt klar over, at det her ikke er nogen enkel og nem sag. Jeg tror, der er lige så mange holdninger til den, som der er i hvert fald medlemmer af Bygge- og Teknikudvalget. Jeg vil ikke sige borgerrepræsentanter, for så mange har næppe fordybet sig i »Fisken«'s parkeringsproblemer eller Det Kongelige Biblioteks parkeringsproblemer.

Jeg vil dog sige, at jeg efter samtlige politimæssige vurderinger og trafikale vurderinger vil medgive, at det ikke er en særlig god løsning, men det er den bedst mulige. Derfor håber jeg selvfølgelig på Borgerrepræsentationens opbakning til at stemme for indstillingen.

Ole Hentzen (C): Vi har nu fået borgmesterens bemærkninger, sådan som han selvfølgelig skal fremlægge dem. Jeg skal så prøve at fremlægge de bemærkninger, som jeg også kan

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 20. maj 1999

erindre fra det pågældende møde i Bygge- og Teknikudvalget, hvor selvfølgelig de autoritative mennesker fra vores Vejafdeling måtte udtale, at denne løsning ikke var heldig, og at man af trafikmæssige årsager naturligvis gerne havde set, at den lå anderledes. Det kunne ikke være anderledes, end at dette kunne blive et særdeles farligt sted.

Og som nu borgmesteren siger, er det måske ikke et sted, hvor alle for nylig har været; det er jo også en rodeplads dernede indtil videre. Men for os andre, der ligesom kender området som vores, ikke egen baglomme, men i hvert fald så en forlomme, er det klart, at ved at man har en vejstrækning, som man har indsnævret fra 2 gange 2 vejbaner til 2 gange 1, og som samtidig har fået en kurve, hvor forholdene ved udkørsel fra denne lomme er fuldstændig uoversigtelige, vil der ganske simpelt blive nogle situationer dernede, som er så farlige, så vi altså er nogle stykker, der på trods af den økonomiske belastning, som borgmesteren rigtigt påpeger, at det måtte være, ikke kan stemme for forslaget.

Derfor må jeg anbefale Borgerrepræsentationen, at man ikke stemmer for det 2. »at«, og gennem denne tilkendegivelse fastholder Borgerrepræsentationen den allerede vedtagne beslutning om, at denne afsætningslomme skal flyttes. Den skal ikke flyttes af nogle kosmetiske hensyn, den skal flyttes af trafikmæssige hensyn.

Louise Frevert (O): Det er ikke for at trække debatten, men det er blot for at tilkendegive, at Dansk Folkeparti selvfølgelig stemmer for den glimrende indstilling, som er her på nuværende tidspunkt, også fordi der er kommet nogle virkelig, virkelig vægtige argumenter fra Erling Kolding Nielsen, som vi ikke kan se bort fra.

Så vi stemmer for forslaget, og det vil jeg håbe, at andre også vil gøre.

Jens Johansen (F): Jeg skal blot sige, hvad der ikke fremgår af indstillingen, at SF deler det forbehold, som er taget af et antal medlemmer. Det vil sige, at vi ikke kan støtte det 2. »at« i indstillingen.

Mikkel Warming (Ø): Bare meget kort, sådan lidt provokeret af Louise Frevert fra Dansk Folkeparti, fordi for os er der netop på det trafiksikkerhedsmæssige ikke kommet nye oplysninger siden sidste gang, som ikke er så forfærdelig lang tid siden, sagen blev behandlet.

Derfor vil vi stadig væk ved at stemme imod det 2. »at« fastholde, at den afsætningslomme skal flyttes, fordi alt udsynet ved udkørsel vil blive voldsomt meget bedre ved at flytte den, og vi derved forhåbentlig kan undgå de uheld, vi ellers kan være, om end ikke 100 pct. sikre på, så dog være meget bange for sker.

Og på det trafiksikkerhedsmæssige område er der efter vores opfattelse ikke kommet nye oplysninger, der begrundet, at den afsætningslomme ikke skal flyttes.

Louise Frevert (O): Så kan vi blive ved hele aftenen.

Jeg mener ikke, at det er uforsvarligt rent trafikmæssigt. Det er den ene del af sagen.

Den anden er jo, at man også har nogle praktiske funktioner, der skal varetages. Det er jo ikke første gang, vi ser, at Enhedslisten ser bort fra det. Så jeg kan ikke forstå, at Enhedslisten er negativ og kun ser det fra én side, det er trafiksikkerhed. Vi andre ser det fra to sider.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 20. maj 1999

Ole Hentzen (C): Nu havde jeg svært ved at finde ud af, hvad der var den anden side, Louise Frevert kunne se noget fra, men det kan Louise Frevert så komme herop og fortælle mig, fordi det, vi har til behandling, er sådan set den trafikikkerhedsmæssige sag.

Nu kan jeg forstå, at Louise Frevert sådan set kun har fået det ene brev, nemlig det fra Erling Kolding Nielsen. Så kan vi andre da overlade hende det brev, som er et svar på dette brev fra sådan set dem, der egentlig benytter hele »Fisken«, altså de 4 institutioner. De siger sådan set også, at det er fuldstændig idiotisk. Så det er det modsatte.

Derfor har vi sådan set ikke forholdt os til det, men har sagt, jamen vi som by skal sørge for, at det, der foregår på vejene, kan foregå trafikikkert. Og hvis man ikke kan det, så skal man gribe ind som myndighed, og det er det, vi tager stilling til i aften.

Men jeg vil meget gerne høre, hvad den anden side er, Louise Frevert kan se. Det er altid spændende.

Der blev begæret delt afstemning.

Indstillingens 1. "at" blev godkendt uden afstemning.

Indstillingens 2. "at" blev godkendt med 25 stemmer imod 22.

For stemte: A, O, V, P og D.

Imod stemte: F, Ø, C, B og L.

14) 200/99

Forslag til beslutning (stillet af Hanne Nielsen, Karen A. Schmidt og Tanner Yilmaz, A: "I tilknytning til den af Uddannelses- og Ungdomsudvalget iværksatte høring om samtænkning af fritidshjem og skoler pålægges det Uddannelses- og Ungdomsforvaltningen i høringsperioden at gennemføre en række møder med bestyrelser, forældre, elever, medarbejdere og interesseorganisationer.

Formålet med møderne er at give alle, der er omfattet af samtænkningen, mulighed for en grundig information og give mulighed for dialog.

Medlemmerne af Borgerrepræsentationen indbydes til at deltage i møderne."

Karen A. Schmidt (A): Man kan måske godt forledes til at tænke, at et forslag om en møderække i virkeligheden måske er lidt noget pjat. Men sådan som vi ser det, er det absolut ikke det, der er tilfældet. Det, der er tilfældet, er, at man skal tage stilling til: Vil man tage en dialog, eller vil man ikke?

Den 24. april fik Socialdemokratiet på Uddannelses- og Ungdomsudvalgets møde de øvrige udvalgsmedlemmers tilladelse til at sætte et ekstra punkt på dagsordenen. Punktet var netop dette forslag om en møderække, der skulle sættes i værk i forbindelse med samtænkning.

Intentionerne var klare nok: Socialdemokratiet ønskede en åben dialog og en lokal debat. Den lokale dialog er dødsdømt påkrævet i denne sag, fordi de københavnske folkeskoler er så forskellige. Der er forskellige lokalemæssige forhold, og derfor kan samtænkning tænkes at foregå på et hav af forskellige måder.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 20. maj 1999**

Forslaget blev imidlertid nedstemt af alle andre partier i udvalget. Men at man står alene med et synspunkt, behøver jo ikke altid at betyde, at man tager fejl. I dag kan vi da også se, at der er flere, der gerne vil være med, når det gælder om at være dem, der er gode for dialogen.

Den 24. april sprang udvalget ikke over, hvor gærdet var lavest. Udvalget sprang nemlig slet ikke over, men blev stående med armene over kors og sagde: Vi vil ikke, vi vil ikke i dialog, vi vil ikke debat, vi har ikke tid.

Det kom som noget af en overraskelse, at F og Ø stemte imod. De to partier har ellers, synes jeg, måske nok nogle gange for vane at påstå, at de alene tager medindflydelse og lokaldemokrati alvorligt.

Enhedslistens forslag om lokaldemokrati blev på mødet den 24. april kogt ned til, at 1.100 mennesker skulle inviteres til et stormøde, hvor 1.100 mennesker så kunne lade den frie debat udfolde sig.

Mødet blev holdt den 10. maj, og der var – ikke overraskende – mange, der blev væk. Skolebestyrelser og bestyrelserne ved fritidshjemmene havde godt læst i kortene, at 1.100 mennesker i en debat, hvor alle skal have mulighed for at præge debatten, var omsonst. 300-350 mennesker kom dog alligevel til mødet, og da det sluttede kl. 22, var talerlisten med folk, der havde bedt om ordet men ikke havde fået det, da også alenlang.

Som jeg ser det, opfattede folk mere stormødet som frustrerende end som gavnligt. 1.100 mennesker i en studiekreds må efter dette stormøde måske nok siges at være lige i overkanten.

At Socialdemokratiet blev nedstemt i udvalget, og at stormødet langt fra indfrie de folks forventninger, er grunden til, at vi i dag har stillet dette beslutningsforslag.

Allerede den 20. april var det min opfattelse, at F og Ø spillede med fordækte kort. Det var ikke, fordi man ikke havde tid til at mødes med skoler og fritidshjem lokalt, at man stemte nej. Derimod stemte man nej, fordi man ikke ønskede debatten.

Per Bregengaard kritiserede i sin politiske beretning for U & U-udvalget af 1998, at Socialdemokratiet flere gange har skiftet synspunkt i forskellige sager. Nu er det så Ø's tur. Nu vil Enhedslisten gerne stemme for Socialdemokratiets forslag, hvis bare høringsfristen forlænges.

Det var Socialdemokratiet, der i sin tid fremsatte forslag om, at høringsfristen overhovedet skulle forlænges fra den 3. juni, som forvaltningen på mødet mundtligt foreslog, at den skulle være. Socialdemokratiet stillede forslag om at få forlænget høringsfristen, og det fik vi gjort til den 4. august. Det vil sige, at der altså er tale om en høringsfrist på 16 uger.

Nu vil F og Ø så endnu en gang gøre alting endnu bedre. Det er overbudspolitik, som vi kender den bedst, og som vi efterhånden er ved at være usandsynlig trætte af. Sidst vi havde fornøjelsen af overbudspolitikken, var under budgetbehandlingen, hvor F og Ø manglede 1½ mill. kr. i deres budgetforslag.

Hvor må det være nemt og bekvemt at føre en sådan overbudspolitik, men ærlig er den ikke.

F og Ø forsøger nu at score billige point ved at foreslå høringsfristen forlænget. For i dag præcis en måned siden havde F og Ø muligheden for at stemme for selv samme forslag, som er på bordet i denne debat. Og jeg kan da godt være ærgerlig over, at den måned er gået, for det giver kortere tid til at planlægge og gennemføre møderne.

Som jeg ser det, er der nu en måned, til skolerne holder sommerferie, og selv om det ikke er lang tid, så kan forvaltningen i morgen sende indbydelser ud, og på den måde vil der være minimum 2 ugers indkaldelse, til det første møde i møderækken skal afholdes.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 20. maj 1999

F og Ø's spil i denne sag er et spil for galleriet, et forsøg på at forpurre den lokale debat, som Socialdemokratiet ønsker.

Men det allermest morsomme og faktisk nærmest vanvittige i F og Ø's forslag er, at en forlængelse af høringsfristen vil indebære, at skoler og fritidshjem slet ikke kan blive hørt i sagen overhovedet.

Sagen er nemlig den, at i det budgetforlig, vi sidste år indgik, står der, at vi vil arbejde for, at samtænkningen skal medtænkes i Budget 2000. Med en høringsfrist for samtænkningen til den 15. september kan behandlingen i udvalget først blive den 29. september, og samtænkningen vil således først kunne komme til politisk behandling i BR efter vedtagelsen af budgettet. Det vil faktisk betyde, at skolernes høringssvar slet ikke vil kunne indgå i den politiske behandling.

Det vil vi ikke. Vi vil nemlig godt høre, hvad skolerne har at sige i denne sag. Det var aldrig Socialdemokratiets hensigt, da vi fik forlænget høringsfristen, ikke at give tid til debat. Det var lige præcis det, vi gjorde, og det er det modsatte, F og Ø nu gør.

En forlænget høringsfrist betyder altså ikke bedre muligheder, men præcis det modsatte. At stemme for høringsfristen bliver derfor en stemme på noget skindemokratisk.

Et sidste suk er over de borgerlige, de borgerlige partier, der også stemte imod vores forslag den 20. april. Argumentet med ikke at have tid holder simpelt hen ikke. Jeg er overbevist om, at alle borgerlige, der sidder i udvalget, godt kunne have fået en stand-in til et par af møderne.

Charlotte Wieth-Klitgaard (F): Ja, ja, argumentet med ikke at have tid. Borgmester Per Bregengaard og jeg var i Vanløse i går indbudt til paneldiskussion tillige med resten af U & U-udvalget af bekymrede forældre til børn uden klubpladser. Louise Frevert fra Dansk Folkeparti havde meldt afbud, mens resten af udvalget glimrede ved sit fravær og mangel på afbud.

I lyset af alle de tomme stole i går forekommer dette beslutningsforslag fra Socialdemokratiet om de mange møder med indbudte BR-medlemmer i bedste fald skinhelligt, i værste fald hyklerisk.

Da et nærbeslægtet forslag var til behandling i U & U-udvalget, var der i hvert fald ikke meget lydhørhed for mindre partiers vægren ved de tidkrævende møderækker over kort tid. Socialdemokratiet så ingen problemer i at skulle deltage i de mange møder.

Stormødet forekom sikkert mange frustrerende, men det var nok fordi I havde foregrebet begivenhedernes gang og på forhånd vedtaget morgenåbning på skolerne i stedet for på fritidshjemmene og dermed underkendt høringsprocessen på et væsentligt punkt, en væsentlig del af samtænkningen mellem skoler og fritidshjem. Ja, så bliver hele baggrunden for dette forslag altså mere lunken end godt er.

Men selv om dette muligvis kun er en charmeoffensiv fra Socialdemokratiet for at flytte fokus fra fordums høringsfadæser i forbindelse med overbygningsskolerne og et lidet populært samtækningsprojekt, så smider man jo heller ikke et godt maleri ud, blot fordi rammen er noget juks.

Tanken, substansen i forslaget, er sympatisk og god, for dialog og information er godt, og mere dialog og mere information ofte bedre.

Derfor støtter SF forslaget under forudsætning af, at ændringsforslaget fra SF og Enhedslisten vedtages. For skal bestyrelser og forældre, elever og medarbejdere og interesseorganisationer have reel mulighed for at indarbejde de informationer og udnytte den indbyrdes

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 20. maj 1999

dialog, så kræver det, hvad udbyttet af denne foreslåede møderække jo gerne skulle være, altså lidt mere tid, end der var afsat til høringen, før dette forslag kom på bordet, hvad også de henvendelser, vi har fået fra Skole og Samfund, fra Københavns Forældre Organisation og fra Østerbro Bydelsråd, peger på.

Det er nemt at bevise, at jeg tager fejl i mine betragtninger omkring bevæggrundene for dette forslag. Ved at stemme for SF's og Enhedslistens ændringsforslag viser I politisk vilje til at skabe den bedst mulige ramme for høringsprocessen, en høringsproces, der er så vigtig med tanke på de brud med gængs politik på fritidshjemsområdet, som samtænkningen mellem skoler og fritidshjem lægger op til.

Borgmester **Per Bregengaard**: Jeg synes altså, at Charlotte Wieth-Klitgaard lyder lidt sur. Hun er sgu næsten lige så sur som Socialdemokraterne.

Jeg må sige, at Socialdemokraterne har lavet et enormt godt forslag, det er det, med den her møderække. Der er ikke rigtig sat noget antal på i forslaget, men jeg går ud fra, at det er mindst 10 møder, som var forslaget i udvalget.

Jeg vil sige generelt, at Socialdemokratiet har mange gode forslag i udvalget, og jeg er meget glad for den demokratiske fase, som Socialdemokratiet er gået ind i.

Jeg vil dog sige om det her med budgettet, at ud over, hvad budgetforliget gav, har vi altså mere end 1½ mill. kr. på vores liste, som vi gerne vil have, men det er en anden sag.

Jeg må dog sige til Socialdemokratiet, at det var ikke sådan, at Enhedslisten og SF ønskede at forbyde lokale møder. Spørgsmålet var, om det var forvaltningen, der skulle lave dem, eller om folk selv skulle lave dem, og i det omfang, de havde brug for det, kunne de invitere forvaltning og politikere. Så vi vil ikke forbyde lokale møder. Vi har jo faktisk opfordret til, at det skulle man lave, det så vi meget gerne.

Men dengang det var til behandling i udvalget, havde jeg måske en lidt anden opfattelse end i dag. Der var hensynet til de små partier, som jo ikke kunne stille sådan i løbet af 14 dage og dække 10 møder. Det er vel stadig væk et relevant hensyn.

Jeg må også sige som min opfattelse af mødet på Sankt Annæ, hvor der møder 350 mennesker op, det er faktisk 30 pct. af de indbudte, at det synes jeg egentlig er ret fint af bestyrelserne for fritidshjem, skoler, faglige organisationer osv.

Så jeg synes, at denne sag sagtens kan bære, at man tager en lokal runde. Jeg tror, også ud fra erfaringerne på Sankt Annæ, at engagementet i denne sag er så stort, så man skal tage den her møderække.

Problemet er jo så tiden. Karen Schmidt mener, at forvaltningen kan ordne det hele med de her 10 møder i morgen. Det er en meget effektiv forvaltning, jeg har. Jeg vil ikke garantere for, at de kan gøre det, og der er pinsemandag, men i hvert fald på tirsdag må det hele være klappet og klart.

Man skal jo så have vel mindst en uges frist, det er vel det mindste, man kan give folk, til at møde op til de her møder. Og sommerferien begynder vel der i weekenden den 18.-20. juni. Så er det, jeg kigger på min kalender, og den 16. juni og 17. juni er der BR-møder, så der kan vi vel dårligt møde op derude. Den 10. juni er EU-valg, og jeg ved også, at der er en hel del herinde, der skal tælle brevstemmer op den 9. juni, så der kan vi vel heller ikke rigtig møde op.

Den 7. juni er det sådan, så Frie Børnehaver i denne anledning har inviteret udvalget til møde om sagen, så den 7. juni kan vi nok heller ikke komme.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 20. maj 1999

Den 2. juni er der berammet et møde, hvor Indre Østerbro Bydelsråd har inviteret os til at komme, så der kan vi heller ikke lave de her bydelsdækkende møder. Den 31. maj er udvalget inviteret på rundtur og se på klubber ude i Nordvestområdet.

Tilbage har vi den 1. og den 3. og den 8. og den 14. og 15., det er 5 møder. Der har vi altså også nok at lave de første 14 dage i juni.

Derfor er det eneste logiske jo sådan set at udskyde høringsfristen til den 15. september, fordi det er jo ikke nok at holde møderækken op til sommerferien. Det skal jo også være sådan, så institutionerne og skolerne skal kunne nå at udarbejde deres høringssvar, inden de går på sommerferie. Det må de også ligesom have lidt tid til. Så jeg synes, vi skal udskyde det.

Karen Schmidt var meget bekymret for det med budgettet. Det kunne jeg godt tænke mig at høre lidt mere om. Hvad er det, Socialdemokraterne har i ærmet til det her Budget 2000, som vi lige har færdigbehandlet i udvalget? Altså hvad er det for nogle nye elementer, som skal ind, som gør, at man ikke kan behandle den her samtænkning sammen med budgettet? Det kunne jeg tænke mig at vide.

Jeg ved godt, der er de 3 mill. kr. i forbindelse med morgenlukningen, hvor Socialdemokratiet viser sit store demokratiske sindelag ved at sende noget til høring og så tage besparelsen ved en morgenlukning, som er til høring. Det ved jeg godt, den står i vejen, men de der 3 mill. kr. kunne vi jo nok ordne med IT, sådan som der var lagt op til.

Men jeg synes, det er et godt forslag, og hvis Socialdemokratiet mener det seriøst, så må de udskyde den der høringsfrist; ellers er det fuldstændigt pip.

Louise Frevert (O): Det er en meget, meget, meget stor sag det her, det er efterhånden gået op for os alle sammen.

Til gengæld er jeg meget glad for, at Per Bregengaard kunne opsummere vores alle sammens tidsplan, så vi ved, hvad vi skal. Specielt har de, der sidder i 2 udvalg, jo et problem, for så er der slet ikke nogen dage tilbage. De andre 5 dage har jeg allerede opbrugt i F & A plus det andet.

Det her lugter for mig simpelt hen af dårlig samvittighed, og det var afslutningsvis det, Per Bregengaard talte om. Socialdemokraterne sætter helt principielt 3 mill. i besparelse på morgenlukningen og sender det bagefter ud til høring.

Det er ikke demokratisk, det er simpelt hen ikke i demokratiets ånd at gøre den slags ting. Du lover noget, du tager, og bagefter siger du, jamen vi skal nok se på det. Nej, man vil ikke se på det. Tingene er faktisk bestemt på forhånd.

Så hele det her, som Karen Schmidt ganske rigtigt sagde, er faktisk noget pjat. Ja, det er rigtigt, fuldstændig sandt. Det her er noget fuldstændigt pjat, dårlig samvittighed, og det virker også, som om det er en provokation fra Socialdemokratiet, fordi nu skal de altså virkelig prøve at være gode venner med både forældre, børn og skoler og pædagoger og hvad der ellers er.

Men jeg vil nok sige, at det virker ikke særlig plausibelt for hverken børn, forældre, pædagoger, organisationer eller alt muligt andet, at man ikke kan varetage og ordne en så lille ting som det her i et udvalg. Vi havde rent faktisk afklaret det, troede vi andre, indtil I pludselig fandt ud af at stille sådan et forslag. De her småting er noget, man skal afklare i et udvalg. At bruge om lidt en time på sådan en diskussion, undskyld mig, det er ikke betænksomt.

Per Bregengaard talte om, at man brænder for sagen. Ja, men man kan altså også brænde så meget for en sag, så man brænder fuldstændig op, så man ikke kan komme ud og tjene

Mødet 20. maj 1999

penge. Jeg mener, vi er altså ikke politikere på fuld tid. Og der er også nogle, der har et privat, liberalt erhverv, som vi også skal passe.

Så det vil være fuldstændig umuligt at komme til hele den møderække, som Socialdemokraterne har foreslået. Jeg ved ikke, om Socialdemokraterne lever i en anden verden, hvor der er 48 timer i døgnet, men jeg lever altså ikke i Utopia, jeg lever her, hvor der kun er 24 timer.

Bente Frost (V): Den dag vi før udvalgsrådet blev præsenteret for Socialdemokraternes idé om at lave sådanne lokale møder, syntes jeg egentlig, det var en smadder god idé. Det er jo vigtigt, at vi diskuterer ude i lokalområderne, og netop i denne sag, hvor der er så store modsætninger imellem de forskellige grupper og politikere, er det utrolig vigtigt, at vi kommer ud og kommer i den lokale dialog.

Vi kommer så til mødet, og der bliver fremlagt et forslag fra Per Bregengaard om et stormøde. Først blev jeg lidt sur over det, fordi jeg syntes, det var ligesom sådan, nå ja, men jeg havde egentlig den der store ideologiske tanke om, at vi skulle ud og snakke i lokalområderne.

Men ved nærmere eftertanke fandt jeg ud af, at det kan jo slet ikke lade sig gøre. Der er 65 skoler, tror jeg, i København, og det, vi alle sammen ved i udvalget med hensyn til denne samtænkning mellem skoler og fritidshjem er, at der ikke vil være to skoler, der ligner hinanden i den måde, den samtænkning skal foregå på, hvis den skal foregå, hvad jeg meget håber den skal. Det vil sige, at det er noget med 65 møder ude i lokalområderne, og så kunne der jo være nogle enkelte fritidshjem, der hverken hørte til på den ene eller den anden skole.

Så begyndte jeg at tænke på min kalender, og jeg synes, Per Bregengaards opremsning af vores datoer indtil sommerferien var meget betegnende for, hvad det her vil gøre. Jeg vil da også indrømme, at så vidt jeg erindrer, var Socialdemokraternes oplæg, at vi skulle holde 10 lokale møder.

Vi blev så enige om, at vi gik ind for stormødet, og Socialdemokraternes forslag blev stemt ned. Men det blev dog sagt i indstillingen, det blev sendt ud til høring, at det var vigtigt, at man holdt lokale møder rundt omkring, fordi det her var sager, der skulle diskuteres på det lokale plan.

Vi kom så til det her fine møde på Sankt Annæ Gymnasium. Jeg tæller ikke så godt, men jeg synes altså ikke, jeg nåede til så mange mennesker, men det kan da godt være, jeg har overset et par stykker. Men i hvert fald mødte der 2 socialdemokrater op, og jeg mener, der manglede 8 på talerlisten. Hvis der nu kun havde mødt 1 socialdemokrat op, hvad der er normalt til sådan nogle panelmøder, så havde vi måske kunnet få tid til at høre på alle talerne.

Men jeg ved ikke, på en eller anden måde har jeg det dødsvært med det her forslag, fordi det ligesom er, som det også fremgår, når Socialdemokraterne skal tale om de der besparelsesforslag, de nu er med til at stille rundt omkring, at man er så ked af, at man skal være med til at træffe nogle beslutninger, hvor man skal spare, og så prøver man at snakke udenom og stille paradeforslag osv. og love en masse andre goder. Det er ikke sagen. Når man har lavet nogle aftaler politisk, så må man stå ved dem og også stå ved, hvad de aftaler koster.

Der vil jeg henvise til Winnie Berndtsons tale om fysioterapeuter. Det var jo fuldstændig korrekt. Resultatet af det forslag og resultatet af de forslag, der bliver stillet, om samtænkning af skoler og fritidshjem, er jo bl.a., at de skal have nogle flere penge, så vi kan lave flere af de fritidshjemspladser, vi mangler, men at vi samtidig mener, at det skaber en større kvalitet i det liv, børnene skal have på skoler og fritidshjem.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 20. maj 1999

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Så går vi til 2. runde, og det er Karen Schmidt. Jeg skal gøre Karen Schmidt opmærksom på, at taletiden blev overskredet i 1. runde, så der er 4 minutter tilbage.

Karen A. Schmidt (A): Nu fik vi så Per Bregengaards opridsning af alle de møder, vi har, og hvor travlt vi har. Men udvalget består af 11 mennesker, og jeg er ganske overbevist om, at samtlige 55 borgerrepræsentanter, der sidder herinde, godt kunne påtage sig for deres partigruppe at tage ud og repræsentere partiet til nogle af de her møder. Det er altså ikke kun de 11 mennesker, der sidder i udvalget, der kan komme.

Til Per Bregengaard vil jeg sige, at hvad der står i budgettet, er jeg ganske overbevist om, at Per Bregengaard garanteret allerede har læst, så det har jeg slet ikke tænkt mig at kommentere yderligere.

Med hensyn til morgenåbning er den kun en del af det, der er til høring. Jeg vil smaddergerne tage debatten om morgenåbning, jeg vil smaddergerne tage debatten om det fornuftige i det. Er det virkelig fornuftigt, er det virkelig for børnenes skyld, at de skal møde op i et fritidshjem i regntøj og flyverdragt, eller hvad vejret ellers tilsiger, for at være der en halv time og så skulle videre?

Jeg synes, at morgenåbning på skolerne er det rigtige. Men jeg synes, at den debat må vi hellere spare BR for ...

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Ja, det ville jeg lige sige, Karen Schmidt, for det er ikke her, den skal tages.

Karen A. Schmidt (A): Tak for irettesættelsen.

Til Louise Frevert vil jeg bare sige, at nu er Louise Frevert jo ellers i den heldige situation, at hun ikke er alene fra sit parti i udvalget. Jeg er da sikker på, at Åge Pedersen og mange andre gode kræfter i Dansk Folkeparti også kunne komme ud og hjælpe til ved møderne.

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Så er det Per Bregengaard. Jeg skal også gøre Per Bregengaard opmærksom på, at taletiden nu er 4 minutter ... åh nej, undskyld. Per Bregengaard er borgmester, så der er mere tid.

Borgmester **Per Bregengaard**: Jeg synes, Karen Schmidt var lidt ulden i munden, fordi det der med budgettet kunne jeg selv læse. Det har jeg læst, og jeg efterlyser altså stadig væk: Hvad er det i den her samtænkning – på nær de 3 mill. kr. omkring morgenåbningen, fordi den besparelse har Socialdemokratiet udmeldt i budgettet – det er så drønvigtigt, at vi får ordnet, inden vi forhandler budgettet færdigt? Fordi der står ikke noget om det i det budget, vi har vedtaget, på nær de der 3 mill. kr. Så hvorfor er det så vigtigt?

Ved at udskyde fristen imødekommer man jo bl.a. Mari Helene Kristiansen, socialdemokratisk formand for Børne- og Ungdomsudvalget på Indre Østerbro, som gerne vil have udskudt det, som åbenbart er lige så uansvarlig og har lige så meget pip, som jeg har. Altså det er jo et ønske fra hende, og hun er da også ansvarlig omkring budgettet og kender det. Og der ligger en anmodning fra Skole og Samfund og Københavns Forældre Organisation.

Mødet 20. maj 1999

Hvorfor kan man ikke imødekomme et bydelsråd og nogle organisationer i at udskyde de her ting?

Charlotte Wieth-Klitgaard (F) og Per Bregengaard (Ø) stillede følgende ændringsforslag: "Høringsfristen forlænges til 15. september, idet møderækken kun giver mening i arbejdet med høringssvarene, hvis skoler og fritidshjem også kan arbejde med forslaget efter sommerferien."

Ændringsforslaget blev forkastet med 27 stemmer imod 18.

For stemte: F, Ø, B og P.

Imod stemte: A, O, V, C og D.

Undlod at stemme: L.

Beslutningsforslaget blev herefter forkastet med 30 stemmer imod 14.

For stemte: A og P.

Imod stemte: F, Ø, O, V, C, L og D.

Undlod at stemme: B.

15) 209/99

Forslag til beslutning (stillet af Hamid El Mousti, Winnie Berndtson og Sif Holst Pedersen, A):

"Der indstiftes en miljøpris for Københavns Kommune på 25.000 kr. Miljøprisen uddeles hvert år til en enkeltperson, virksomhed, selskab, organisation, forening eller institution, der har stillet forslag om eller gennemført miljøfremmende foranstaltninger af særlig karakter i Københavns Kommune. De nærmere retningslinier for uddeling m.v. fastsættes af Miljø- og Forsyningsudvalget og Økonomiudvalget i fællesskab."

Hamid El Mousti (A): Jeg vil ikke trætte jer med en lang tale. Eftersom vi skal hjem, vil jeg være meget kortfattet.

Vi mener i Socialdemokratiet, at det er vigtigt at få en miljøpris, der kan tildeles folk, der tænker kreativt, som Lars f.eks., på at forbedre vort fælles miljø. Vi håber, at en sådan pris vil få mange gode og brugbare forslag på banen. Vi håber også, at vi kan se initiativer eller forslag, der f.eks. kan få bilister til at blive miljøbevidste bilister, eller til at få pendlere til at benytte den offentlige trafik, eller metoder, der kan bruges til at nedsætte energiforbruget eller spare på vandet.

Kort sagt, vi vil gøre København til verdens bedste og mest miljørigtige by at leve i. Vi vil gerne slå fast, at København er Europas miljøhovedstad.

Helle Sjelle (C): Miljøet er noget, vi skal arbejde for, så vi også har en ren planet at tilbyde de fremtidige generationer.

Det er et stort arbejde, og vi må erkende, at vi er kommet sent i gang. Derfor har vi brug for gode ideer til løsning af de mange miljøproblemer, der er. Gode ideer skal selvfølgelig opmuntres og belønnes, og det kan de blive igennem en miljøpris som denne.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 20. maj 1999

Prisen skal så til gengæld være en gulerod for miljørigtige tiltag. Javel, men de københavnske skatteborgere skal bare ikke se deres penge forsvinde i den blå luft. Jeg frygter, at det forslag, vi behandler her i dag, let kan ende med, at miljøprisen kan uddeles til institutioner, organisationer eller private, der blot er kommet med løse forslag til miljøfremmende foranstaltninger uden skyggen af bevis for, at deres idé kan gennemføres.

Vi skal selvfølgelig ikke belønne urealistiske fantasifostre, men derimod levedygtige og konkrete projekter. Men jeg synes nu også godt, at vi selv kunne være lidt fantasifulde og kreative, når vi nu indstifter en ny pris. Jeg mener, det kunne være en god idé at belønne projekter, der også har en positiv indvirkning på andre sektorer i samfundet end lige netop miljøet. Det kan f.eks. være projekter, der skaber arbejdspladser, eller projekter, der giver økonomisk overskud, eller som på anden vis indeholder et element af merværdi.

Derfor synes jeg, man skal gennearbejde dette forslag noget mere, således at vi også får en miljøpris, som Københavns Kommune kan være stolt af, fordi den er handlingsorienteret, samtidig med at den er visionær og nyskabende. Det er baggrunden for det forslag, som vi har stillet.

Rikke Fog-Møller (Ø): Da jeg læste dette forslag, så tænkte jeg: Hvorfor? Hvorfor nu det her? Skal vi belønne folk, som har gjort noget for miljøet, eventuelt fået nogle fonde til det eller et eller andet, så de kan få 25.000 kr. oveni – bang? Nej, o.k.

Der er mange ting i dette forslag, der trænger til en grundig gennearbejdning. Hamid El Mousti siger, at 25.000 kr. er det rigtige beløb at give til at få gang i miljøet – kom så folk, nu skal der ske noget. Men så kunne man jo sige: Jamen hvorfor så ikke 100.000 kr., hvorfor ikke 4 miljøpriser, køre derudad altså?

Jeg synes, dette forslag bærer præg af at være rystet ud af ærmet, fordi der skal komme til at stå »miljø« i en overskrift et eller andet sted, for at sige det groft.

Men jeg glæder mig til, at vi kan prøve at behandle det og se, om vi kan få et eller andet ordentligt ud af det i Miljø- og Forsyningsudvalget.

Borgmester Søren Pind: Må jeg ikke først have lov til at komplimentere den konservative ordfører. Vi i Venstre er meget glade for, at Det Konservative Folkepartis ordfører ikke vil være med til at støtte ulevedygtige og ukonkrete miljøprojekter.

Derudover vil jeg sige, at vi føler, at mange ting i dette forslag kan belyses nærmere. Vi synes f.eks., det vil være stærkt betænkeligt, hvis der i forbindelse med dette forslag blev åbnet op for, at borgerrepræsentanter kunne modtage den pågældende pris. Og der er en række forhold, der kunne undersøges nærmere.

Så derfor vil vi foreslå sagen henvist til Miljø- og Forsyningsudvalget, hvor man kan behandle den grundigt og i dybden og give den fornødne eftertanke til at finde levedygtige og konkrete forslag, der fortjener at blive belønnet.

Lars Rimfalk Jensen (B): Nu var borgmester Søren Pind jo så flink, så han henviste til det, ellers ville jeg have sørget for det, fordi jeg synes ikke, at vi direkte kan stemme om det her i dag.

Til gengæld vil jeg sige af hensyn til, at Det Radikale Venstre ikke sidder i Miljøudvalget, at vi synes, at det forslag, der ligger fra De Konservative, om ændringer, så det bliver lidt mere konkret, at det ikke kun bliver et spørgsmål om, at man netop kan stille forslag, men at

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 20. maj 1999

de miljøpriser, vi skal uddele, eller rettere sagt den ene miljøpris, vi skal uddele om året, selvfølgelig skal være noget, der er noget konkret bag ved.

Så synes jeg, det er lidt mærkeligt, at den får en meget ublid medfart fra nogle personer, når man tænker på, at det er én miljøpris, og det er sølle 25.000 kr. I forhold til, at vi har siddet og snakket om kulturfond, og hvad vi ellers har snakket om, andre ting og sager her, så synes jeg, det er på tide, at vi også begynder at støtte, at miljøet og det at folk begynder at tænke på miljøet i København, også kan være med til at blive belønnet.

Så ved dette forslag skal man mere benytte sig af, at det er tanken, der ligger bagved, netop at vi skal gøre det inspirerende for nogle at tænke på miljøting her i København, og at vi som følge deraf ikke har noget imod at lave en gulerod for dem.

A. Benhaddou (D): Det kan godt virke, som Enhedslistens ordfører heroppefra sagde, at forslaget var uigennemtænkt. Men det er altså også utrolig svagt, har jeg også opdaget i mine forslags indstillinger her i BR. Det er ikke altid, man får det hele med, og derfor synes jeg, det er helt i orden, som Venstres Søren Pind sagde heroppefra, at den må sendes tilbage til udvalget for nærmere behandling.

Det eneste, jeg kan sige, er, at intentionerne er gode nok. Det er at fremme miljø og kampen om at få denne pris. Det eneste, jeg bare synes ud fra dette forslag, er, at 25.000 kr. virker som et lille prisbeløb for mig. Jeg havde gerne set det som et større beløb, fordi det virker lidt fladt, hvis en virksomhed skulle gå ud og kæmpe om en pris for at få 25.000 kr.

Lad os få det beløb højere op, og det kan vi gøre ved at få dette forslag til en nærmere behandling i Miljø- og Forsyningsudvalget og så få noget go, noget guf i dette forslag, så det bliver noget, som alle virksomheder vil kæmpe for at få, noget, der vil være en ære i at få denne miljøpris og ikke bare sølle 25.000 kr. ...

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Selv om aftenen lakker mod enden, så er der stadig væk mulighed for at tale uden for dette rum om ikke så længe. Winnie Berndtson ... undskyld, Lars Hutters. Jeg beklager meget, at jeg overså Lars Hutters.

Lars Hutters (L): Ja, det er rigtigt. Men jeg synes alligevel, efter at have hørt på debatten her i aften på dette punkt, at den har været interessant.

Der har selvfølgelig været kritik af Socialdemokraternes forslag, men der er ikke nogen som helst tvivl om, at der er opslutning bag ved det. Så er spørgsmålet, hvordan den konkrete udformning bliver i Miljø- og Forsyningsudvalget, hvor jeg selv sidder.

Men jeg vil godt til Socialdemokraterne sige: Godt gået. Det er helt rigtigt set, hvis der skal være en miljøpris.

Winnie Berndtson (A): Man kan jo vende og dreje det, som man vil. Under alle omstændigheder vil der jo blive en udvalgsbehandling, hvis man beslutter forslaget, fordi retningslinjerne for, hvem der kan modtage, hvornår det skal uddeles og alle de her ting, under alle omstændigheder skal fastsættes nærmere i udvalget.

Så vi har såmænd ikke noget mod, at man henviser hele sagen med de meget positive tilkendegivelser om, at partierne er enige om, at der skal være en pris. Så kan vi sikkert også nok blive enige om, hvad grundlaget for den skal være.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 20. maj 1999

For at der ikke skal være nogen misforståelser, så vil jeg gerne sige til Rikke Fog, at grunden til at vi stiller dette forslag er, at vi har en baggrundsgruppe i partiet, som arbejder på miljø- og forsyningsområdet, som har syntes, det var vigtigt, at der ikke kun var fine og fornemme miljøpriser til store firmaer belønnet af store fonde, men som syntes, det var vigtigt, at der også var til nogle almindelige mennesker, som lavede f.eks. regnvandsopsamling på deres tag eller multitoiletter i gården, eller hvad de nu kunne finde ud af.

Det er baggrunden for, at vi har stillet forslaget, og det er baggrunden for, at det ikke er færdigbearbejdet, men vi foreslår, at det kloge udvalg udarbejder retningslinjerne.

Borgmester **Bo Asmus Kjeldgaard**: Jeg skal kun sige, at det er et udmærket forslag, Socialdemokratiet her har stillet. Jeg vil foreslå, at vi stemmer det igennem direkte, fordi der ligger i det her, at Miljø- og Forsyningsudvalget og Økonomiudvalget i fællesskab skal fastsætte de nærmere retningslinjer.

Så forslaget om først at udvalgshenvise det og så have det tilbage osv., synes jeg ikke er en særlig god idé. Lad os vedtage det her, og så fastsætter vi de nærmere retningslinjer.

A. Benhaddou (D): Jeg synes, det skulle i udvalg, netop fordi der er et ændringsforslag fra De Konservative. Jeg tror, det vil være utrolig svært for os her i aften at vedtage teksten, som den står der.

Lad os få det tilbage og så vedtage det i dets helhed, for jeg tror, at der er en positiv stemning for dette forslag. Lad os bare få det i udvalget og få en ordentlig tekst på, som vi alle kan stå inde for. Det synes jeg er endnu bedre, end at vi sidder her i aften og skal tage hurtige beslutninger om, om vi skal stemme for De Konservatives eller Socialdemokraternes tekst.

Helle Sjelle (C): Jeg skal bare gøre klart, at vi fra konservativ side ikke ønsker at stemme om forslaget her og nu, men ønsker en udvalgshenvielse med de ændringsforslag, som vi er kommet med.

Borgmester **Søren Pind**: Jeg vil sige til borgmester Bo Asmus Kjeldgaard, at med den kompetence, der unægtelig er i Miljø- og Forsyningsforvaltningen og i Miljø- og Forsyningsudvalget, så synes jeg, det er vigtigt, at ideerne får frit løb, og at diskussionerne i udvalget bliver kendt, og at der ligesom bliver en dybtgående drøftelse.

Jeg må sige, at det er selvfølgelig lidt skuffende, at formanden ikke har den tilstrækkelige tillid til sit udvalg til, at man kan behandle tingene på den facon. Men jeg er sikker på, at hr. Bo Asmus Kjeldgaard, når sagen bliver forelagt i udvalget, vil nyde at give det en grundig og saglig og fagligt forsvarlig sagsbehandling.

Så jeg vil godt have lov til at ønske miljøborgmesteren held og lykke med foretagendet og glæder mig til at se resultatet, når det har været igennem de sagkyndiges hænder.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Så er aftenen ved at rinde ud, kan vi høre.

Rikke Fog-Møller (Ø): Jeg vil bare ganske kort sige, at vi kan altså heller ikke stemme for forslaget, som det ligger her. Vi vil godt stemme for en udvalgshenvielse.

Så vil jeg bare komme med en kort kommentar til Winnie Berndtson om, hvorfor man stiller sådan et forslag.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 20. maj 1999

Jeg kan godt se det fornuftige i, at man støtter miljøtiltag, men jeg mener ikke, det er det, man gør med en pris, fordi der belønner du ting, der *er* gennemført.

Det, der ofte er behov for, som jeg kan se det, der hvor jeg står og kigger på miljøinitiativer, er faktisk reelt midler til at gennemføre dem for. Det er ikke lysten eller ideerne, der mangler, det er midler til at gennemføre tingene for, og det synes jeg ikke, at forslaget sikrer.

Martin Günter (F): Jeg vil da også tilkendegive en personlig sympati for denne pris. Jeg kan da sige, at vi har allerede nedsat internt i SF's Gruppe en arbejdsgruppe, som vil overveje inden for meget kort tid at fremsætte forslag om en kulturpris, en socialpris, en skolepris og andre priser, som vi vil tro, at der vil være umiddelbar og stor opbakning til, at vi kan uddele hvert år. (*Spredte klapsalver*).

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Det er jo tæt på, at vi er nødt til at få pladserne ryddet.

Helle Sjelle (C) stillede følgende ændringsforslag: "Den konservative gruppe kan tilslutte sig Socialdemokratiets forslag om, at der indstiftes en miljøpris for Københavns Kommune på 25.000 kr.

Forslaget bør imidlertid også sikre, at de forslag der kommer i betragtning er umiddelbart realiserbare og har en positiv indvirkning på resten af samfundet. Derfor foreslås følgende ændringer:

"- at "...stillet forslag om..." udgår af forslaget.

- at det tilføjes, at der ved uddeling af prisen også tages hensyn til de miljøfremmende foranstaltningers positive effekt på andre sektorer i samfundet."

Søren Pind (V) stillede forslag om, at sagen og det stillede ændringsforslag blev henvist til Miljø- og Forsyningsudvalget.

Forslaget blev godkendt.

16) 210/99

Anmodning fra Charlotte Wieth-Klitgaard om tilladelse til at udtræde som suppleant i Børn- og Ungeudvalget, samt meddelelse fra Socialistisk Folkepartis Gruppe om, at Bente Møller, Ø, indtræder som ny suppleant i Børn- og Ungeudvalget.

Anmodningen blev imødekommet og meddelelsen taget til efterretning.

Udenfor dagsordenen**16 a) 230/99**

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 20. maj 1999

Godkendelse i henhold til Lov om Kommunernes Styrelse § 15, stk. 2, af formandens indkaldelse af en stedfortræder for Marie Jeppesen, Ø, der af helbredsmæssige årsager vil være forhindret i at deltage i forsamlingens møder fra den 21. maj 1999 og til den 1. juli 1999. 1. stedfortræder Preben Poulsen indkaldes.

Borgerrepræsentationen konstaterede, at betingelserne for indkaldelsen af stedfortræderen i henhold til Lov om Kommunernes Styrelse § 15, stk. 2 var opfyldt, og at Preben Poulsen var rette stedfortræder.

Indkaldelsen blev godkendt.

Udenfor dagsordenen**16 b) 231/99**

Meddelelse fra Enhedslistens Gruppe om, at Preben Poulsen midlertidigt indtræder som medlem af Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget og Morten Kabell midlertidigt indtræder som suppleant i Hovedstadens Sygehusfællesskab under Marie Jeppesens orlov.

Meddelelsen blev taget til efterretning.

Udenfor dagsordenen

16 c) 214/99. Anmodning fra Lis Petersen, P, om tilladelse til at udtræde som medlem af Lokalradionævnet for Københavns Kommune, samt meddelelse om, at Anita Aagot Johansen, Blågårdsgade 14, 3. tv., vælges til nyt medlem.

Anmodningen blev imødekommet og meddelelsen taget til efterretning.

Udenfor dagsordenen**16 d) 232/99**

Meddelelse fra den socialdemokratiske gruppe om, at Johannes Nymark midlertidigt indtræder som medlem af Kultur- og Fritidsudvalget under Mona Heibergs orlov.

Meddelelsen blev taget til efterretning.

Følgende sager blev behandlet for lukkede døre:

(Dørene blev lukket kl. 22.10)

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 20. maj 1999

17) 207/99

*Indstilling om kapitalbevilling til køb af ejendom.
(Uddannelses- og Ungdomsudvalget)*

Indstillingen blev godkendt.

18) 213/99

*Lånesag.
(Økonomiudvalget)*

Indstillingen blev godkendt.

Tillægsdagsorden I**2) 216/99**

*Indstilling om besættelse af stillingen som økonomichef i Miljø- og Forsyningsforvaltningen.
(Økonomiudvalget)*

Lars Engberg (A) deltog ikke i behandlingen af denne sag på grund af inhabilitet.**Indstillingen blev godkendt.**

Mødet sluttede kl. 22.12.